

การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์
ในกรุงเทพมหานคร

นายวีระ โชติธรรมภรณ์ วท.บ. (เทคโนโลยีการพิมพ์)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
ปีการศึกษา 2544

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รศ.อดิศักดิ์ พงษ์พูลผลศักดิ์)

ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์

.....
(ผศ.กั้ววล เทียนกัณฑ์เทศน์)

ประธานร่วม

.....
(รศ.ไพโรจน์ ตีรณธนากุล)

กรรมการ

.....
(อาจารย์มงคล ศรี)

กรรมการ

ISBN 974-628-864-4

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์		
	ในกรุงเทพมหานคร		
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์	6 หน่วย		
โดย	นายวีระ โชติธรรมภรณ์		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์อดิศักดิ์	พงษ์พุดผลศักดิ์	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์กังวล	เทียนกัณฑ์เทศน์	
ระดับการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต		
สาขาวิชา	ครุศาสตร์เทคโนโลยี		
ปีการศึกษา	2544		

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานครกับขนาดของธุรกิจโรงพิมพ์

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป จำนวน 164 แห่ง จากประชากรทั้งหมดจำนวน 457 แห่ง ของเจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้เป็นแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และแบบคำถามปลายเปิด (Open End) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติเปรียบเทียบความผันแปรทางเดียว Kruskal Wallis Test One-way Analysis of Variance และใช้ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในกลุ่ม Mann-Whitney U test

การวิจัยครั้งนี้ได้ผลโดยสรุป ดังนี้

1. ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปริมาณมากที่สุด มีจำนวนร้อยละ 54.27 ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดกลางมีร้อยละ 21.34 ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีร้อยละ 24.39
2. ปัญหาที่พบของธุรกิจโรงพิมพ์ทุกขนาดพบว่ามีปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านวัตถุดิบ ทุกปัญหายอยู่ในระดับปานกลาง

3. แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิต แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงิน
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากร แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการ แนว
ทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบ ทุกแนวทางการแก้ไข
ปัญหาอยู่ในระดับเห็นด้วย

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์กับขนาดของ
ธุรกิจโรงพิมพ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านธุรกิจโรงพิมพ์
กับขนาดของธุรกิจโรงพิมพ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

คำสำคัญ (Keywords) : ปัญหา/แนวทางการแก้ไขปัญหา/ธุรกิจโรงพิมพ์

Thesis Title	A Study of Problems and Solutions of Printing Houses in Bangkok
Thesis Credits	6
Candidate	Mr. Weera Chotithammaporn
Supervisors	Assoc. Prof. Adisak Pongpulpolsak Asst. Prof. Kangwon Tiankantade
Degree of Study	Master of Science in Industrial Education
Department	Technology Education
Academic year	2001

Abstract

The purposes of this research were as follows, to study the problems and the solutions of The Printing Houses in Bangkok, to compare the problems and the solutions of The Printing Houses in Bangkok within the size of printing business.

The population consisted of 164 places from 457 places of The Printing houses in Bangkok Thailand. Questionnaires were used as the instrument for collecting data and analyzed by using percentage, mean, standard deviation, kruskal wallis test one-way analysis of variance, mann-whitney U test analysis.

The major findings were as follows:

1. The majority of the printing house was the small business, it was 54.27% of all the medium business was 21.34% and the big business was 24.39% .
2. The main problem of the production was at average level. The main problem of the monetary was at average level. The main problem of the personal was at average level. The main problem of the management was at average level. The main problem of the marketing was at average level. The main problem of the material was at average level.
3. The main solution of the production was at high level. The main solution of the monetary was at high level. The main solution of the personal was at high level. The main solution of the management was at high level. The main solution of the marketing was at high level. The main solution of the material was at high level.

4. The compare the problems of the production with the different size of printing business were different at significant level 0.05.

5. The comp the solutions of the production with the different size of printing business were different at significant level 0.05.

Keywords: Problems / Solutions/Printing Houses

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลงได้ด้วยดี โดยได้รับความช่วยเหลือและแนะนำอย่างดียิ่งจาก คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ทั้ง 2 ท่านคือ รองศาสตราจารย์อดิศักดิ์ พงษ์พลผลศักดิ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงและขอขอบ พระคุณรองศาสตราจารย์ไพโรจน์ ตีรณธนากุล และอาจารย์มงคล ศรี ที่กรุณาเป็นกรรมการสอบ วิทยานิพนธ์

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ รองศาสตราจารย์ ดร.อริญ หาญสืบสาย รองศาสตราจารย์ ผกามาศ ผจญแก้ว ผู้ช่วยศาสตราจารย์วาริ เกิดคำ คุณปฐม สุทธาธิกุลชัย และคุณเทียมใจ ขอร์เกนเช่น ขอขอบพระคุณ อาจารย์สุพจน์ อิ่มสงวน ศิษยานุศิษย์ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานครทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการ ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่ออำนาจ-คุณแม่กาญจนา โชติธรรมภรณ์ น้อง ๆ ทุกคน และ คุณยุพา เกื้อนคุ้ม ที่ให้กำลังใจในการศึกษาและการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลงด้วยดี ขอขอบพระคุณ สถาบันราชภัฏ สวนสุนันทาที่ให้การสนับสนุนเงินอุดหนุนการศึกษาตลอดหลักสูตร

สุดท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์ที่จะเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอนอบน้อมเพื่อบูชา พระคุณต่อดวงวิญญาณบรรพชน บุรพจารย์และผู้มีพระคุณยิ่งทุกท่านของผู้วิญญูนับแต่อดีตกาลจน ปัจจุบัน และอนาคต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
รายการตาราง	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ที่มาและความสำคัญของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย	4
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.6 ขอบเขตด้านเนื้อหา	5
1.7 ตัวแปรที่ศึกษา	6
1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 ความเป็นมาของธุรกิจโรงพิมพ์ในประเทศไทย	9
2.2 ความสำคัญของธุรกิจการพิมพ์ และอุตสาหกรรมการพิมพ์	11
2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการพิมพ์	13
2.4 ประเภทของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป	17
2.5 ปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป	19
2.6 ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์	22
2.7 แนวทางการพัฒนาธุรกิจการพิมพ์	37
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	54

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	61
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	66
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล	68
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	68
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจโรงพิมพ์	72
4.2 ผลการศึกษาข้อมูลด้านปัญหาและแนวทางแก้ไขที่พบ ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	74
4.3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	79
4.4 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทาง การแก้ไขปัญหที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	90
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	103
5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	103
5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	104
5.4 การวิเคราะห์ผล	104
5.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	105
5.6 อภิปรายผล	114
5.7 ข้อเสนอแนะ	124
เอกสารอ้างอิง	126
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ	129
ภาคผนวก ข หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล	131
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	133

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า	
3.1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่	64
3.2	เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามในแต่ละข้อกำหนด สำหรับตอนที่ 2	65
3.3	เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามในแต่ละข้อกำหนด สำหรับตอนที่ 3	65
4.1	แสดงจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามข้อมูลสภาพทั่วไปจำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน	73
4.2	แสดงจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามข้อมูลสภาพทั่วไปจำแนกตามรูปแบบธุรกิจ	73
4.3	แสดงจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามข้อมูลสภาพทั่วไปจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	74
4.4	แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลด้านปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละข้อ	75
4.5	แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลด้านแนวทางแก้ไขปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละข้อ	77
4.6	แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้ Kruskal –Wallis	79
4.7	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของปัญหาด้านการผลิต	80
4.8	แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้ Kruskal –Wallis	81
4.9	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของปัญหาด้านการเงิน	82
4.10	แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้ Kruskal –Wallis	83

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของปัญหาด้านบุคลากร	84
4.12 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ ปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้ง เป็นรายชื่อ โดยใช้ Kruskal –Wallis	85
4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของปัญหาด้านการบริหารจัดการ	86
4.14 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหา ด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อ โดยใช้ Kruskal –Wallis	87
4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของปัญหาด้านการตลาด	88
4.16 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหา ด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อ โดยใช้ Kruskal –Wallis	89
4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของปัญหาด้านวัตถุดิบ	90
4.18 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้ Kruskal –Wallis	91
4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิต	92
4.20 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้ Kruskal –Wallis	93
4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงิน	94

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.22 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในแต่ละขนาดแจงเป็นรายข้อโดยใช้ Kruskal –Wallis	95
4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากร	96
4.24 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในแต่ละขนาดแจงเป็นรายข้อโดยใช้ Kruskal –Wallis	97
4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการ	98
4.26 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในแต่ละขนาดแจงเป็นรายข้อโดยใช้ Kruskal –Wallis	99
4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด	100
4.28 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบ แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในแต่ละขนาดแจงเป็นรายข้อโดยใช้ Kruskal –Wallis	101
4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบ	102

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของการวิจัย

ธุรกิจการพิมพ์ เป็นธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีลักษณะพิเศษ เพราะเป็นการผลิตสิ่งพิมพ์ที่ช่วยให้คนในประเทศได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารข้อมูล ได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนางานอาชีพ ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรม ตลอดจนมีทักษะความรู้ในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ธุรกิจการพิมพ์ยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงอัตราการรู้หนังสือของประชากรและพื้นฐานการศึกษาของประชากรในประเทศอีกด้วย ในส่วนของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ธุรกิจการพิมพ์จะมีส่วนสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะนอกจากจะทำให้เกิดการจ้างงานแล้ว ยังจะช่วยส่งเสริม กระตุ้นให้เกิดการขยายตัว อุตสาหกรรมการพิมพ์ในด้านอื่น ๆ อีกด้วย เช่น อุตสาหกรรมกระดาษ อุตสาหกรรมหมึกพิมพ์ อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลทางการพิมพ์ อุตสาหกรรมสนับสนุนการพิมพ์ เป็นต้น จากการศึกษาผลผลิตของอุตสาหกรรมการพิมพ์ไทยในแต่ละปีพบว่าอัตราการเติบโตและการขยายตัวในธุรกิจการพิมพ์สูงขึ้นเกือบทุกปี กล่าวคือในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ของไทยมีการขยายตัวสูงขึ้นมาก โดยมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยประมาณร้อยละ 13.5 นับตั้งแต่ปี 2530 เป็นต้นมาและในปัจจุบันคาดว่ามูลค่าของตลาดสิ่งพิมพ์สูงถึง 150,000 ล้านบาท [1] ธุรกิจการพิมพ์ส่วนใหญ่มักสนองความต้องการของผู้บริโภคภายในประเทศเป็นหลัก ซึ่งมีอัตราการเติบโตร้อยละ 10-15 ต่อปี [2] ซึ่งสอดคล้องกับบทความของปฐม สุทธิกุลชัย [3] ซึ่งเขียนไว้ในวารสารสุขโขทัยธรรมาธิราช ปีที่ 10 ฉบับที่ 3 เรื่อง อุตสาหกรรมการพิมพ์ : ความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคและทิศทาง ซึ่งกล่าวว่าความก้าวหน้าของธุรกิจการพิมพ์ของประเทศไทยมีแนวโน้มจะเติบโตและจะสดใสมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลและปัจจัยดังต่อไปนี้ คือ อัตราการบริโภคสิ่งพิมพ์ภายในประเทศยังมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง สาเหตุมาจากนโยบายการศึกษาภาคบังคับของรัฐบาลที่ให้เพิ่มขึ้นไปอีก 3 ปี จากพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีการใช้สิ่งพิมพ์มากขึ้น กลยุทธ์ทางการตลาด การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งหันมาใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากขึ้น สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดได้อย่างแม่นยำและชัดเจน

ในระยะแรกธุรกิจโรงพิมพ์มีเงินลงทุนไม่สูงมากนัก มีปริมาณงานพิมพ์ไม่มาก ระบบการพิมพ์ที่ใช้มักเป็นแบบเลตเตอร์เพรส (letterpress) ต่อมา มีการนำเทคโนโลยีระบบการพิมพ์

ออฟเซต (offset) ซึ่งเป็นระบบที่นำใช้พิมพ์หนังสือและสิ่งพิมพ์ทั่วไป นอกจากนี้ยังมีระบบการพิมพ์อื่น ๆ เช่น การพิมพ์กราเวียร์ (gravure) การพิมพ์เฟล็กโซกราฟี (flexography) การพิมพ์พื้นลวดลายผ้า (screen) การพิมพ์แพด (pad) เป็นต้น

ในส่วนของธุรกิจการส่งออกสิ่งพิมพ์ของไทยถือได้ว่ามีโอกาสในการส่งออกค่อนข้างสูง เนื่องจากยังมีความได้เปรียบในด้านต้นทุนแรงงาน จึงทำให้การส่งออกสิ่งพิมพ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี [4] โดยเฉพาะในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา มูลค่าการส่งออกได้เพิ่มขึ้นจาก 40 ล้านบาท ในปี 2527 เป็น 2,148.8 ล้านบาทในปี 2537 และเพิ่มขึ้นเป็น 4,347.4 ล้านบาท ในปี 2538 หรือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 50 ต่อปี ในปี 2539 มูลค่าการส่งออกลดลงเหลือเพียง 879.9 ล้านบาท หรือลดลงร้อยละ 79.86 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจการค้าของโลกได้เกิดภาวะตกต่ำ จึงทำให้การต้องการสิ่งพิมพ์ลดลง ในช่วง 5 เดือนแรกของปี 2541 การส่งออกมีมูลค่า 404.9 ล้านบาท เทียบกับมูลค่า 337.9 ล้านบาทในช่วงเดียวกันของปี 2540 ทั้งนี้เพราะผลของการปรับค่าเงินบาทเป็นระบบลอยตัวทำให้มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้น

ธุรกิจโรงพิมพ์ที่ดำเนินการในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปที่รับจ้างพิมพ์งานทั่วไปหลากหลายชนิด เช่น นามบัตร บัตรเชิญ หนังสือเล่ม นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โปสเตอร์ ปฏิทิน กระดาษห่อของขวัญ เป็นต้น ซึ่งลักษณะการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ประเภทนี้จะเป็นการรับจ้างพิมพ์งานตามความต้องการของลูกค้าที่สั่งพิมพ์เป็นหลักนับว่าธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปเป็นธุรกิจโรงพิมพ์ที่มีจำนวนมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีธุรกิจโรงพิมพ์ประเภทอื่น ได้แก่ ธุรกิจการพิมพ์บรรจุภัณฑ์ ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ลักษณะพิเศษ ธุรกิจโรงพิมพ์ผ้า

ปัจจุบันพบว่า มีโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม [5] ทั่วทั้งประเทศจำนวน 522 แห่ง และอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 457 แห่ง ซึ่งเป็นจำนวนร้อยละ 87.55 ของโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดเล็กมีจำนวน 249 แห่ง ส่วนโรงพิมพ์ขนาดกลางมีจำนวน 96 แห่ง และโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีจำนวน 112 แห่ง

อย่างไรก็ดี ในการดำเนินธุรกิจใด ๆ ก็ตามจะต้องอาศัยการดำเนินกิจกรรมด้านต่าง ๆ ควบคู่พร้อมกันหลาย ๆ ด้าน [6] อาทิเช่น การตลาด การผลิต การเงิน บุคลากร การบริหารจัดการ อย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะทำให้ธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จ สามารถทำกำไรได้สูงสุดตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ ธุรกิจโรงพิมพ์ก็เช่นกัน ย่อมต้องการให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างราบรื่น และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่บางครั้งในการดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบการอาจจะประสบปัญหาในการดำเนินกิจกรรมด้านต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุให้รายได้ลดลง รายได้ไม่คุ้มรายจ่ายจนไม่สามารถทำกำไรได้ ขาดสภาพคล่องทางการเงินและมีผลทำให้ธุรกิจนั้นล้มเลิก

ไปในที่สุด ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัญหาทางด้านการผลิต ปัญหาทางด้านการเงิน ปัญหาทางด้านบุคลากร ปัญหาทางด้านการบริหารจัดการ หรือเป็นปัญหาที่เกิดจากภายนอก ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด

ปฐม สุทธาธิกุลชัย นายกสมาคมการพิมพ์ไทย [7] ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการพิมพ์ของไทย คือ ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาพฤติกรรมของผูบริโภคสิ่งพิมพ์ในประเทศปัญหาข้อกำหนดจากภาครัฐอันเกี่ยวเนื่องกับสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ ปัญหาการจราจรที่ติดขัด ปัญหาภาษีวัตถุดิบ ปัญหาสาธารณูปโภค และปัญหาค่าแรงขั้นต่ำ

วิชัย พยัคฆโส นายกสมาคมส่งเสริมวิชาการพิมพ์ [8] ได้กล่าวถึงปัญหาในการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ไว้ 4 ปัญหาด้วยกัน คือปัญหาและอุปสรรคของโครงสร้างของอุตสาหกรรมการพิมพ์ ปัญหาการพัฒนาทางด้านการจัดการ ปัญหาการพัฒนาทางด้านทรัพยากรมนุษย์ ปัญหาการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาคเอกชน

รังค์สิมา มโนปัญจสิริ [9] ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคของอุตสาหกรรมการพิมพ์ไว้ 5 ด้านด้วยกันคือ ปัญหาการผลิต ปัญหาด้านทุนของวัตถุดิบ ปัญหาเทคโนโลยีการพิมพ์ล้ำสมัย ปัญหาบุคลากร ปัญหาการตลาด

จากการสัมมนาผู้ประกอบการการพิมพ์ จัดโดยมูลนิธิเงินทุนงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 13 มกราคม 2544 [10] สามารถสรุปปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ได้เป็นประเด็น คือ ปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร ปัญหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิต ปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะในส่วนของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป เนื่องจากเป็นธุรกิจการพิมพ์ที่มีการดำเนินธุรกิจการพิมพ์เป็นส่วนใหญ่ โดยศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาใน 6 ด้านด้วยกันคือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหาด้านวัตถุดิบ ว่ามีมากน้อยเพียงใด ระดับใด ทั้งนี้จะทำให้เราสามารถเตรียมความพร้อมและเห็นแนวทางป้องกันเพื่อแก้ไขปัญหาลงในธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปได้

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงแรมใน กรุงเทพมหานคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงแรมระหว่างขนาดของแต่ละกลุ่มการลงทุนในธุรกิจโรงแรม

1.3 สมมติฐานของงานวิจัย

1.3.1 ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดต่างกัน มีปัญหาการดำเนินธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

1.3.2 ธุรกิจโรงแรมที่มีขนาดต่างกัน มีแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงแรมแตกต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 ทำให้ทราบถึงปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงแรมใน กรุงเทพมหานคร

1.4.2 ทำให้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงแรม

1.4.3 เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการที่จะให้การสนับสนุน ช่วยเหลือธุรกิจโรงแรมในอนาคต

1.4.4 เป็นประโยชน์ต่อสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมในการวางแผน หรือกำหนดแนวทางการบริหารจัดการ ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ให้ธุรกิจมีความเข้มแข็งและยั่งยืน

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงแรมสิ่งพิมพ์ทั่วไป ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ใน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวน 457 แห่ง [5] จำแนกเป็น

1.5.1.1	โรงพิมพ์ขนาดเล็ก	จำนวน	249	แห่ง
1.5.1.2	โรงพิมพ์ขนาดกลาง	จำนวน	96	แห่ง
1.5.1.3	โรงพิมพ์ขนาดใหญ่	จำนวน	112	แห่ง

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป โดยใช้สูตร [11] ดังนี้

$$\text{โดยใช้สูตร } n = \frac{\sum N_i^2 S_i^2}{W_i} \cdot \frac{N^2 E^2}{(Z)_{\alpha/2}^2 + \sum N_i^2 S_i^2}$$

เมื่อ	n	คือ	จำนวนของประชากรตัวอย่าง
	N	คือ	จำนวนของประชากรทั้งหมด 457 แห่ง
	N_i	คือ	จำนวนประชากรแต่ละขนาดของโรงพิมพ์
	S_i^2	คือ	Error mean square ของชั้นภูมิที่ i
	E	คือ	ความคาดเคลื่อน = 0.15
	W_i	คือ	สัดส่วนของประชากรแต่ละขนาดของโรงพิมพ์
	L	คือ	จำนวนชั้นภูมิ
	α	คือ	0.05 (จากการเปิดตารางได้ค่า $Z = 1.96$)

ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 164 ตัวอย่าง ดังนี้

โรงพิมพ์ขนาดเล็ก	จำนวน	89 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ	54.27
โรงพิมพ์ขนาดกลาง	จำนวน	35 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ	21.34
โรงพิมพ์ขนาดใหญ่	จำนวน	40 แห่ง	คิดเป็นร้อยละ	24.39

1.6 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ตามความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร

ใน 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหาด้านวัตถุดิบ

1.7 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา มีดังนี้

1.7.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

ขนาดของธุรกิจโรงพิมพ์ จำแนกเป็น ขนาดเล็ก (เงินทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 5 ล้านบาท) ขนาดกลาง (เงินทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท) และขนาดใหญ่ (เงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป)

1.7.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร ใน 6 ด้านด้วยกัน คือ

1.7.2.1 ปัญหาการผลิต

1.7.2.2 ปัญหาการเงิน

1.7.2.3 ปัญหาบุคลากร

1.7.2.4 ปัญหาการบริหารจัดการ

1.7.2.5 ปัญหาการตลาด

1.7.2.6 ปัญหาวัตถุดิบ

1.8 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.8.1 สถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ หมายถึง ธุรกิจที่รับจ้างพิมพ์งานพิมพ์ทั่วไป ที่มีลักษณะรูปแบบแตกต่างกันหลายประเภท เช่น นามบัตร บัตรเชิญ หนังสือเล่ม นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ แผ่นปลิว โปสเตอร์ เป็นต้น ลักษณะของการดำเนินงานธุรกิจจะเป็นการรับจ้างพิมพ์งานตามความต้องการของลูกค้าที่สั่งพิมพ์เป็นหลัก รูปแบบของงานเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการใช้สิ่งพิมพ์โรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปมักมีลักษณะเฉพาะคือ พิมพ์งานตามความต้องการของลูกค้า ไม่สามารถคาดคะเนความต้องการของลูกค้าได้ การดำเนินกิจกรรมในธุรกิจ มักต้องยืดหยุ่นและปรับตัวตามสภาพของงานที่เข้ามา ธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกออกได้เป็น

ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดเล็ก หมายถึง ธุรกิจโรงพิมพ์ที่มีเงินจดทะเบียนต่ำกว่า 5 ล้านบาท

ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดกลาง หมายถึง ธุรกิจโรงพิมพ์ที่มีเงินจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท

ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ หมายถึง ธุรกิจโรงพิมพ์ที่มีเงินจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป

1.8.2 เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ หมายถึง เจ้าของ กรรมการผู้จัดการ ผู้อำนวยการ ผู้จัดการ หรือชื่อเรียกอย่างอื่นที่มีลักษณะการปฏิบัติงานในฐานะผู้มีอำนาจตัดสินใจสูงสุดในธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร

1.8.3 รูปแบบธุรกิจ หมายถึง รูปแบบลักษณะของธุรกิจ ซึ่งจำแนกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1.8.3.1 เจ้าของคนเดียว หมายถึง ธุรกิจที่เป็นเจ้าของและดำเนินการโดยบุคคลคนเดียว ตัดสินใจใด ๆ ในธุรกิจโดยบุคคลเดียว

1.8.3.2 ห้างหุ้นส่วน หมายถึง ธุรกิจที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปตกลงที่จะทำธุรกิจร่วมกัน ความรับผิดชอบและการตัดสินใจใด ๆ ในธุรกิจร่วมกัน

1.8.3.3 บริษัทจำกัด หมายถึง ธุรกิจที่บุคคลตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป แบ่งทุนเป็นหุ้น แต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่ากัน การตัดสินใจใด ๆ ในธุรกิจขึ้นอยู่กับคณะกรรมการผู้ถือหุ้น

1.8.4 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ หมายถึง ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์จนถึงปัจจุบัน

1.8.5 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่จะทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานด้านธุรกิจโรงพิมพ์ให้สำเร็จลุล่วงอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการศึกษานี้จะศึกษาปัญหาใน 6 ด้าน คือ

1.8.5.1 ปัญหาด้านการผลิต หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่เกี่ยวข้องกับด้านการผลิต เช่น ผลิตสิ่งพิมพ์ไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าต้องการหรือมีคุณภาพต่ำ การผลิตที่มีการผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูง เป็นต้น

1.8.5.2 ปัญหาด้านการเงิน หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่เกี่ยวข้องกับด้านการเงิน เช่น หนี้สูญ ปลอมยืมให้ระบบการเงินอยู่บนพื้นฐานของความเกรงใจ ขาดเงินสดสำรอง เป็นต้น

1.8.5.3 ปัญหาด้านบุคลากร หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่เกี่ยวข้องกับด้านบุคลากร เช่น ปัญหาเกี่ยวกับพนักงาน การขาดแคลนช่างปฏิบัติงาน ความไม่ซื่อสัตย์ต่อองค์กร เป็นต้น

1.8.5.4 ปัญหาด้านการบริหารจัดการ หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ เช่น การขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหาร การจัดการ เป็นต้น

1.8.5.5 ปัญหาด้านการตลาด หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่เกี่ยวข้องกับการตลาด เช่น ไม่มีลูกค้าที่ต้องการจะจัดพิมพ์งาน ปัญหาเกี่ยวกับราคา ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณสินค้าที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการ เป็นต้น

1.8.5.6 ปัญหาด้านวัตถุดิบ หมายถึง อุปสรรค หรือสิ่งขัดขวางที่เกี่ยวข้องกับการนำวัตถุดิบต่างๆ มาใช้โรงพิมพ์ เช่น กระดาษ หมึกพิมพ์ เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร จึงขอกล่าวถึงรายละเอียดและเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง โดยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 ความเป็นมาของธุรกิจโรงพิมพ์ในประเทศไทย
- 2.2 ความสำคัญของธุรกิจการพิมพ์ และอุตสาหกรรมการพิมพ์
- 2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการพิมพ์
- 2.4 ประเภทของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป
- 2.5 ปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป
- 2.6 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์
- 2.7 แนวทางการพัฒนาธุรกิจโรงพิมพ์
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความเป็นมาของธุรกิจโรงพิมพ์ในประเทศไทย

ธุรกิจโรงพิมพ์เริ่มต้นขึ้นในประเทศไทยเมื่อไรนั้น ไม่ปรากฏว่ามีหลักฐานที่แน่ชัด แต่พอจะมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ว่าได้มีการนำการพิมพ์เข้ามาในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งเป็นช่วงที่มีการเจริญสัมพันธไมตรีกับต่างประเทศ จึงได้เริ่มมีมิชชันนารีเข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ โดยเมื่อปี พ.ศ.2205 บาทหลวงชาวฝรั่งเศส ชื่อ หลุยส์ ลาโน (Luie Laneau) ได้แปลคำสอนศาสนาคริสต์เป็นภาษาไทยและได้สร้างโรงพิมพ์ขึ้นที่ตำบลเกาะมหาพราหมณ์ เหนือกรุงศรีอยุธยา [9] และได้มีการตั้งโรงพิมพ์ขึ้นอีกหลายแห่ง เพื่อพิมพ์คำสอนทางศาสนาคริสต์เป็นภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรโรมัน แต่ภายหลังช่วงปลายรัชสมัยพระนารายณ์ เกิดข้อพิพาท กับชาวฝรั่งเศส จึงได้ขับไล่บาทหลวงฝรั่งเศสออกจากราชอาณาจักรไทย จึงส่งผลให้กิจการพิมพ์ต้องหยุดชะงักและเป็นที่น่าเสียดายที่ไม่ปรากฏหลักฐานสิ่งพิมพ์ในสมัยนั้นหลงเหลืออยู่เลย

ต่อมาจนถึงสมัยกรุงธนบุรี ได้ปรากฏว่ามีชาวตะวันตกกลับเข้ามาเผยแพร่ศาสนาอีกครั้ง ได้มีการตั้งโรงพิมพ์ขึ้นที่วัดช้างค้ำวรวิหาร ตำบลกุฎีจีน เพื่อพิมพ์คำสอนทางศาสนา ซึ่งหนังสือที่

ปรากฏว่าพิมพ์สมัยนั้นที่ยังคงทอดถึงปัจจุบัน คือ หนังสือคำสอนกลุศดั่ง ซึ่งระบุว่าพิมพ์ในปี พ.ศ.2339 แต่ตัวอักษรยังคงใช้ตัวอักษรโรมัน และแม่พิมพ์ได้จากการแกะไม้ ตัวพิมพ์โลหะ ที่เป็นตัวอักษรไทยได้รับการจัดทำขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ.2356 โดยนางแนนซี จัดสัน (Nancy Judson) มิชชันนารีชาวอเมริกัน แต่เป็นตัวพิมพ์และการพิมพ์ที่จัดทำขึ้นในประเทศพม่า หนังสือที่พิมพ์ขึ้นด้วยตัวพิมพ์ไทยดังกล่าวไม่เหลือเป็นหลักฐานปรากฏในปัจจุบัน หนังสือที่พิมพ์ด้วยอักษรไทยเก่าแก่ที่สุดเป็นหลักฐานปรากฏ คือ หนังสือ A Grammar of The Thai or Siamese Language ซึ่งพิมพ์ที่เมืองกัลกัตตาเมื่อปี พ.ศ.2317

ส่วนตัวพิมพ์โลหะที่เป็นตัวอักษรไทยได้รับการหล่อขึ้นในประเทศไทย โดยหมอบรัดเล (Dan Beach Bradley M.D.) แม้ว่าในระยะแรกยังหล่อตัวพิมพ์และนำเข้าเครื่องพิมพ์จากประเทศสิงคโปร์ตามบันทึกของหมอบรัดเล แต่ก็ได้มีการพิมพ์หนังสือไทยในประเทศไทยเป็นครั้งแรกโดยบาทหลวงชาร์ลส โรบินสัน (Charles Robinson) เพื่อเผยแพร่ศาสนาในเรื่องเกี่ยวกับบัญญัติ 10 ประการ จะเห็นว่าการพิมพ์ในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่เกิดขึ้นได้จากชาวตะวันตกเป็นผู้นำเข้า ด้วยวัตถุประสงค์ที่ไม่ใช่เพื่อธุรกิจอย่างแท้จริง แต่เป็นวัตถุประสงค์ของการเผยแพร่ศาสนาเป็นหลัก คนไทยคนแรกที่น่าสนใจและเริ่มกิจการการพิมพ์ คือเจ้าฟ้ามงกุฎ ในปลายสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ต่อมา เจ้าฟ้ามงกุฎได้เสด็จครองราชย์ขึ้นเป็นพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 พระองค์ได้จัดให้มีการสร้างตัวพิมพ์อักษรไทยที่เป็นต้นแบบของ ตัวอักษรไทยในปัจจุบัน และได้จัดตั้งโรงพิมพ์หลวงขึ้นในพระบรมมหาราชวัง ชื่อโรงพิมพ์อักษรพิมพการ สิ่งพิมพ์ชิ้นแรกที่จัดพิมพ์คือ หนังสือราชกิจจานุเบกษา ด้วยเหตุที่พระองค์เป็นผู้ที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการพิมพ์ของไทย จึงได้รับการยกย่องว่าทรงเป็นพระบิดาแห่งการพิมพ์ไทย

ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิรูปการศึกษา มีการจัดตั้งโรงเรียนหลวงขึ้น ทำให้ต้องการหนังสือเรียนมากขึ้น ทำให้การพิมพ์ได้เจริญเติบโตขึ้น แต่ตัวพิมพ์ที่ใช้เกิดจากการแกะแม่พิมพ์ไม้โดยช่างแกะคนไทย และได้เจริญก้าวหน้าขึ้นอย่างมากในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว มีจำนวนโรงพิมพ์เพิ่มมากขึ้น เพราะพระองค์ทรงสนพระทัยในการนิพนธ์หนังสือต่าง ๆ มากมาย ซึ่งมีผลให้ข้าราชการบริพารได้สร้างบทประพันธ์ที่สำคัญ ๆ ต่าง ๆ ขึ้นมากมายด้วยเช่นกัน สิ่งพิมพ์ในสมัยหลังนี้จะจัดพิมพ์ขึ้นเพื่อการเรียนการสอนเป็นหลัก พอช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 กิจการพิมพ์ก็ต้องซบเซาลงอีกครั้ง ต่อเมื่อสงครามโลกสิ้นสุด สภาพเศรษฐกิจ และสังคมเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคของสังคมอุตสาหกรรม พฤติกรรมการดำรงชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลง จำนวนผู้รู้หนังสือมีมากขึ้น ความต้องการรับรู้ข่าวสาร มากขึ้น จึงมีความต้องการใช้สิ่งพิมพ์มากขึ้น วัตถุประสงค์ของการใช้สิ่งพิมพ์ก็หลากหลายมากขึ้น เช่น ความต้องการเผยแพร่ข่าวสาร ความต้องการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้า

และบริการ เป็นต้น จึงเป็นการสนับสนุนให้เกิดโรงพิมพ์มากขึ้น ระยะแรกผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์มีเงินทุนไม่สูงมาก จะมีเครื่องพิมพ์ขนาดเล็ก ปริมาณการพิมพ์ไม่มากนัก ระบบการพิมพ์ที่เข้ามาในช่วงแรก ๆ ยังเป็นระบบการพิมพ์เลตเตอร์เพรส

ต่อมามีการพัฒนาเทคโนโลยีการพิมพ์เป็นการใช้ระบบการพิมพ์ออฟเซตมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการพิมพ์หนังสือพิมพ์และสิ่งพิมพ์ทั่วไป และได้มีระบบการพิมพ์อื่น ๆ เช่น การพิมพ์เฟล็กโซกราฟี การพิมพ์กราวัวร์ การพิมพ์พื้นฉลุลายผ้า ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการพิมพ์บนบรรจุภัณฑ์ ทำให้มีปริมาณการพิมพ์สูงขึ้น โรงพิมพ์ขนาดเล็กจำนวนมากได้ขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้น พัฒนาสิ่งพิมพ์ให้มีคุณภาพสูงขึ้น ซึ่งนอกจากจะสนองความต้องการภายในประเทศแล้วยังขยายตลาดออกไปยังตลาดต่างประเทศอีกด้วย ธุรกิจโรงพิมพ์ที่ดำเนินการในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ที่รับจ้างพิมพ์งานทั่วไปหลากหลายชนิด และในขณะที่ธุรกิจโรงพิมพ์เจริญเติบโตขึ้น ก็มีธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องที่เจริญเติบโตตามมาด้วย เช่น ธุรกิจกระดาษ ธุรกิจพลาสติก ธุรกิจหมึกพิมพ์ และธุรกิจจัดจำหน่ายวัสดุอุปกรณ์ทางการพิมพ์ เป็นต้น

2.2 ความสำคัญของธุรกิจการพิมพ์ และอุตสาหกรรมการพิมพ์

ธุรกิจการพิมพ์ เป็นธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีลักษณะพิเศษการธุรกิจอุตสาหกรรมประเภทอื่น เพราะเป็นการผลิตสิ่งพิมพ์ที่ช่วยให้คนในประเทศได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารข้อมูลได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนางานอาชีพ ให้กับตนเอง ครอบครัวและสังคม ให้เป็นบุคคลที่เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนมีทักษะความรู้ในด้านต่าง ๆ นอกจากนี้ธุรกิจการพิมพ์ยังจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงอัตราการรู้หนังสือของประชากรและพื้นฐานการศึกษาของประชากรในประเทศอีกด้วย ได้มีสถาบันทางการศึกษา หน่วยงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการพิมพ์ ได้กล่าวถึงความสำคัญของธุรกิจการพิมพ์ และอุตสาหกรรมการพิมพ์ไว้อย่างน่าสนใจ

รองศาสตราจารย์จรินทร์ เทศวานิช [10] ซึ่งกล่าวไว้ในเอกสารการสอนหน่วยที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการพิมพ์ ชูติวิชาการจัดการทางการพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ได้กล่าวถึงความสำคัญของธุรกิจการพิมพ์และอุตสาหกรรมการพิมพ์ สรุปได้ว่า ในระยะแรก ธุรกิจการพิมพ์เป็นธุรกิจเล็ก ๆ ยังไม่แพร่หลายมากนัก และมีการกระจุกตัวอยู่แต่เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อมากิจการการพิมพ์ของไทยมีการขยายตัวมากขึ้นตามการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของประเทศ ได้มีการพัฒนาจนเป็นอุตสาหกรรมการพิมพ์ และมีส่วนช่วยทางด้านพัฒนาเศรษฐกิจทางหนึ่งของประเทศ ดังนี้

1. อุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นแหล่งของการจ้างงาน เนื่องจากธุรกิจการพิมพ์ในแต่ละแห่งใช้แรงงานเป็นจำนวนมากพอสมควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของธุรกิจการพิมพ์ ลักษณะของแรงงานที่ใช้ ได้แก่ แรงงานในการจัดเตรียมต้นฉบับ แรงงานในการทำอาร์ตเวิร์ก แรงงานในการถ่ายฟิล์ม และทำแม่พิมพ์ แรงงานพวกช่างตัดกระดาษ ช่างพิมพ์ ช่างเก็บเล่ม เป็นต้น โรงพิมพ์หนึ่งอาจจะใช้แรงงานตั้งแต่ 60-1000 คน ขึ้นอยู่กับขนาดของกิจการ แต่โรงพิมพ์ขนาดเล็กอาจใช้แรงงานตั้งแต่ 3-20 คน จากการสำรวจของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ.2534 พบว่า มีสถานประกอบการพิมพ์จำนวน 2,276 แห่ง และมีการจ้างงานถึง 32,769 คน แรงงานดังกล่าวเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2529 ซึ่งมีการจ้างงานเพียง 22,886 คน นับว่าเมืองเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวอุตสาหกรรมการพิมพ์และแรงงาน ก็จะมีการขยายตัวตามไปด้วย

2. อุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นแหล่งสำคัญ ของการผลิตกันชนมวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) จากการศึกษามูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ คิดตามราคาคงที่ปี พ.ศ.2531 ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ ในปี พ.ศ.2532 มีมูลค่าเท่ากับ 5,339 ล้านบาท ต่อมาในปี พ.ศ.2534 และ 2536 เพิ่มขึ้นเป็น 6,388 และ 8,077 ล้านบาท ตามลำดับ และมูลค่าดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 1.07 ของมูลค่าสินค้าอุตสาหกรรมทั้งหมดจากตัวเลขดังกล่าวสรุปได้ว่าอุตสาหกรรมการพิมพ์ เป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าสูงขึ้นทุก ๆ ปี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น ประชากรมีรายได้มากขึ้น ความต้องการสิ่งพิมพ์ก็จะเพิ่มเป็นเงาตามตัว

3. อุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นแหล่งช่วยพัฒนาสาขาการผลิตอื่น ๆ อุตสาหกรรม การพิมพ์มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์เชื่อมโยงไปยังสาขาการผลิตอื่น ๆ อีกมาก โดยอุตสาหกรรมการพิมพ์มีส่วนกระตุ้นให้กิจกรรมการผลิตอื่น ๆ ขยายตัวออกไป ทั้งนี้เพราะการผลิตสิ่งพิมพ์ จำเป็นต้องใช้วัตถุดิบ จึงกระตุ้นให้มีการผลิตวัตถุดิบในประเทศ เป็นต้นว่า อุตสาหกรรมกระดาษ เพื่อสนองความต้องการโรงพิมพ์ อุตสาหกรรมหมึกพิมพ์และอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลทางการพิมพ์ เป็นต้น

4. อุตสาหกรรมการพิมพ์ เป็นแหล่งผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อการศึกษา โรงพิมพ์เป็นกิจการที่มีส่วนช่วยเหลือทางการศึกษาของประเทศอย่างมาก เนื่องจากเป็นแหล่งสำคัญในการผลิตสิ่งพิมพ์ เพื่อให้นักเรียน นิสิต และนักศึกษาได้มีโอกาสเล่าเรียน

ปฐม สุทธาธิกุลชัย [3] ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของธุรกิจการพิมพ์และอุตสาหกรรมการพิมพ์ ไว้ที่น่าสนใจว่าธุรกิจการพิมพ์ของประเทศเติบโตไปพร้อมกับอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ แม้ว่าในปัจจุบันจะมีการถดถอยของการเติบโตทางเศรษฐกิจอยู่บ้าง แต่ก็ยังมีผลกระทบต่อกิจการพิมพ์ค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องมาจากเหตุผลปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. อัตราการบริโภคสิ่งพิมพ์ภายในประเทศ ยังมีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องจากนโยบายการขยายโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้นอีก 3 ปี

2. พฤติกรรมของผู้บริโภค และกลยุทธ์ทางการตลาด การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ ซึ่งหันมาใช้สื่อสิ่งพิมพ์มากขึ้น สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายทางการตลาดได้อย่างแม่นยำและชัดเจน

สรุปได้ว่า ธุรกิจการพิมพ์ เป็นธุรกิจอุตสาหกรรมที่มีลักษณะพิเศษ เพราะเป็นการผลิตสิ่งพิมพ์ที่ช่วยให้คนในประเทศได้มีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ได้ศึกษาหาความรู้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต พัฒนางานอาชีพให้กับตนเอง ครอบครัวและสังคม ให้เป็นบุคคลที่เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม นอกจากนี้ธุรกิจการพิมพ์ยังเป็นตัวบ่งชี้ถึงอัตราการรู้หนังสือของประชากร และพื้นฐานทางการศึกษาของประชากรในประเทศอีกด้วย

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจการพิมพ์

2.3.1 ความหมายของธุรกิจการพิมพ์

ธุรกิจการพิมพ์ หมายถึง ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตสิ่งพิมพ์ 3 ขั้นตอน ได้แก่ งานก่อนพิมพ์ งานพิมพ์ และงานหลังพิมพ์

2.3.1.1 งานก่อนพิมพ์ (Pre-Press) เป็นงานขั้นตอนแรกของกระบวนการพิมพ์ ก่อนที่จะได้แม่พิมพ์สมบูรณ์พร้อมจะนำไปใช้พิมพ์ต่อไป ซึ่งมีขอบเขตของงานตั้งแต่การออกแบบและจัดทำแบบร่างหรือต้นแบบสิ่งพิมพ์ การเรียงพิมพ์ การทำอาร์ตเวิร์ก การถ่ายภาพงานพิมพ์ งานประกอบ फिल्म การวางรูปแบบฟิล์ม การทำแม่พิมพ์ งานทำปฐพี

2.3.1.2 งานพิมพ์ (Press) เป็นขั้นตอนของงานที่เริ่มภายหลังจากการทำแม่พิมพ์ และพร้อมที่จะนำแม่พิมพ์ไปใช้ในการพิมพ์ต่อไป ซึ่งงานพิมพ์จะแตกต่างกันตามระบบการพิมพ์ เช่น การพิมพ์ออฟเซต การพิมพ์เลตเตอร์เพรส การพิมพ์เฟล็กโซกราฟี การพิมพ์กราเวียร์ การพิมพ์สกรีน เป็นต้น รวมทั้งประเภทของสิ่งพิมพ์ที่แตกต่างกัน เช่น สิ่งพิมพ์ทั่วไป สิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์ สิ่งพิมพ์ลักษณะพิเศษ

2.3.1.3 งานหลังพิมพ์ (Post-Press) เป็นขั้นตอนกระบวนการทำสิ่งพิมพ์ให้มีรูปสำเร็จซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการพิมพ์สิ่งพิมพ์ อาทิ การตัด การพับ การเก็บเล่ม การทำเล่ม การทำตัวนูนด้วยความร้อน การคูนนูน การประทับรอยร้อนด้วยโลหะเปลว การอัดตัดตามแบบ การหักสัน การปรุ การพิมพ์ตัวเลข การอบมัน การเคลือบพลาสติก

2.3.2 ความหมายของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป

ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป [2] หมายถึง ธุรกิจโรงพิมพ์ที่รับจ้างพิมพ์งานพิมพ์ทั่ว ๆ ไปที่มีลักษณะรูปแบบแตกต่างกันหลากหลายประเภท เช่น นามบัตร บัตรเชิญ หนังสือเล่ม นิตยสาร วารสาร หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น ลักษณะการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

ประเภทนี้ จะเป็นการรับจ้างพิมพ์งานตามความต้องการของลูกค้าที่สั่งพิมพ์เป็นหลัก (Make to order) และส่วนใหญ่งานของลูกค้าที่จะจัดพิมพ์มักไม่ใช่เป็นงานประจำ รูปแบบของงานเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการใช้สิ่งพิมพ์ ส่วนนิตยสาร หรือหนังสือพิมพ์ที่เป็นสิ่งพิมพ์ที่ต้องมีการจัดพิมพ์เป็นประจำนั้น มักจะดำเนินการโดยโรงพิมพ์เฉพาะของสำนักพิมพ์ที่ออกนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น ระบบการพิมพ์ส่วนใหญ่ที่ธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไปใช้ เป็นระบบการพิมพ์ออฟเซต เนื่องจากเป็นระบบการพิมพ์ที่เหมาะสมสำหรับสิ่งพิมพ์ทั่วไป

2.3.3 ลักษณะเฉพาะของธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไป ธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไปมีลักษณะเฉพาะดังนี้

2.3.3.1 ลักษณะงานพิมพ์ที่จัดพิมพ์มีลักษณะรูปแบบแตกต่างกัน และเป็นครั้งคราว ตามความต้องการของลูกค้า

2.3.3.2 เป็นธุรกิจที่ส่วนใหญ่มีการดำเนินการผลิตงานพิมพ์ตามคำสั่งจ้างของลูกค้าที่จ้างพิมพ์ ซึ่งเจ้าของธุรกิจจะไม่สามารถคาดคะเนความต้องการล่วงหน้าได้อย่างแน่นอน

2.3.3.3 เป็นธุรกิจที่ต้องการการดำเนินธุรกิจในทุก ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นการตลาด การผลิต และบุคลากรที่มีความยืดหยุ่นให้สามารถปรับตัวเพื่อดำเนินการผลิตงานพิมพ์แต่ละลักษณะที่หลากหลายได้

2.3.3.4 เป็นธุรกิจที่มีลักษณะจัดการด้านต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เช่น ด้านการวางแผนและควบคุมการผลิต ด้านการวางแผนวัสดุคงคลัง เป็นต้น เนื่องจากงานพิมพ์แต่ละงานจะมีขั้นตอนการผลิตแตกต่างกันไป ทั้งนี้เพื่อให้สามารถส่งมอบงานพิมพ์ให้แก่ลูกค้าได้ตรงตามสัญญา

2.3.3.5 เป็นธุรกิจที่ต้องการการวางแผนวัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตต่าง ๆ ให้มีขีดความสามารถที่ยืดหยุ่นได้ สามารถปรับเปลี่ยนให้สามารถผลิตสิ่งพิมพ์ที่มีรูปแบบต่าง ๆ กันได้ตามความต้องการของลูกค้า

2.3.4 ขอบข่ายงานของธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไป

ในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไปเพื่อรับจ้างงานพิมพ์จากลูกค้า จึงต้องการขอบข่ายงานในด้านต่าง ๆ [2] ดังนี้

2.3.4.1 งานด้านการตลาด เป็นงานที่ครอบคลุมการวิเคราะห์ การวางแผนการดำเนินการ เพื่อให้เกิดการสั่งจ้างจากลูกค้า และรับจ้างของโรงพิมพ์ ทั้งนี้เพราะธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไปเป็นธุรกิจที่ให้บริการงานพิมพ์แก่ลูกค้าตามคำสั่งจ้าง ดังนั้น ธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไปจะอยู่รอดได้จะต้องการลูกค้าที่จ้างให้พิมพ์งานธุรกิจโรงพิมพ์ประเภทนี้ จึงต้องการงานด้านการตลาดเพื่อให้เกิดความต้องการสั่งจ้างพิมพ์จากลูกค้าในกลุ่มที่มีแนวโน้มต้องการพิมพ์งาน เช่น

บริษัทโฆษณา ห้างสรรพสินค้า บริษัทห้างร้านต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไป เป็นต้น ซึ่งงานในด้านการตลาดนี้ยังแบ่งเป็นงานในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

2.3.4.1.1 ด้านการขาย เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อหาลูกค้าที่ต้องการพิมพ์งานให้มาพิมพ์งานที่โรงพิมพ์

2.3.4.1.2 ด้านการรับงาน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการรับงานจากลูกค้าโดยจะรับรายละเอียดต่าง ๆ ของสิ่งพิมพ์ที่ลูกค้าต้องการ แล้วประสานกับแผนกประเมินราคา เพื่อประเมินราคาส่งพิมพ์แล้วแจ้งให้ลูกค้าทราบ เมื่อลูกค้าตกลงในราคาและรับจะให้โรงพิมพ์พิมพ์งานก็จะออกไปส่งพิมพ์ให้ฝ่ายผลิตดำเนินการผลิตต่อไป

2.3.4.1.3 ด้านการบริการลูกค้า เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการแก่ลูกค้าในด้านต่าง ๆ เช่น ให้คำแนะนำเกี่ยวกับรายละเอียดของงานพิมพ์ ในกรณีที่ลูกค้าไม่มีความรู้เกี่ยวกับการพิมพ์ การประสานงานด้านการผลิตให้ลูกค้า ตลอดจนการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์ เป็นต้น

2.3.4.1.4 ด้านประเมินราคา เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินราคางานพิมพ์ที่ลูกค้าต้องการจะสั่งพิมพ์ เพื่อให้ลูกค้าได้พิจารณาราคาก่อนจะตกลงให้พิมพ์งาน เนื่องจากงานพิมพ์ที่ธุรกิจโรงพิมพ์สั่งพิมพ์ทั่วไปจัดพิมพ์ มักเป็นงานพิมพ์ที่มีรูปแบบหลากหลายมากมาย จึงต้องให้ความสำคัญกับงานด้านการประเมินราคา

2.3.4.1.5 ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ เป็นงานเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ธุรกิจ โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ลูกค้าที่ต้องการจะพิมพ์งานก็สามารถติดต่อได้

2.3.4.2 งานด้านการผลิต งานด้านการผลิตของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปที่เป็นงานหลักคือ งานในส่วนของงานพิมพ์ แต่ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปบางแห่งก็จะมีลักษณะที่ให้บริการด้านการผลิตครบวงจร กล่าวคือสามารถผลิตงานในทุก ๆ ขั้นตอนตั้งแต่งานก่อนพิมพ์ งานพิมพ์ และงานหลังพิมพ์ งานในด้านการผลิตที่ธุรกิจโรงพิมพ์จะต้องดำเนินการแบ่งเป็นงานด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.3.4.2.1 ด้านการวางแผนและควบคุมการผลิต เนื่องจากงานพิมพ์ที่จะพิมพ์มักจะเป็นงานที่มีรูปแบบต่าง ๆ แต่ละงานจะต้องการขั้นตอนการผลิตที่แตกต่างกัน และเวลาที่ใช้ในการผลิตก็แตกต่างกันด้วย ดังนั้น จึงต้องการระบบการวางแผนและควบคุมการผลิตที่มีประสิทธิภาพที่จะช่วยให้สามารถใช้ประสิทธิภาพของวัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตที่มีอยู่อย่างเต็มที่

2.3.4.2.2 ด้านการผลิต ต้องการเครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการพิมพ์ที่หลากหลายประเภท และทักษะของช่างพิมพ์ที่กว้าง เพื่อสามารถผลิตงานพิมพ์ที่มีลักษณะหลากหลายได้

2.3.4.2.3 ด้านการควบคุมคุณภาพงานพิมพ์ เป็นงานที่มีความสำคัญที่ต้องควบคุมคุณภาพของสิ่งพิมพ์ให้ได้คุณภาพที่ดี เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า ซึ่งในการควบคุม คุณภาพสามารถทำได้หลายวิธี

2.3.4.3 งานด้านการเงิน เป็นงานวางแผนและควบคุมด้านการเงินของธุรกิจ โรงพิมพ์ตั้งแต่การจัดหาเงินทุน การจัดสรรเงินทุนมาใช้ในการดำเนินธุรกิจให้ได้ประโยชน์สูงสุด การจัดงบประมาณต่าง ๆ การจัดทำระบบบัญชีต่าง ๆ เพื่อสถานะทางการเงินของธุรกิจ และการจัดระบบการเก็บเงินจากลูกค้า เพื่อให้เกิดสภาพคล่องทางการเงิน ให้ธุรกิจบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และรักษาเครดิตที่ดีของธุรกิจ

2.3.4.4 งานด้านพัสดุ เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดหา และจัดเก็บวัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิตต่าง ๆ ให้พร้อมทั้งทางด้านปริมาณ และคุณภาพก่อนที่จะมีการผลิต เพื่อให้สามารถผลิตงานได้อย่างต่อเนื่อง และเสร็จทันตามกำหนดเวลา

2.3.4.5 งานด้านบุคลากร เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนบุคลากรการสรรหาบุคลากร การกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากร การกำหนดอัตราเงินเดือน และผลตอบแทน การจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้แก่บุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง และการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้บุคลากรของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปมีความสามารถและร่วมมือปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในการบรรลุวัตถุประสงค์ของธุรกิจ

2.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างงานด้านต่าง ๆ ในธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป

งานธุรกิจโรงพิมพ์จะต้องมีความสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อให้บริการการผลิตงานพิมพ์แก่ลูกค้าตามที่ลูกค้าต้องการ นอกจากจะต้องสร้างความพึงพอใจแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้วยังต้องสามารถทำกำไรสูงสุดให้แก่ธุรกิจด้วย

งานด้านการตลาดจะต้องรับผิดชอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะกระตุ้นให้เกิดความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นลูกค้าและโรงพิมพ์ในการมาติดต่อว่าจ้างให้พิมพ์งาน เมื่อรับงานจากลูกค้าก็จะส่งให้ฝ่ายผลิตดำเนินการต่อไปงานด้านการเงินก็ต้องวิเคราะห์แผนการลงทุน และจัดหาเงินทุนให้เพียงพอต่อการลงทุน และเงินทุนหมุนเวียนสำหรับค่าใช้จ่ายการผลิตของฝ่ายผลิต และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของฝ่ายอื่น ๆ ส่วนงานด้านบุคลากรจะต้องสรรหา คัดเลือก ฝึกอบรม และจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงานตามตำแหน่งงานต่าง ๆ ของฝ่ายต่าง ๆ ในองค์กร สำหรับงานด้านการผลิตจะต้องทำการผลิตงานพิมพ์ให้ถูกต้องตามรายละเอียดทางการพิมพ์ที่ลูกค้าต้องการและด้วยต้นทุนการผลิตที่ไม่สูงเกินไป จนทำให้กำหนดราคาที่ไม่สามารถแข่งขันกับคู่แข่ง ขณะทำงานด้านพัสดุก็ต้องจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ให้เพียงพอต่อการผลิตของฝ่ายผลิต ไม่ให้การผลิตต้องหยุดชะงัก

2.3.6 สถานภาพของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป

ข้อมูลในปี พ.ศ.2540 [2] พบว่า มีโรงพิมพ์อยู่ทั่วประเทศประมาณ 2,500 แห่ง และจำนวนร้อยละ 80 อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ธุรกิจโรงพิมพ์ที่ดำเนินการจะมีหลายขนาด ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งมีอยู่มากกว่าร้อยละ 95 ซึ่งมีการบริหารงานแบบครอบครัว โรงพิมพ์ที่ทันสมัยและมีศักยภาพในการส่งออกได้มีเพียงประมาณ 20-30 แห่ง การดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปส่วนใหญ่จะตอบสนองความต้องการภายในประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการผลิตหนังสือ วารสาร นิตยสาร และสิ่งพิมพ์เพื่อ เผยแพร่ ข่าวสาร และโฆษณาประชาสัมพันธ์ มีมูลค่าตลาดปีละหลายพันล้านบาท แนวโน้มความต้องการของตลาดภายในประเทศมีอัตราเติบโต ร้อยละ 10-15 ต่อปี และเน้นการผลิตสิ่งพิมพ์ในลักษณะใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น แต่ตัวเลขการส่งออกในแต่ละปีเพียงประมาณ 4,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 4 ของการผลิตสิ่งพิมพ์ทั้งหมด (ทั้งนี้ไม่รวมมูลค่าของการพิมพ์ที่แฝงในรูปบรรจุภัณฑ์) การที่ธุรกิจโรงพิมพ์ส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมที่ส่งออก เนื่องจากมาตรฐานของกระบวนการพิมพ์ และวัสดุการพิมพ์ยังไม่เป็นมาตรฐานสากลที่ลูกค้าต้องการ ธุรกิจโรงพิมพ์ยังต้องการการปรับปรุงเรื่องการตลาดระหว่างประเทศ ระบบการจัดการด้านต่าง ๆ และนโยบายการลดหย่อนทางด้านภาษีนำเข้าของรัฐบาลเพื่อให้ต้นทุนการพิมพ์ต่ำลงสามารถกำหนดราคาได้ต่ำลงที่จะสามารถแข่งขันการตลาดต่างประเทศได้ อย่างไรก็ตาม มีโรงพิมพ์ส่วนใหญ่ที่ได้เริ่ม นำเอามาตรฐานสากลมาใช้ในการพิมพ์ ทำให้ในอนาคตประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะสามารถเพิ่มส่วนแบ่งตลาดต่างประเทศได้ เนื่องจากประเทศคู่แข่งที่ผลิตสิ่งพิมพ์เพื่อการส่งออกในแถบเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น สหประชา และสิงคโปร์ เป็นต้น ที่นับวันจะมีค่าแรงงานสูงกว่าประเทศไทย จากการสำรวจของกรมโรงงานอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ในปี พ.ศ.2543 พบว่ามีธุรกิจ โรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปที่จดทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรมทั่วประเทศ 522 แห่ง [4] และ อยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 457 แห่ง ซึ่งคิดเป็นจำนวนร้อยละ 87.54 ของโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ ทั่วประเทศ ซึ่งจำแนกได้เป็นโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปขนาดเล็ก จำนวน 249 แห่ง โรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ ทั่วไปขนาดกลาง จำนวน 96 แห่ง และโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปขนาดใหญ่ จำนวน 112 แห่ง

2.4 ประเภทของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป

ในการจำแนกประเภทของธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปนั้น สามารถจำแนกได้หลายลักษณะ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ โดยจำแนกได้ [2] ดังนี้

2.4.1 จำแนกตามความสามารถในการผลิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.4.1.1 ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปแบบครบวงจร หมายถึง ธุรกิจโรงพิมพ์ที่มีเครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ ของงานก่อนพิมพ์ งานพิมพ์ และงานหลังพิมพ์ครบวงจรที่จะสามารถผลิตงานพิมพ์ในขั้นตอนต่าง ๆ ทั้งกระบวนการภายในโรงพิมพ์ได้เอง ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปลักษณะนี้จึงสามารถรับงานพิมพ์ทั้งกระบวนการได้โดยที่ลูกค้าเพียงแต่ส่งต้นฉบับที่ต้องการจัดพิมพ์เท่านั้น โอกาสที่โรงพิมพ์จะสามารถรับจ้างงานพิมพ์จะเป็นไปได้สูงและแน่นอนขึ้นแต่ต้องใช้เวลาลงทุนสูงที่จะทำให้ธุรกิจมีความสามารถที่จะรับจ้างพิมพ์ในทุกกระบวนการได้ ส่วนใหญ่จึงมักเป็นธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดกลางถึงขนาดใหญ่

2.4.1.2 ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปแบบไม่ครบวงจร หมายถึง โรงพิมพ์ที่ผลิตงานได้เฉพาะบางส่วนเท่านั้น แต่อย่างน้อยจะต้องมีเครื่องพิมพ์เพื่อให้สามารถทำงานในขั้นพิมพ์จึงจะเรียกว่าเป็นโรงพิมพ์ ส่วนงานในบางขั้นตอนที่ไม่สามารถทำได้ อาจจะต้องจ้างทำจากภายนอกโดยรับงานทั้งหมดจากลูกค้า หรือให้ลูกค้าดำเนินการเอง โดยรับผิดชอบแต่งงานในขั้นพิมพ์เท่านั้น ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปไม่ครบวงจรนี้ส่วนใหญ่มักจะเป็นโรงพิมพ์ขนาดเล็กเนื่องจากในช่วงการลงทุนจัดตั้งธุรกิจยังมีเงินลงทุนอยู่น้อย ไม่สามารถลงทุนจัดซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์เพื่อทำงานให้ได้ครบวงจร

2.4.2 จำแนกตามลักษณะการบริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ โรงพิมพ์ราชการ โรงพิมพ์รัฐวิสาหกิจ และ โรงพิมพ์เอกชน

2.4.2.1 โรงพิมพ์ราชการ เป็นโรงพิมพ์ที่อยู่ในหน่วยงานราชการโดยมีวัตถุประสงค์การจัดตั้งเพื่อจัดพิมพ์งานพิมพ์ตอบสนองความต้องการของหน่วยงานราชการนั้น โดยไม่ต้องการจะเสียงบประมาณเพื่อจัดจ้างพิมพ์จากภายนอก และความสะดวกในการจัดพิมพ์และควบคุมงานพิมพ์ให้ได้ตามกำหนดเวลาแต่เมื่อมีกำลังผลิตเหลือก็อาจจะทำธุรกิจที่รับจ้างพิมพ์งานภายนอกโรงพิมพ์ในระบบราชการมีได้หลายขนาดแต่ส่วนใหญ่จะมีขนาดกลางและขนาดเล็ก เนื่องจากในการดำเนินการ จะต้องใช้งบประมาณของทางราชการ จะต้องมีการวางแผนล่วงหน้าต่อปี ทำให้ไม่คล่องตัวใน การดำเนินงาน ตลอดจนการพัฒนาธุรกิจให้เจริญเติบโตได้รวดเร็ว เหมือนกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยเอกชน ตัวอย่างโรงพิมพ์ในระบบราชการ เช่น โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง โรงพิมพ์สำนักพระราชพิธี เลขาธิการคณะรัฐมนตรี โรงพิมพ์สถาบัน ราชภัฏสวนสุนันทา เป็นต้น

2.4.2.2 โรงพิมพ์รัฐวิสาหกิจ เป็นโรงพิมพ์ที่อยู่ในรัฐวิสาหกิจ วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงพิมพ์ก็เพื่อตอบสนองต่อความต้องการใช้สิ่งพิมพ์ภายในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจให้เกิดความสะดวกและคล่องตัวในการดำเนินงานหลักของรัฐวิสาหกิจนั้น โรงพิมพ์รัฐวิสาหกิจมีได้หลายลักษณะเช่นเดียวกันอาจจะเป็นธุรกิจแบบครบวงจร หรือไม่ครบวงจรก็ได้ โรงพิมพ์รัฐวิสาหกิจที่ครบวงจรและมีขนาดใหญ่ ได้แก่ โรงพิมพ์คุรุสภา ซึ่งเป็นโรงพิมพ์ที่อยู่ในองค์การค้ำของคุรุสภา

ส่วนตัวอย่างโรงพิมพ์ รัฐวิสาหกิจอื่น ๆ เช่น โรงพิมพ์ขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นต้น

2.4.2.3 โรงพิมพ์เอกชน เป็นโรงพิมพ์ที่มีเจ้าของเป็นบุคคลธรรมดา ลักษณะการดำเนินงานอาจอยู่ในองค์กรของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อทำธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบ จะต้องการระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพ และการคล่องตัวในการบริหารเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในตลาดการพิมพ์ที่มีอยู่อย่างเสรี เนื่องจากมีธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปที่ดำเนินการอยู่เป็นจำนวนมาก การแข่งขันจึงสูง

ตามรายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ไทย [10] ได้กล่าวไว้ว่าการแบ่งขนาดของโรงพิมพ์จะถือเกณฑ์หลายข้อด้วยกัน คือ ขนาดของงาน จำนวนคนงาน และเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินการ แต่การแบ่งขนาดของโรงพิมพ์ทำได้ยาก เพราะโรงพิมพ์บางแห่งแม้จะมีขนาดของโรงพิมพ์ไม่กว้างขวาง แต่ก็มีเครื่องมือเครื่องจักรและคนงานมาก บางโรงพิมพ์มีจำนวนคนงานน้อย แต่ผลผลิตมากเนื่องจากใช้เครื่องจักรอัตโนมัติและประหยัดแรงงานคน ดังนั้นการแบ่งขนาดของโรงพิมพ์ในที่นี้จะแบ่งโดยอาศัยเงินทุนเป็นหลัก กล่าวคือ

โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ใช้เงินทุนต่ำกว่า 5 ล้านบาท

โรงพิมพ์ขนาดกลาง ใช้เงินทุน 5-10 ล้านบาท

โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ใช้เงินทุน 10 ล้านบาทขึ้นไป

สำหรับในการศึกษาวิจัยของผู้วิจัย จะศึกษาตามจำนวนเงินทุนเป็นหลัก ซึ่งได้แก่ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วในรายงานผลการวิจัย เรื่อง สถานภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ไทย

2.5 ปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป

การที่ผู้ประกอบการจะเริ่มธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปจำเป็นต้องมีการเตรียมการ และศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้มองเห็นโอกาสทางการตลาด และผลกำไรที่คาดหวังว่าจะได้รับ และโอกาส ที่จะเจริญเติบโตของธุรกิจในระยะยาว โดยจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถในการบริหารงานหลาย ๆ ด้านประกอบกัน เช่น การมีความรู้ความเข้าใจในความต้องการของลูกค้า กลไกของตลาด ความเชี่ยวชาญ และความสามารถในการผลิตอย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการระดมเงินทุน และบุคลากรมาใช้ได้อย่างเพียงพอ ความสามารถในการจัดการปัจจัยการผลิตให้สามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการควบคุมการดำเนินงานต่าง ๆ ของธุรกิจให้สอดคล้องกันได้ดี เพื่อตอบสนองความต้องการ ของลูกค้า และสร้างความพึงพอใจให้แก่ลูกค้า ตลอดจนพนักงาน และผู้บริหารของธุรกิจนั้นด้วย โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบ

ธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปได้ จำเป็นต้องมีการศึกษาความเป็นไปได้ในปัจจัยด้านต่าง ๆ และต้องอาศัยข้อมูลในทุกด้านให้ครบถ้วน ปัจจัยต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจะต้องคำนึงในการจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปประกอบด้วยปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน [2] ดังนี้

2.5.1 ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่แวดล้อมธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปที่จะจัดตั้ง แต่มีผลกระทบต่อทิศทางการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ปัจจัยภายนอกที่สำคัญ ได้แก่ แนวโน้มทางการตลาด สภาพคู่แข่ง กลุ่มลูกค้า สภาพเศรษฐกิจและสังคม เทคโนโลยีและตลาดต่างประเทศ

2.5.1.1 แนวโน้มทางการตลาด การศึกษาแนวโน้มทางการตลาดจะช่วยให้ผู้ที่จัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์ทราบโอกาสทางการตลาด และการคาดหวังทางการตลาดที่จะได้รับแนวโน้มทางการตลาดจะบอกลักษณะสิ่งพิมพ์ที่จะเป็นที่ต้องการของสังคมยุคนั้นและปริมาณความต้องการเพื่อเจ้าของธุรกิจโรงพิมพ์จะได้วางแผนจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์ในลักษณะที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างถูกต้อง และวางแผนด้านราคาจัดพิมพ์ที่จะรับงานให้สามารถแข่งขันในตลาดได้ เช่น ถ้าแนวโน้มทางการตลาดไปทางประเภทหนังสือสำหรับเด็กที่ต้องการการออกแบบที่ดึงดูดใจ สะดุดตา เป็นลักษณะป๊อปอัพ (pop up) ก็อาจจะต้องวางแผนโรงพิมพ์ให้มีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่สามารถผลิตงานหนังสือในลักษณะป๊อปอัพได้หรือถ้าแนวโน้มตลาดเฟื่องฟูลักษณะการรับงานก็จะสามารถรับงานในราคาจัดพิมพ์ที่สูงได้ แต่ถ้าแนวโน้มตลาดถดถอย การรับงานจะต้องมีการแข่งขันสูง ราคาจัดพิมพ์ที่รับงานก็ควรจะต่ำ เป็นต้น

2.5.1.2 สภาพคู่แข่ง ก่อนที่จะตัดสินใจจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์ประเภทใด หนึ่งทำเลที่ตั้งใด ควรจะต้องศึกษาภาวะการแข่งขัน ซึ่งอาจจะพิจารณาจากจำนวนโรงพิมพ์ที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วหรือมีแนวโน้มที่จะดำเนินการในลักษณะเดียวกับธุรกิจที่จะจัดตั้งขึ้นนี้เพื่อตรวจสอบสภาพคู่แข่งว่ามีอยู่มากหรือน้อยเพียงใด ถ้าพบว่าสภาพคู่แข่งมีอยู่มากนับว่าเป็นการเสี่ยงอย่างมากที่จะจัดตั้งธุรกิจลักษณะเดียวกันนั้น หรือธุรกิจที่จะจัดตั้งนั้นจะต้องการระบบการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ และต้องหาจุดเด่นที่แตกต่างจากคู่แข่ง จึงจะสามารถแข่งขันได้

2.5.1.3 กลุ่มลูกค้า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์อย่างมาก ก็คือกลุ่มลูกค้า ผู้ที่จะจัดตั้งธุรกิจควรที่จะศึกษากลุ่มลูกค้าที่ต้องการใช้บริการพิมพ์สิ่งพิมพ์ว่าเป็นในกลุ่มใดมากที่สุด เพื่อจะได้วางแผนวิธีการส่งเสริมการตลาด หรือวางแผนช่องทางการจัดจำหน่ายได้อย่างถูกต้องกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นลูกค้า

2.5.1.4 สภาพเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม การดำเนินธุรกิจในสภาพเศรษฐกิจที่ดี ย่อมจะมีความมั่นคงมากกว่าธุรกิจที่อยู่ในสภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่ในการจะจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์จึงต้องศึกษาสภาพเศรษฐกิจด้วยว่ากำลังอยู่ในภาวะที่จะจัดตั้งธุรกิจหรือไม่ นอกจากนี้ยังมี ข้อบังคับทางกฎหมายต่าง ๆ หรือนโยบายของรัฐมีส่วนสนับสนุนธุรกิจที่จะดำเนินการหรือไม่ หรือมีการยกเว้นภาษีให้เป็นกรณีพิเศษใดบ้างตลอดจนทัศนคติของประชาชนจะมีผลต่อการ ดำเนินการของธุรกิจโรงพิมพ์ด้วย

2.5.1.5 เทคโนโลยี ระดับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีของสังคมนั้น ๆ จะมีผลต่อความต้องการดำเนินชีวิตของประชาชนในสังคม เช่น ปัจจุบันในยุคของเทคโนโลยีสื่อสารคมนาคมก้าวหน้า ประชาชนมีความต้องการรับรู้ข่าวสารมากขึ้น มีผลให้มีความต้องการใช้สิ่งพิมพ์มากขึ้น การทำธุรกิจโรงพิมพ์ก็อาจจะมีผลให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในสังคมนั้นได้

2.5.2 ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในเป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์โดยตรง ปัจจัยภายในที่สำคัญ ได้แก่ เงินทุน บุคลากร วัสดุ เครื่องจักรและอุปกรณ์การพิมพ์ เทคโนโลยีกระบวนการผลิต และรูปแบบองค์กร

2.5.2.1 เงินทุน เงินทุนทั้งในส่วนที่ลงทุนในสินทรัพย์ถาวร เช่น อาคาร ที่ดิน เครื่องจักรอุปกรณ์ต่าง ๆ และสินทรัพย์หมุนเวียน เช่น พักตุงคลัง ล้วนเป็นหัวใจสำคัญอย่างยิ่งของการเริ่มต้นจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป การจะกำหนดจำนวนเงินลงทุนเป็นเท่าไรขึ้นกับขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ที่จะลงทุนหรือในทางตรงข้าม จำนวนเงินลงทุนที่มีจะเป็นตัวกำหนดขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ที่เหมาะสมกับจำนวนเงินลงทุนนั้น เมื่อทราบจำนวนเงินที่ต้องการใช้ในการลงทุนแล้ว จะต้องมีการวางแผนด้านการเงินแสดงแหล่งที่มาของเงินทุนทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมทั้งศึกษาผลตอบแทนในระยะสั้นและระยะยาวว่าเพียงพอชำระหนี้หรือไม่รวมทั้งประมาณการต้นทุนการผลิตงบการเงิน งบเงินสด และอัตราผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนด้วย

2.5.2.2 บุคลากร คนเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญในฐานะเป็นผู้ที่จะใช้ความรู้ความสามารถของตนในการผลิตสิ่งพิมพ์ เจ้าของธุรกิจจะต้องจัดหาบุคลากรมาเพื่อทำหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรตามแต่ความรู้และความถนัดของแต่ละบุคคล เช่น ผู้ที่มีความรู้ความสามารถทางบริหาร ประกอบกับการมีประสบการณ์การทำงานมาก ก็จะทำหน้าที่เป็นผู้จัดการหรือผู้บริหารในองค์กรนั้น แต่ถ้ามีความรู้ทางวิชาชีพการพิมพ์ มีประสบการณ์ทางการทำงานกับเครื่องพิมพ์ ก็จะทำหน้าที่เป็นช่างพิมพ์ เป็นต้น การบริหารและการจัดคนให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่จะให้ธุรกิจดำเนินไปได้ด้วยดีตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้เจ้าของธุรกิจควรให้ความสำคัญกับบุคลากรทุกคนทุกตำแหน่งหน้าที่ เพราะทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้จัดการ

หรือผู้ปฏิบัติงานระดับต่าง ๆ มีความสำคัญในแง่ใดแห่งหนึ่งต่อการเสมอ จะขาดบุคคลใดบุคคลหนึ่งไม่ได้

2.5.2.3 วัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์การพิมพ์ ปัจจัยการผลิตที่มีผลโดยตรงกับการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ก็คือ วัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์ทางการพิมพ์ที่ใช้ เนื่องจากในธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป จะต้องจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปที่มีความหลากหลายในวัสดุที่ต้องการใช้ ตลอดจนเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่จะผลิต ดังนั้นเจ้าของธุรกิจจะต้องมีความรอบคอบในการวางแผนจัดหาให้มีในจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับลักษณะงานพิมพ์ที่จะจัดพิมพ์และสามารถผลิตงานพิมพ์ได้ตามความต้องการของลูกค้า

2.5.2.4 เทคโนโลยีกระบวนการผลิต นอกจากรายการและลักษณะที่จำเป็นของวัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์ทางการพิมพ์ที่เจ้าของธุรกิจจะต้องคำนึงถึงในการจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปแล้ว เทคโนโลยีของกระบวนการผลิตก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่จะต้องพิจารณาถึงด้วย เนื่องจากเทคโนโลยีของกระบวนการผลิตสิ่งพิมพ์เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะเทคโนโลยีในขั้นงานก่อนพิมพ์ ขณะที่จัดตั้งจึงควรศึกษาเทคโนโลยีที่เป็นปัจจุบันที่สุดว่าเป็นอย่างไร ก็ควรลงทุนในเทคโนโลยีของกระบวนการผลิตนั้น เช่น ปัจจุบันในงานก่อนพิมพ์ใช้ระบบจัดพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ช่วยในการจัดประกอบหน้า การผลิตภาพจะใช้เครื่องกราฟภาพแบบตั้งโต๊ะ หรือสร้างจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ และมีเครื่องอิมเมจเซตเตอร์ที่สามารถถ่ายภาพที่เป็นข้อมูลในเครื่องคอมพิวเตอร์ลงบนฟิล์มได้ โดยไม่ต้องใช้กล้องงานพิมพ์ ดังนั้น การจัดตั้งธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ก็ควรที่จะจัดตั้งโดยใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยที่สุด ดังนั้น การกำหนดวัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์การพิมพ์ จะมีส่วนสัมพันธ์กับเทคโนโลยีของกระบวนการผลิตที่จะใช้ในธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปด้วย นอกจากเทคโนโลยีที่เกี่ยวกับเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้แล้ว ยังต้องศึกษาทางด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมเพื่อจะดำเนินการผลิตให้ถูกต้องตามหลักการ เช่น ทำเลที่ตั้ง การวางผังโรงงาน การจัดกำลังการผลิตให้สมดุล เป็นต้น

2.5.2.5 องค์กรรูปของธุรกิจ ปัจจัยต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นเป็นปัจจัยการผลิตที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินกิจกรรมทางการผลิตขององค์การสิ่งทีเจ้าของธุรกิจจะต้องพิจารณาก่อนที่จะมีการจัดตั้งธุรกิจก็คือองค์กรรูปของธุรกิจที่จะจัดตั้ง ว่าจะเป็นในรูปของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือรูปของบริษัท โดยจะต้องศึกษาข้อดีและข้อจำกัดขององค์กรรูปธุรกิจต่าง ๆ ที่จะจัดตั้งในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป แล้วจึงเลือกองค์กรรูปธุรกิจที่เหมาะสมที่สุด เจ้าของธุรกิจจะได้วางแผนโครงสร้างองค์การและรูปแบบการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับองค์กรรูปธุรกิจที่เลือกไว้

2.6 ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์

ในการดำเนินงานธุรกิจใด ๆ ก็ตาม จะต้องอาศัยกิจกรรมด้านต่าง ๆ เช่น การตลาด การผลิต การเงิน และบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจะทำให้ธุรกิจนั้นประสบความสำเร็จ สามารถทำกำไรสูงสุดได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ในธุรกิจการพิมพ์ก็เช่นกัน ย่อมต้องการให้สามารถดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ดังกล่าวอย่างราบรื่น และบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่บางครั้งใน การดำเนินธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจอาจจะประสบปัญหาในการดำเนินกิจกรรมด้านต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุให้รายได้ลดลง รายได้ไม่คุ้มรายจ่าย จนไม่สามารถทำกำไรได้ ขาดสภาพคล่องทางการเงิน และมีผลให้ธุรกิจนั้นล้มเลิกไปในที่สุด ปัญหาที่เกิดขึ้นอาจเป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายใน ได้แก่ ปัญหาทางด้านการผลิต ด้านการเงินและปัญหาของบุคลากร หรือเป็นปัญหาที่เกิดจากปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกาภาส ผอญแกแล้ว [5] ได้เขียนไว้ในเอกสารการสอนหน่วยที่ 15 เรื่อง ปัญหาและแนวทางธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์ ชุติวิชาธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งแบ่งปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ไว้ 4 ประการ สรุปได้ดังนี้

ปัญหาด้านการตลาด

ธุรกิจการพิมพ์จะประสบความสำเร็จไม่ได้ด้วยดี ถ้าธุรกิจนั้นไม่ได้ดำเนินกิจกรรมทางการตลาดให้มีประสิทธิภาพ หรือต้องประสบปัญหาเกี่ยวกับการตลาดซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที มิฉะนั้นอาจมีผลให้ธุรกิจการพิมพ์นั้นต้องล้มเลิกกิจการไปได้ เพราะไม่มีลูกค้าที่ต้องการจะจัดพิมพ์งานหรือสั่งพิมพ์งานที่โรงพิมพ์หรือสำนักพิมพ์นั้น หรือหนังสือที่จัดพิมพ์ไม่เป็นที่ต้องการของลูกค้า มีจำนวนหนังสือเหลือในคลังเก็บหนังสือจำนวนมาก ซึ่งเป็นต้นทุนส่วนหนึ่งที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งปัญหาทางด้านการตลาด ได้แก่

1. ปัญหาเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ เช่น

1.1 รูปแบบและเนื้อหาของสิ่งพิมพ์เป็นที่ต้องการน้อย และไม่ดึงดูดใจให้
ผู้บริโภคสนใจซื้อ

1.2 ปริมาณของสินค้าหรือบริการ ไม่สอดคล้องกับปริมาณความต้องการ

2. ปัญหาเกี่ยวกับราคา เช่น

2.1 การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้

2.2 การตั้งราคางานพิมพ์หรือราคาจำหน่ายสิ่งพิมพ์ที่สูงเกินไป เป็นต้น

3. ปัญหาเกี่ยวกับสถานที่หรือช่องทางการจัดจำหน่าย เช่น

3.1 ท่าเลที่ตั้งไม่เหมาะสม

3.2 การวางผังของธุรกิจไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ

4. ปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการจัดจำหน่าย เช่น

4.1 ความไม่สามารถกำหนดจุดเด่นของธุรกิจการพิมพ์ และการจัดพิมพ์

4.2 การโฆษณาประชาสัมพันธ์ไม่ถึงกลุ่มเป้าหมาย

5. ปัญหาอื่น ๆ เช่น

5.1 พฤติกรรมบริโภคของลูกค้า

5.2 ความเชื่อถือของลูกค้าที่มีต่อธุรกิจ

5.3 สภาพเศรษฐกิจของประเทศที่มีผลต่อกำลังซื้อ เป็นต้น

ปัญหาด้านการผลิต

ธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสิ่งพิมพ์เป็นหลักการดำเนินการทางผลิตจึงเป็นหัวใจสำคัญประการหนึ่งที่ต้องการจัดการที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์ซึ่งหมายถึงสิ่งพิมพ์มีคุณภาพถูกต้องตามที่ลูกค้าต้องการตลอดจนเสร็จทันตามกำหนดที่ลูกค้าต้องการใช้ และมีต้นทุนทางการผลิตต่ำ ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นในการดำเนินการด้านการผลิตจะมีผลกระทบต่อปัญหาในการดำเนินการในด้านอื่น ๆ ด้วย ได้แก่ การตลาด การเงิน และบุคลากรขององค์กร ปัญหาของการผลิตที่จะมีผลต่อการตลาด เช่น การผลิตสิ่งพิมพ์ไม่เป็นไปตามที่ลูกค้าต้องการ หรือมีคุณภาพต่ำ ก็มีผลให้ลูกค้าไม่พอใจ และสูญเสียลูกค้ารายนั้นไปในที่สุด ส่วนผลกระทบของการผลิตต่อการเงิน เช่น การผลิตที่มีความผิดพลาดบ่อย ๆ ก็ทำให้ ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ถ้าไรที่ได้ ก็ลดน้อยลง และผลกระทบที่มีต่อบุคลากร เช่น การผลิตที่ขาดประสานงานที่ดี ก็มีผลให้เกิดความ ขัดแย้งขึ้นภายในหน่วยงาน ทำให้ขาดความสามัคคีระหว่างบุคลากรได้ หากเจ้าของธุรกิจคอยติดตามตรวจสอบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ ด้านการผลิตและหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้นอย่างทันที ก็จะช่วยให้ธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำผลกำไรได้อย่างเต็มที่ ซึ่งปัญหาด้านการผลิตได้แก่

1. ปัญหาเกี่ยวกับวัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์การผลิต เช่น

1.1 วัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้มีคุณภาพไม่ดี

1.2 จำนวนวัสดุทางการพิมพ์ไม่เพียงพอ

1.3 การขาดแคลนวัสดุทางการพิมพ์

1.4 วัสดุ เครื่องจักร และอุปกรณ์ทางการพิมพ์มีราคาแพง

2. ปัญหาเกี่ยวกับการวางแผน และควบคุมเวลาการผลิต เช่น

2.1 ทำงานพิมพ์ไม่เสร็จทันตามที่ตกลงไว้กับลูกค้า

- 2.2 ไม่มีการจัดระบบการวางแผนและควบคุมเวลาการผลิต
- 2.3 มีงานแทรกตลอดเวลา เป็นต้น
3. ปัญหาเกี่ยวกับกระบวนการผลิต เช่น
 - 3.1 เทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการผลิตไม่ได้รับการพัฒนา
 - 3.2 การใช้ประสิทธิภาพของกระบวนการผลิตอย่างไม่เต็มที่
 - 3.3 คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามที่ต้องการ
 - 3.4 การใช้เวลาในการผลิตมากเกินไป
 - 3.5 ของเสียจากการผลิตมีมาก เป็นต้น
4. ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณวัสดุคงคลังไม่เหมาะสม เช่น
 - 4.1 ปริมาณวัสดุการพิมพ์ที่จัดเก็บไม่เหมาะสม
 - 4.2 ปริมาณงานพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ที่รอจำหน่ายไม่เหมาะสม
5. ปัญหาเกี่ยวกับการประสานงานการผลิต เช่น
 - 5.1 การประสานงานภายในหน่วยงานบกพร่อง
 - 5.2 การประสานงานภายนอกหน่วยงานบกพร่อง เป็นต้น

ปัญหาด้านการเงิน

เงินลงทุนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการดำเนินธุรกิจการพิมพ์ การจัดการด้านการเงินจึงต้องการความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพื่อให้ธุรกิจมีเงินลงทุนเพียงพอสำหรับดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง และมีกำไรเพียงพอสำหรับการขยายตัวเติบโตไปข้างหน้า ธุรกิจการพิมพ์อาจจะต้องประสบความล้มเหลวในการดำเนินการหรือปิดกิจการไป เนื่องจากขาดเงินลงทุนที่จะดำเนินการต่อไปได้ ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์อาจเกิดขึ้นได้จากสาเหตุต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาการจัดการเงินไม่เป็นระบบ ไม่ชัดเจน หรือไม่แน่นอน เช่น
 - 1.1 ปล่อยให้ระบบการเงินอยู่บนพื้นฐานของความเกรงใจ
 - 1.2 ไม่ทราบว่าต้องมีปริมาณเงินเข้าจำนวนเท่าใด ควรจะต้องให้มีเงินเข้าเวลาไหน เมื่อมีเงินเข้ามาแล้ว ควรจะมีระบบการใช้เงินอย่างไร เป็นต้น
2. ปัญหาเกี่ยวกับการขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน
3. ปัญหาเกี่ยวกับเงินสดสำรองไม่เพียงพอ
4. ปัญหาเกี่ยวกับหนี้สูญ

ปัญหาด้านบุคลากร

บุคลากรเป็นปัจจัยการผลิตที่สำคัญของการดำเนินธุรกิจเช่นเดียวกับปัจจัยอื่น ๆ นอกจากคนเป็นผู้ที่สร้างองค์การหรือธุรกิจแล้ว คนก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะต้องดำเนิน

กิจกรรมด้านต่าง ๆ เพื่อให้ธุรกิจสามารถดำเนินงานไปตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล รวมทั้งการอุดหนุนของธุรกิจ ปัญหาที่เจ้าของธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์ต้องให้ความสำคัญปัญหานี้ก็คือปัญหาเกี่ยวกับบุคลากร การพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นกับบุคลากรเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อนบางครั้งไม่สามารถควบคุมให้เป็นไปตามที่ต้องการได้ อาจจะต้องใช้หลักทางจิตวิทยาแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแทนที่จะเป็นหลักทางวิชาการ ปัญหาที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากบุคลากรจะแตกต่างจากปัญหาที่เกิดขึ้นจากเรื่องอื่นๆ ทั้งนี้เพราะลักษณะธรรมชาติของคนมีความต้องการจะทำสิ่งใดให้สำเร็จหรือไม่สำเร็จก็ได้ขึ้นกับความต้องการที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ คนมักจะมี ความขัดแย้งระหว่างเหตุผลกับอารมณ์ บางครั้งอาจจะใช้เหตุผลในการเลือกสิ่งต่าง ๆ ให้การกระทำของตนเกิดความถูกต้องแม่นยำ และจะแก้ปัญหาและตัดสินใจโดยใช้เหตุผลเป็นพื้นฐาน แต่บางครั้งก็อาจตกอยู่ภายใต้อารมณ์ โดยมีหลายสิ่งที่ทำให้กระทำโดยใช้อารมณ์ที่ครอบงำเป็นพื้นฐาน บางครั้งอาจมีการตัดสินใจโดยไม่มีเหตุผลอันเหมาะสม ซึ่งความขัดแย้งเช่นนี้จะพบบ่อยครั้งในการทำงาน จนอาจทำให้เป็นปัญหาในการทำงานของบุคลากรได้ ปัญหาที่เกิดจากบุคลากรในธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์ อาจเกิดจากผู้บริหารและพนักงาน ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร เช่น

- 1.1 ผู้บริหารไม่มีความรู้เรื่องเกี่ยวกับกระบวนการผลิตสิ่งพิมพ์
- 1.2 ผู้บริหารไม่มีความรู้ ความเข้าใจในด้านการบริหารธุรกิจ
- 1.3 ผู้บริหารขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้นำที่ดี
- 1.4 ผู้บริหารไม่ทำงานอยู่ในสำนักงาน

2. ปัญหาเกี่ยวกับพนักงาน เช่น

- 2.1 การขาดแคลนช่างปฏิบัติงานที่มีความรู้ ความสามารถ ทางด้านการพิมพ์โดยตรง
- 2.2 ความไม่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานของพนักงาน
- 2.3 ความไม่ซื่อสัตย์ต่อองค์กร
- 2.4 ความไม่ชัดเจนในบทบาทหน้าที่ของพนักงาน เป็นต้น

ปฐม สุทธาธิกุลชัย [3] ได้กล่าวถึง ปัญหา อุปสรรค ของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศไทย สรุปประเด็นสำคัญดังนี้ คือ

ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรของอุตสาหกรรมการพิมพ์ มีมาช้านานและเป็นปัญหาสำคัญที่สุดทั้งนี้เนื่องจากระบบการศึกษาไม่สามารถผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตสิ่งพิมพ์ออกมาได้เพียงพอ บุคลากรที่มีอยู่ส่วนใหญ่มักจะเป็นผู้สูงด้วยประสบการณ์แต่ไม่มีทฤษฎีพื้นฐาน มีศักยภาพและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ไม่สูงเท่าที่ควร ทำให้เกิดการสูญเสียที่ไม่เพียงเกิดขึ้นในขั้นตอนของการผลิตไม่

สามารถใช้เครื่องมือที่ทันสมัยได้เต็มสมรรถนะยังขาดความสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่ ปัญหาที่กล่าวมาจึงทำให้เกิดการดึงตัวและซื้อตัวบุคลากรกันค่อนข้างมากในอุตสาหกรรมการพิมพ์ ด้วยความขาดจรรยาบรรณของทั้งผู้ประกอบการและตัวบุคลากรเอง ซึ่งจะต้องมีการดูแลและแก้ไขอย่างจริงจังและต่อเนื่องต่อไป

พฤติกรรมของผู้บริโภคสิ่งพิมพ์ในประเทศ มักจะยึดติดกับความต้องการที่จะให้ส่งมอบงานในเวลาอันรวดเร็ว ไม่เผื่อเวลาให้เพียงพอในขั้นตอนของการผลิต ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมคุณภาพและมาตรฐานได้ดีเท่าที่ควร เพราะอยู่ในภาวะจำยอม ต้องตอบรับและตอบสนองความต้องการของลูกค้าที่จะต้องการใช้สิ่งพิมพ์ทันที ยกตัวอย่างเช่น งานหนังสือน่าจะต้องมีเวลาอย่างน้อย 1 สัปดาห์ในการผลิต แต่ลูกค้ามักจะกล่าวว่ามีเวลาให้แค่ 3 วัน หนังสือจะต้องเสร็จ

ข้อกำหนดจากภาครัฐอันเกี่ยวเนื่องกับสิ่งแวดล้อมและสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ เนื่องจากบทบังคับต่าง ๆ มีความเข้มงวดสูงมากขึ้น และการถูกบังคับให้ย้ายสถานที่ประกอบการออกไปสู่บริเวณชานเมือง โดยมาตรการทางอ้อมของภาครัฐ ทำให้ผู้ประกอบการหลายรายไม่สามารถที่จะขยายกำลังผลิต ณ สถานที่ประกอบการปัจจุบันหรือไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอที่จะย้ายสถานประกอบการออกไปสู่ ณ ที่ตั้งใหม่

การจราจรที่ติดขัดและไม่สามารถแก้ไขให้ทุเลาเบาบางลงได้ ทำให้เกิดความล่าช้าการเสียเวลาโดยไม่จำเป็นในการขนส่ง และค่าใช้จ่ายที่ไม่พึงเกิดขึ้น การคมนาคมที่ติดขัดนับเป็นอุปสรรคที่ค่อนข้างสำคัญ และจะต้องได้รับการดูแลจากภาครัฐอย่างจริงจังโดยเร็วที่สุด

ภาษีวัตถุดิบ ที่สำคัญของอุตสาหกรรมการพิมพ์คือ กระดาษซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตยังมีอัตราภาษีนำเข้าสูงอยู่มาก เมื่อเปรียบเทียบกับอัตราภาษีนำเข้าของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สิงคโปร์ และฮ่องกง ซึ่งอยู่ที่อัตรา 0 ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการในการคืนภาษีสำหรับสิ่งพิมพ์ส่งออก แต่ก็ยังมีปัญหาความล่าช้าในขบวนการคืนภาษีดังกล่าวอีกมากมายและมีขั้นตอนที่ยุ่งยากซับซ้อน จนไม่สามารถทำให้ผู้ประกอบการเข้ามาใช้ประโยชน์จากมาตรการช่วยเหลืออันนี้ได้เต็มที่ หากภาครัฐพิจารณาลดระดับอัตราภาษีลงเหลือร้อยละ 10 จากร้อยละ 20 ในปัจจุบันก็น่าจะมีส่วนช่วยอุตสาหกรรมการพิมพ์ เพื่อการส่งออกได้มากขึ้น และหากเป็นไปได้ถ้าลดลงให้เหลือในอัตรา 0 เทียบเท่ากับประเทศเพื่อนบ้าน ก็จะช่วยสร้างโอกาสในการส่งออกสิ่งพิมพ์ไปยังตลาดต่างประเทศได้มากขึ้น

สาธารณูปโภค ที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการพิมพ์ ก็คือไฟฟ้ากำลัง ในปัจจุบันไฟฟ้าดับบ่อยมากทำให้เกิดความสูญเสียที่ไม่จำเป็นและในบางครั้งดับบ่อย ๆ ติดต่อกันสร้างความเสียหายให้กับเครื่องมือเครื่องจักรได้ ภาครัฐน่าจะเข้ามาดูแลกำกับความมีประสิทธิภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มากยิ่งขึ้น

ค่าแรงงานขั้นต่ำ ที่มีการปรับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและบ่อยครั้งสร้างภาระให้เกิดขึ้นในด้านของต้นทุนทำให้ผู้ประกอบการมีความจำเป็นที่จะต้องนำระบบอัตโนมัติเข้ามาเพื่อช่วยลดต้นทุนในการผลิตมากยิ่งขึ้น และยังทำให้ความได้เปรียบในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคนี้ต่ำลงไปอีกด้วย

กนกวรรณ นิลเพชร [12] ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการส่งออกของอุตสาหกรรม การพิมพ์ไทย ไว้ในวารสารสุขุขัยธรรมาธิราช สรุปใจความสำคัญอย่างน่าสนใจ ได้ดังนี้

ปัญหาการผลิต ได้แก่

1. การจัดการอุตสาหกรรมการพิมพ์ของไทยส่วนใหญ่ มีลักษณะธุรกิจครอบครัว ไม่ได้ใช้แนวทางการบริหารที่ทันสมัยมาดำเนินธุรกิจ โดยทั่วไปเจ้าของกิจการจะทำงานเกือบทุกอย่าง ผลเสียที่เกิดขึ้นคือ ผู้บริหารไม่มีเวลาเหลือสำหรับการพัฒนาการผลิตและการตลาดการดูแลกิจการดูแลได้ไม่ทั่วถึง ทำให้คุณภาพงานไม่ดีเท่าที่ควร และขาดการประสานงานระหว่างภายในบริษัท และกิจการภายนอก

2. บุคลากร อุตสาหกรรมการพิมพ์ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เพราะผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงเข้าทำงานด้านการพิมพ์โดยตรงมีน้อยมาก ทำให้อุตสาหกรรมการพิมพ์ไม่สามารถพัฒนาหรือขยายตัวได้เต็มที่และคุณภาพของสิ่งพิมพ์ของไทยยังมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร อันเป็นผลจากช่างพิมพ์ส่วนใหญ่ถ่ายทอดความรู้จากช่างเก่า ซึ่งช่างเก่าเองก็ใช้ความรู้จากประสบการณ์ ขาดการนำอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเป็นมาตรฐานของต่างประเทศมาประยุกต์ใช้งาน

3. หน่วยงานที่ให้การศึกษาด้านการพิมพ์ สถานศึกษาที่เป็นแหล่งผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ยังขาดกำลังคนและงบประมาณในการหาอุปกรณ์ที่ทันสมัย มาให้ความรู้กับนักศึกษา ความรู้ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาจึงอยู่ในขอบเขตจำกัด และต้องใช้เวลามากในการเรียนรู้เทคนิคของโรงพิมพ์ที่ไปทำงานด้วย

4. วัตถุดิบ วัตถุดิบที่สำคัญทางด้านการพิมพ์ คือ กระดาษและหมึก การผลิตกระดาษภายในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ และกระดาษบางชนิดยังมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร สิ่งพิมพ์ที่ต้องใช้กระดาษคุณภาพดีโดยเฉพาะเพื่อการส่งออกจึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ สำหรับหมึกพิมพ์ที่ผสมภายในประเทศมีคุณภาพแตกต่างกันมาก เช่น หมึกพิมพ์สีเดียวกันแต่ยี่ห้อ ก็มีสีสันทันและระดับความเข้มแตกต่างกัน

5. เครื่องจักรอุปกรณ์ เครื่องจักรอุปกรณ์ที่ใช้ในการพิมพ์เกือบทั้งหมดนำเข้าจากต่างประเทศ และเครื่องจักรที่ทันสมัยจะมีราคาสูงมาก ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนเพื่อรองรับตลาดส่งออก

6. วัสดุการพิมพ์ โรงพิมพ์ทั่วไปไม่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพิมพ์ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพของสิ่งพิมพ์ เช่น เครื่อง Densitometer ที่เกี่ยวข้องกับการวัดความเข้มมาตรฐานของสิ่งพิมพ์ แม้บางแห่งจะซื้อไว้แต่ไม่ได้นำมาใช้อย่างจริงจัง แต่มักจะใช้สายตาหรือประสบการณ์ในการพิจารณามากกว่า ดังนั้นคุณภาพของสิ่งพิมพ์ไทยจึงไม่ได้มาตรฐานสำหรับการส่งออกในตลาดสิ่งพิมพ์คุณภาพสูง

7. การออกแบบสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ยังขาดการศึกษาวิจัยและพัฒนาแนวความคิดใหม่ ๆ ในการออกแบบสิ่งพิมพ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ซื้อ และขาดแคลนบุคลากร ด้านการออกแบบสิ่งพิมพ์ เนื่องจากสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนทางด้านนี้ยังมีไม่มากนัก และผู้ที่จบการศึกษาก็มักจะไปทำงานบริษัทโฆษณามากกว่าทำงานกับโรงพิมพ์

ปัญหาการตลาด ได้แก่

1. คู่แข่งขัน อุตสาหกรรมการพิมพ์ของไทยยังไม่สามารถสู้ประเทศคู่แข่งได้ เช่น ส่องกงและสิงคโปร์ เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าของไทย ซึ่งมีปัจจัยประกอบดังนี้

1.1 ส่องกงและสิงคโปร์ไม่เก็บภาษีนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรอุปกรณ์ ในขณะที่ไทยต้องเสียในอัตราค่อนข้างสูง

1.2 ประเทศทั้งสองเป็นศูนย์กลางการพิมพ์มานานจึงสามารถต่อรองราคาซื้อเครื่องจักรหรือวัตถุดิบได้ราคาต่ำกว่าไทย

1.3 ประเทศคู่แข่งมีความสามารถทางการตลาดส่งออกมากกว่าประเทศไทย เนื่องจากดำเนินธุรกิจมานาน โดยมุ่งส่งออกเป็นหลัก และมีการร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตแล้วยังเป็นการสร้างหลักประกันทางการตลาดอีกด้วย

2. ข้อมูลการตลาดต่างประเทศของสิ่งพิมพ์ อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์ของไทยประสบกับปัญหาการขาดข้อมูลการตลาดของต่างประเทศ โดยเฉพาะลักษณะความต้องการของลูกค้าซึ่งในแต่ละประเทศจะมีความต้องการแตกต่างกันไป การไม่รู้ถึงลักษณะความต้องการทั้งทางด้านรูปแบบวัตถุดิบที่ใช้ มาตรฐานของสี ทำให้การส่งออกสิ่งพิมพ์ไทยยังไม่ขยายตัวเท่าที่ควร

3. ด้านการวางแผนการตลาด ธุรกิจการพิมพ์ขาดการวางแผนด้านการตลาด และการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ลูกค้ารายใหญ่ในสหรัฐอเมริกาและยุโรปทราบขีดความสามารถในการผลิตสิ่งพิมพ์คุณภาพสูง ลูกค้าส่วนใหญ่ได้รับการติดต่อจากฝ่ายผู้ซื้อมากกว่าการเสนอโดยผู้ผลิตฝ่ายไทย

ปัญหาการระบาย ได้แก่

1. ภาษีอากรนำเข้า การนำเข้าวัตถุดิบและเครื่องจักรอุปกรณ์ยังเป็นสิ่งจำเป็นเพราะอุตสาหกรรมในประเทศผลิตได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการและคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐานแต่

การนำเข้างดงามต้องเสียภาษีนำเข้า เช่น กระจกร้อยละ 35 เครื่องพิมพ์ร้อยละ 5 (เดิมร้อยละ 20) ต้นทุนการผลิตสิ่งพิมพ์ไทยจึงอยู่ในเกณฑ์สูง เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่ไม่เสียภาษีนำเข้าเลย

2. ภาษีมูลค่าเพิ่ม การเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 7 ซึ่งถึงแม้ว่าจะสามารถขอคืนภาษีในการส่งออกได้ แต่ในทางปฏิบัติจะมีขั้นตอนยุ่งยากและใช้เวลา

3. การขอคืนภาษีอากรวัตถุดิบ ตามมาตรา 19 ทวิ การขอคืนภาษีดังกล่าวแม้ว่าจะมีสูตรมาตรฐานทางด้านสิ่งพิมพ์ที่ทำให้การขอคืนภาษีสะดวกขึ้นแต่ในบางกรณีการผลิตของผู้ส่งออกต่างจากสูตรมาตรฐานแล้ว การขอคืนจะใช้เวลานาน ซึ่งจะเป็นต้นทุนของผู้ส่งออกในการเสียค่าธรรมเนียมการทำหนังสือคำประกันจากธนาคาร

4. การกำหนดอัตราค่าขนส่งสิ่งพิมพ์ อัตราค่าขนส่งไปรษณีย์ภัณฑ์ของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่งมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการรับงานพิมพ์จากต่างประเทศในประเภทวารสารที่จะต้องจัดส่งให้แก่ลูกค้าของผู้ว่าจ้างที่อยู่ในต่างประเทศ

5. การขอรับการส่งเสริมการลงทุน ผู้ที่จะขอรับการส่งเสริมการลงทุนจะต้องดำเนินการส่งออกเป็นหลัก ซึ่งถ้าหากเป็นผู้ส่งออกรายใหม่ย่อมจะไม่มีหลักประกันที่แน่นอนว่าจะสามารถส่งออกได้ตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด จึงเป็นอุปสรรคต่อการขอรับการส่งเสริมการลงทุน

รองศาสตราจารย์จรินทร์ เทศวานิช [10] ได้กล่าวถึงสภาพปัญหาทั่วไปของธุรกิจการพิมพ์ โดยแบ่งปัญหาออกเป็น 4 ด้านด้วยกัน คือ

ปัญหาทางด้านบุคลากร อุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีการใช้แรงงานมาก และมีแนวโน้มของการใช้แรงงานเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ และความต้องการในการบริโภคสิ่งพิมพ์มีแนวโน้มสูงขึ้นและคาดว่าในปี 2538 จะมีจำนวนผู้ทำงานในสถานประกอบการพิมพ์ประมาณ 40,673 คน จำนวนดังกล่าวข้างต้นคนงานจะเข้าทำงาน ทั้งในด้านการจัดการ ด้านการผลิตและเป็นแรงงานทั่วไป การทำงานของแรงงาน ดังกล่าวในระยะแรกยังประสบปัญหาน้อย ต่อมาในปัจจุบันปัญหาด้านบุคลากรเริ่มมีมากขึ้นตามลำดับ ปัญหาต่าง ๆ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน ปัญหาการขาดแคลนแรงงานนับว่าเป็นปัญหาพื้นฐานของทุกอุตสาหกรรม สำหรับในธุรกิจการพิมพ์มีการขาดแคลนแรงงานในสองระดับ ได้แก่ การขาดแคลนแรงงานพวกไร้ฝีมือ ได้แก่ พนักงานยกของ ห่อของ เ็นรถ ขนส่งสิ่งพิมพ์ เป็นต้น และคาดว่าแนวโน้มในอนาคตแรงงานดังกล่าวจะหายากมากขึ้น เนื่องจากความเจริญทางด้านเศรษฐกิจจึงมีแรงงานเข้าไปทำงานในอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น ทำให้การหาแรงงานไร้ฝีมือได้ยากขึ้นอีกพวกหนึ่ง ได้แก่ การขาดแคลนแรงงานฝีมือ แรงงานที่มีความรู้ทางด้านการพิมพ์และคอมพิวเตอร์

เช่น พนักงานเรียงพิมพ์คอมพิวเตอร์ ช่างพิมพ์มือหนึ่ง ช่างพิมพ์มือสองและช่างพิมพ์มือสาม ช่างกลึง พนักงานอาร์ตเวอร์ค หัวหน้าช่างพิมพ์ พนักงานการตลาด พนักงานบัญชี และพนักงานอื่น ๆ แรงงานเหล่านี้ในวันจะหายากมากขึ้น เนื่องจากสถานประกอบการพิมพ์ต้องการแรงงานเหล่านี้มากขึ้น ในขณะที่สถาบันการศึกษาผลิตกำลังคนทางด้านนี้ยังไม่เพียงพอับความต้องการ ประกอบกับเครื่องจักรและอุปกรณ์รุ่นใหม่ความสามารถทำงานได้มากขึ้น จึงมีความต้องการใช้แรงงานที่มีความรู้และความสามารถมากขึ้นกว่าในอดีตทำให้เกิดมีการแย่งแรงงานและการประมูลแรงงานกันระหว่างสถานประกอบการพิมพ์หลายแห่ง โดยเฉพาะแรงงานในกรุงเทพมหานคร

2. ปัญหาค่าจ้างแรงงานสูง โดยที่จำนวนแรงงานขาดแคลน โดยเฉพาะแรงงานที่มีฝีมือและความรู้ ทำให้ผู้ประกอบการประมูลแรงงานและให้ค่าจ้างแรงงานในอัตราสูง เมื่อเปรียบเทียบกับสาขาอุตสาหกรรมอื่น ๆ นอกจากนั้นยังต้องให้ สวัสดิการที่ดีแก่แรงงานด้วย เพราะถ้ามีสวัสดิการน้อย แรงงานก็จะเคลื่อนย้ายไปอยู่โรงพิมพ์อื่น ๆ

3. ปัญหาแรงงานที่ทำงานกับเครื่องมือเครื่องจักร ได้แก่ แรงงานขาดความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิคเรียนรู้งานช้าเนื่องจากไม่ได้สำเร็จทางการพิมพ์มาโดยตรง นอกจากนั้น แรงงานหลายรายไม่เคยฝึกอบรมเทคนิคและวิธีการผลิตใหม่ ๆ ขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม แรงงานที่มีความสามารถก็มักจะโยกย้ายงานบ่อยไม่สนใจในเรื่องการซ่อมแซมรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์

4. ปัญหาแรงงานทั่วไปที่พบในสถานประกอบการพิมพ์ ปัญหาแรงงานทั่วไปที่พบในสถานประกอบการพิมพ์ ได้แก่ ปัญหาแรงงานลาออกบ่อย มีความรับผิดชอบในงานต่ำ ขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม และหาแรงงานได้ยากในช่วงฤดูกลางเพาะปลูกและเก็บเกี่ยว

5. ปัญหาการขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ เนื่องจากเทคโนโลยีทางการพิมพ์มีการเปลี่ยนแปลงเร็วมาก เครื่องจักรและอุปกรณ์รุ่นใหม่ ๆ จะมีความยุ่งยากน้อยลง และมีสมรรถนะในการทำงานได้ดีและมากขึ้น แต่คนงานในโรงพิมพ์มักไม่ค่อยได้ติดตามความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีมากนัก ทำให้ไม่สามารถทำงานกับเครื่องจักรใหม่ ๆ ได้ นอกจากนั้นสถาบันการศึกษา ต่าง ๆ ที่สอนทางการพิมพ์ก็มักจะมีเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เก่าและล้าสมัย ดังนั้น ผู้สำเร็จการศึกษาทางการพิมพ์ออกมาอาจไม่สามารถตามเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้ทัน ต้องมาฝึกอบรมและให้ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีเพิ่มเติมจึงจะสามารถทำงานได้

ปัญหาทางด้านปัจจัยการผลิต ปัจจัยการผลิตทางการพิมพ์ที่สำคัญมีหลายประเภท ได้แก่ เงินทุน เครื่องจักร และอุปกรณ์ แรงงาน วัตถุดิบทางการพิมพ์ ที่ดิน และผู้ประกอบการ ซึ่งการดำเนินธุรกิจการพิมพ์มีปัญหาทางด้านปัจจัยการผลิต ดังนี้

1. เงินทุน ปัญหาทางด้านเงินทุนที่สำคัญของธุรกิจการพิมพ์ ได้แก่ ปัญหาการหาแหล่งเงินกู้ยืมอัตราดอกเบี้ยต่ำได้ยาก และโรงพิมพ์ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากรัฐบาล ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียนเนื่องจากลูกค้าชำระเงินช้าประกอบกับทางโรงพิมพ์ต้องมีการะเกี่ยวกับการชำระหนี้สินและดอกเบี้ยเงินกู้ยืมอย่างสม่ำเสมอ ในบางครั้งทำให้ต้องจ่ายค่าแรงงานไม่ตรงเวลา ไม่สามารถซื้อวัตถุดิบด้วยเงินสดซึ่งมีราคาถูกกว่าการใช้เครดิตได้นอกจากนั้นดอกเบี้ยเงินที่กู้ยืมก็จะอยู่ในอัตราค่อนข้างสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นตามไปด้วย โอกาสในการแข่งขันกับโรงพิมพ์ต่างประเทศจึงมีน้อย

2. เครื่องจักรและอุปกรณ์ ปัจจุบันสถานประกอบการพิมพ์ได้มีการสั่งซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์จากต่างประเทศเข้ามาใช้มากขึ้นเครื่องจักรและอุปกรณ์นับเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญทางด้านการผลิตสิ่งพิมพ์มาก แต่การนำเครื่องจักรและอุปกรณ์เข้ามาใช้มากขึ้นก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ ได้แก่ เครื่องจักรและอุปกรณ์มักมีราคาสูง เครื่องอะไหล่มีราคาแพง และต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ผู้ประกอบการต้องเสียภาษีนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ (ยกเว้นสถานประกอบการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน) ทำให้เกิดปัญหาดุลการค้าและดุลการชำระเงินขาดดุล นอกจากนั้นเมื่อเครื่องจักรและอุปกรณ์เสียสถานประกอบการพิมพ์ไม่สามารถซ่อมได้เองต้องรอช่างจากร้านจำหน่ายเครื่องจักรและอุปกรณ์มาซ่อมแซมให้ ซึ่งนอกจากค่าจ้างซ่อมจะสูงแล้วบางครั้งก็ต้องรอซ่อมหลายวัน เครื่องจักรและอุปกรณ์ทางการพิมพ์ที่ทำในประเทศไทยบางชนิดสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ได้นำไปใช้ และมีคุณภาพดีพอสมควร คาดว่าในอนาคตคงจะมีการผลิตและนำมาใช้หลายประเภทมากขึ้น

3. ที่ดิน โรงพิมพ์ส่วนใหญ่มักจะตั้งอยู่ในเขตชุมชนและอยู่ใกล้ตลาด โดยใช้ ดึกแถว 1-2 คูหา เป็นที่ตั้งของโรงพิมพ์หรือสถานประกอบการธุรกิจการพิมพ์ แต่ในปัจจุบันเครื่องมือเครื่องจักรมีขนาดใหญ่และทำการผลิตได้มากขึ้น การตั้งโรงพิมพ์อยู่ในอาคารที่เป็นดึกแถว 1-2 คูหาทำได้ยาก และตามกฎหมายก็ไม่สามารถใช้ดึกแถวเป็นสถานประกอบการพิมพ์ได้ การที่จะหาสถานที่ตั้งโรงพิมพ์ใกล้แหล่งชุมชนนั้น ที่ดินส่วนใหญ่จะมีราคาแพงมากและหาได้ยาก ดังนั้นจึงมีผลทำให้ต้นทุนการผลิตสิ่งพิมพ์มีราคาสูงขึ้น

4. ผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการทางการพิมพ์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ของผู้ประกอบการทั้งหมดไม่ได้สำเร็จทางการพิมพ์โดยตรง แต่อาศัยประสบการณ์ทางการพิมพ์จากการเป็นลูกจ้างในโรงพิมพ์มาก่อน หรือการได้รับการถ่ายทอดจากบิดามารดา ทำให้ผู้ประกอบการขาดความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการพิมพ์ไม่สามารถบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้น ผู้ประกอบการบางส่วนก็ไม่มีความรู้ทางการจัดการ เป็นผลให้การพัฒนาสถานประกอบการเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่มีความสามารถที่จะหาตลาดจากต่างประเทศได้ เป็นผลให้การพัฒนาในธุรกิจการพิมพ์ไม่สามารถแข่งขันกับต่างประเทศได้

5. วัตถุดิบทางการพิมพ์ วัตถุดิบทางการพิมพ์มีหลายชนิด ได้แก่ กระดาษ หมึกพิมพ์ ฟิล์ม แม่พิมพ์ สารเคมีต่าง ๆ และวัตถุดิบอื่น ๆ แต่วัตถุดิบสำคัญเหล่านี้มีปัญหาหลายประการ ได้แก่

5.1 ปัญหากระดาษพิมพ์ กระดาษพิมพ์ที่ใช้ในโรงพิมพ์มีปัญหาหลายประการ ได้แก่ ปัญหากระดาษพิมพ์มีราคาสูง กระดาษขาดแคลนในบางช่วงราคากระดาษขึ้นลงไม่แน่นอน กระดาษที่ผลิตในประเทศ บางครั้งคุณภาพไม่สม่ำเสมอ เช่น เรื่องของสีกระดาษ หรือบางกรณีก็นำออกมาจำหน่ายก่อนทั้ง ๆ ที่ยังบ่มกระดาษไม่ได้มาตรฐาน เป็นต้น

5.2 ปัญหาหมึกพิมพ์ หมึกพิมพ์ที่ใช้ในโรงพิมพ์มีปัญหาหลายประการ ได้แก่ หมึกพิมพ์มีราคาสูง หมึกพิมพ์ที่ผลิตในประเทศบางครั้งมีราคาสูง ร้านจำหน่ายหมึกมีน้อยตลอดจนช่างพิมพ์ขาดความรู้ความสามารถในการเลือกใช้หมึกพิมพ์ เพราะการใช้หมึกพิมพ์จะต้องเลือกให้เหมาะสมแก่วัสดุพิมพ์และระบบการพิมพ์

5.3 ปัญหาแม่พิมพ์ แม่พิมพ์ที่ใช้ในโรงพิมพ์มีปัญหาหลายประการ ได้แก่ แม่พิมพ์มีราคาสูง ยังต้องมีการนำเข้าแม่พิมพ์จากต่างประเทศจำนวนมาก ร้านจำหน่ายแม่พิมพ์มีน้อย แม่พิมพ์ที่จำหน่ายขาดแคลนในบางช่วง ขาดความรู้ความสามารถในการเลือกใช้แม่พิมพ์อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม ในอนาคตจะมีการนำระบบการพิมพ์ตรงสู่กระดาษ (direct to paper) เข้ามาใช้มากขึ้น ปัญหาแม่พิมพ์อาจมีแนวโน้มลดลง

5.4 ปัญหาฟิล์ม มีปัญหาต้องสั่งซื้อฟิล์มจากต่างประเทศ ซึ่งฟิล์มส่วนใหญ่มีราคาสูงเนื่องจากค่าภาษีสูงทำให้เกิดความไม่สะดวกในการซื้อฟิล์มมาใช้ นอกจากนั้นยังมีการผูกขาดในเรื่องการจำหน่ายน้ำยาล้างฟิล์มรวมไปกับการจำหน่ายฟิล์ม สำหรับในอนาคตเมื่อนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ ปัญหาฟิล์มจะลดลงไปมาก

ปัญหาทางการตลาด การกล่าวถึงสภาพของปัญหาทางการตลาดสิ่งพิมพ์ในเรื่องนี้จะพิจารณาออกเป็น 2 ด้าน คือปัญหาทางการตลาดในประเทศกับปัญหาทางการตลาดต่างประเทศ ดังต่อไปนี้คือ

1. ปัญหาทางการตลาดสิ่งพิมพ์ภายในประเทศ มีดังนี้

1.1 ปัญหาทางการแข่งขัน เนื่องจากในปัจจุบันมีจำนวนสถานประกอบการพิมพ์เพิ่มขึ้นจำนวนมากและมีการกระจุกตัวอยู่ในกรุงเทพมหานคร ประกอบกับโรงพิมพ์ขนาดกลางพยายามขยายตัว และพัฒนาให้เป็นโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ สามารถผลิตสิ่งพิมพ์ได้ หลายชนิด จึงทำให้เกิดปัญหาทางการแข่งขันกันอย่างมาก การแข่งขันกันดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาเรื่องการตัดราคา ทำให้ธุรกิจการพิมพ์มีกำไรน้อยลง

1.2 ปัญหาการมีงานพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากตลาดการพิมพ์ในประเทศไทยจะมีงานซุกเป็นช่วง ๆ ตามเทศกาลต่าง ๆ เช่น เข้าพรรษา งานกฐิน งานแต่งงาน คริสต์มาส

งานปีใหม่ ฤดูกาลเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นต้น เทศกาลเหล่านี้ โรงพิมพ์จะมีงานมากจนล้นมือ แต่ถ้าหมดเทศกาลปริมาณงานก็จะม่น้อยลง และต้องมีการหยุดงานในบางช่วงเวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงพิมพ์ขนาดเล็กในต่างจังหวัดที่มีปริมาณงานมากเป็นครั้งคราวแต่ต้องหยุดงานในบางช่วง แต่สำหรับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร ก็พยายามหางานพิมพ์ประจำป้อนโรงพิมพ์ตลอดเวลา เช่น หนังสือวารสาร นิตยสาร และหนังสือเล่มที่ใช้อ่านในประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้บางโรงพิมพ์ยังรับงานจากต่างประเทศเข้ามาพิมพ์ในประเทศอีกด้วย

1.3 ปัญหาสิ่งพิมพ์ราคาสูง เนื่องจากต้นทุนค่าวัตถุดิบสูงขึ้น ทำให้ผู้บริโภคสิ่งพิมพ์ที่มีกำลังซื้อน้อย ลดปริมาณการบริโภคสิ่งพิมพ์ลง ซึ่งปัญหาสิ่งพิมพ์ราคาสูงเป็นปัญหาที่รัฐบาลควรเข้ามาช่วยเหลืออย่างมากเนื่องจากสิ่งพิมพ์เป็นสินค้าที่จะช่วยให้ประชากรของประเทศมีความรอบรู้ มีความฉลาดและเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยตรง รัฐบาลจะต้องหาทางลดหรือยกเลิกการเก็บภาษีวัตถุดิบทางการพิมพ์เป็นกรณีพิเศษ

2. ปัญหาทางด้านการตลาดสิ่งพิมพ์ต่างประเทศ การที่ธุรกิจการพิมพ์ยังไม่สามารถส่งสิ่งพิมพ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้มากเท่าที่ควรเกิดจากสาเหตุหลายประการ ได้แก่

2.1 ปัญหาทางด้านการผลิต

2.1.1 ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและสำเร็จทางการพิมพ์เข้ามาทำงานในโรงพิมพ์ เนื่องจากบุคลากรระดับปริญญาตรีทางการพิมพ์ที่ผลิตได้ยังมีน้อย ช่างพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นช่างพิมพ์ที่อาศัยประสบการณ์จากการทำงานในโรงพิมพ์ความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีน้อย การควบคุมงานพิมพ์ที่ต้องการคุณภาพสูงจึงทำได้ยาก

2.1.2 วัตถุดิบสำคัญที่ผลิตในประเทศซึ่งได้แก่ หมึกและกระดาษ มีปริมาณไม่เพียงพอและมีคุณภาพไม่สม่ำเสมอ เช่น กระดาษสีไม่ค่อยเหมือนกัน กระดาษความชื้นสูง เป็นต้น ซึ่งเกิดความเสียหายมากในระหว่างการผลิต เป็นผลทำให้ต้นทุนการผลิตสูง และงานพิมพ์ขาดคุณภาพ ส่วนวัตถุดิบที่นำเข้าจากต่างประเทศก็มักเสียภาษีในอัตราสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นตามไปด้วย แม้ว่ารัฐบาลจะมีมาตรการให้ผู้ส่งออกคืนภาษีอากรวัตถุดิบตามมาตรา 19 ทวิได้ แต่ก็เสียเวลานานมากกว่าจะได้เงินภาษีอากรคืน

2.1.3 เครื่องจักรที่สั่งเข้ามาจากต่างประเทศมีราคาสูง ทั้งยังต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 5 ของราคาเครื่องจักร และเมื่อนำเข้ามาใช้ก็ยังใช้ไม่เต็มกำลังการผลิต จึงมีอัตรากำลังการผลิตส่วนเกินเหลืออยู่มาก นับเป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนเพื่อรองรับตลาดในอนาคต

2.1.4 การจัดการด้านการผลิตยังใช้ระบบเก่า คือเจ้าของธุรกิจเป็นผู้ควบคุมทั้งหมดโดยทำงานเกือบทุกอย่าง ทำให้ไม่มีเวลาพัฒนาทางการผลิตและดูแลกิจการอย่างทั่วถึงคุณภาพงานที่ออกมาจึงไม่ดีเท่าที่ควร และขาดการประสานงานกับกิจการภายนอก

2.2 ปัญหาทางด้านการตลาด ประเทศไทยเพิ่งเริ่มการส่งสิ่งพิมพ์เป็นสินค้าออกมาเมื่อไม่กี่ปีนี้เอง จึงมีปัญหาทางด้านการตลาดอยู่หลายประการ กล่าวคือ

2.2.1 ปัญหาตลาดคู่แข่ง ประเทศไทยใกล้เคียงกับไทย ได้แก่ สิงคโปร์และฮ่องกง ซึ่งส่งออกสิ่งพิมพ์มานาน จึงเป็นที่รู้จักและยอมรับจากลูกค้ามากกว่าของไทยประกอบกับรัฐบาล ทั้งสองประเทศยังเอื้ออำนวยในด้านภาษี การให้ความสะดวกในการขนส่ง ตลอดจนการอนุญาตให้ร่วมลงทุนกับบริษัทต่างชาติ จึงทำให้ผู้ประกอบการพิมพ์ในสิงคโปร์และฮ่องกงมีความได้เปรียบไทยอย่างมาก

2.2.2 การเริ่มเปิดตลาดของไทยในระยะแรก ๆ ยังขาดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของลูกค้าในสิ่งพิมพ์แต่ละประเภท โดยที่ลูกค้าในแต่ละประเทศจะมีความต้องการแตกต่างกันไป การไม่รู้ถึงลักษณะความต้องการทั้งทางด้านรูปแบบวัตถุดิบที่ใช้ มาตรฐานของสีและขนาดที่นิยม ทำให้การส่งออกสิ่งพิมพ์ของไทยยังไม่ขยายตัวเท่าที่ควร

2.2.3 ประเทศไทยยังขาดการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการพิมพ์อย่างมาก ดังจะเห็นได้จากรายงานของคณะทำงานศึกษาอุตสาหกรรมการพิมพ์ในประเทศอาเซียนของ EEC Technical Assistance Project (1987) ที่ได้ระบุว่า ความสามารถและคุณภาพทางการพิมพ์ของไทยโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดี แต่ถ้าประเทศไทยต้องการสิ่งพิมพ์เป็นสินค้าออก จะต้องมีการโฆษณา เผยแพร่และสร้างภาพพจน์ที่ดีให้เกิดในตลาดต่างประเทศก่อน

2.2.4 ปัญหาด้านมาตรฐานอุตสาหกรรมของโลก (ISO 9000) โรงพิมพ์หลายแห่งในประเทศไทยยังไม่ได้ขอมาตรฐานอุตสาหกรรมของโลก ทำให้ขาดความเชื่อถือจากผู้อ้างพิมพ์ในต่างประเทศ

2.3 ปัญหาจากกฎระเบียบและพิธีการส่งออก

2.3.1 ประเทศไทยยังเก็บภาษีนำเข้าจากวัตถุดิบและเครื่องจักรในอัตราที่สูง ทำให้ต้นทุนการผลิตสิ่งพิมพ์ไทยอยู่ในอัตราสูง โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านที่ไม่เสียภาษีนำเข้าเลย ทำให้ไทยแข่งขันกับต่างประเทศได้ยาก

2.3.2 ผู้ประกอบการยังไม่ค่อยเข้าใจระเบียบและวิธีการเก็บภาษีของรัฐบาล ตลอดจนการขอคืนภาษีอากรวัตถุดิบ และเจ้าหน้าที่ของรัฐในการทำเรื่องขอคืนภาษียังมีน้อยจึงทำให้การขอคืนภาษีต้องใช้เวลาอันเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการส่งออกมีต้นทุนการผลิตสูงขึ้น

ปัญหาทางด้านการจัดการ การจัดการในสถานประกอบการคือ การที่ผู้จัดการในสถานประกอบการพิมพ์รู้จักการนำเอาทรัพยากรของการบริหารที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานประกอบการพิมพ์อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ที่ต้องมีการจัดการในสถานประกอบการพิมพ์ เนื่องจากขนาดของสถานประกอบการพิมพ์ต่าง ๆ ในปัจจุบันมีขนาดใหญ่ขึ้น การบริหารงานในระบบครอบครัวเริ่ม

เปลี่ยนแปลงไปเป็นระบบการจัดการสมัยใหม่มากขึ้น สถานประกอบการพิมพ์สมัยใหม่มีความต้องการลดระยะเวลาในการผลิตลง ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้จัดการและหัวหน้างาน ต้องการลดการสูญเสียและเพิ่มกำไรให้กับสถานประกอบการพิมพ์

การจัดให้มีระบบการจัดการสถานประกอบการพิมพ์ที่เหมาะสมกับกิจการจะช่วยให้การทำงานโดยส่วนรวมของสถานประกอบการพิมพ์ดีขึ้น ลดภาระงานประจำของหัวหน้างาน ทำให้หัวหน้างานทุกระดับสามารถใช้เวลาไปในการพัฒนาสถานประกอบการพิมพ์ได้มากขึ้น

อย่างไรก็ตามถ้าพิจารณาในด้านของผลกำไรแล้ว อาจกล่าวได้ว่า การจัดการในสถานประกอบการพิมพ์สามารถหาอะไรได้เพิ่มขึ้น เพราะเมื่อไรก็ตามที่ลดการสูญเสียในการใช้ทรัพยากรการบริหาร ก็จะมีผลทำให้กำไรเพิ่มมากขึ้นหรืออีกกรณีหนึ่งสถานประกอบการพิมพ์ใดที่มีการจัดการที่เป็นระบบและสนองตอบต่อลูกค้าได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพก็จะทำให้สถานประกอบการพิมพ์นั้นมีงานเพิ่มขึ้น

โดยทั่วไปบทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการในสถานประกอบการพิมพ์ มีดังนี้

1. การวางแผน
2. การจัดองค์การและวิเคราะห์ระบบงาน
3. การบริหารงานบุคคล
4. การสั่งการ
5. การจัดการด้านการตลาดและควบคุมต้นทุนการผลิต

จากการวิเคราะห์และการสำรวจสถานประกอบการหลายแห่งในประเทศไทย พบว่าสถานประกอบการหลายแห่งประสบปัญหาทางด้านการจัดการ ดังนี้

1. ปัญหาผู้ประกอบการในสถานประกอบการพิมพ์ขาดความรู้ความสามารถ เนื่องจากไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านการพิมพ์ หรือสำเร็จการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจมาโดยตรงการบริหารงาน ส่วนใหญ่มักจะใช้ประสบการณ์จากการทำงานมานาน ระบบการจัดองค์การไม่ชัดเจน เนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่เป็นแบบเอกชนคนเดียวเป็นเจ้าของ ทำให้ระบบการบริหารงานใน สถานประกอบการพิมพ์ขาดการวางแผน การวิเคราะห์ระบบงาน และการสั่งการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ขาดระบบการวางแผนที่ถูกต้องในสถานประกอบการ ทั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มักขาดการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบโดยสังเกตได้จากโรงพิมพ์ที่ชัดเจน การแบ่งงานรับผิดชอบไม่ค่อยชัดเจน ไม่มีการปฏิบัติตามแผน และไม่มีการประเมินผลที่ค่อนข้างชัดเจน

3. ระบบการจัดองค์การในสถานประกอบการพิมพ์ไม่เหมาะสมและชัดเจน เนื่องจากเจ้าของสถานประกอบการไม่มีความรู้ในการจัดการองค์การ การแบ่งงานไม่ชัดเจน เจ้าของ

สถานประกอบการมักเป็นผู้จัดการ หัวหน้าฝ่าย และพนักงานการตลาดพร้อม ๆ กันไป ถ้าเจ้าของสถานประกอบการไม่อยู่หัวหน้าฝ่ายต่าง ๆ ก็มักไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ขาดระบบการประสานงานกันภายในโรงพิมพ์ ไม่มีการถ่ายทอดงานซึ่งกันและกัน ทำให้งานที่ต้องใช้เวลานานหรือต้องรอการตัดสินใจโดยไม่จำเป็น

4. ไม่มีระบบการบริหารงานบุคคลที่ดีในสถานประกอบการ นับตั้งแต่การรับคนเข้าทำงานก็เป็นไปตามความชอบใจ หรือการนำเอาญาติพี่น้องหรือบุตรหลานเข้าทำงานในฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง ๆ ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษามาโดยตรง ทำให้ขาดความเชื่อถือและขาดความเชื่อมั่นในงานที่ทำ ไม่สามารถควบคุมคนงานในฝ่ายได้ ระบบค่าจ้างแรงงาน การให้ค่าตอบแทนก็เป็นไปตามใจชอบ บางครั้งก็ทำให้คนงานคนอื่น ๆ เกิดความไม่พอใจและลาออกจากการทำงานไปอยู่สถานประกอบการอื่น หรือไม่เต็มใจทำงาน ทำให้ผลผลิตลดน้อยลง

5. การสั่งการมักทำโดยใช้วาจาและมีความผิดพลาดบ่อย ไม่มีระบบใบสั่งงานและการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ ส่งผลให้งานผิดพลาดบ่อย

6. ระบบการจัดการทางการเงินสับสน บางโรงพิมพ์ไม่มีนักบัญชีระบบการเบิกจ่าย การเก็บเงินขาดความรัดกุม ไม่มีการคำนวณกำไรและขาดทุนอย่างเป็นระบบ ทำให้ไม่สามารถพยากรณ์ขนาดของกำไรในอนาคตได้

7. ขาดการติดตามและประเมินผล ผู้จัดการโรงพิมพ์มักจะสอบถามเพียงแต่ว่างานเสร็จเรียบร้อยหรือยัง ถ้าไม่เสร็จก็จะไม่พอใจและดุด่าคนงาน แต่จะไม่มีการติดตามและประเมินผลงานอย่างมีระบบเป็นระยะ ๆ ทำให้งานเสียบ่อย และไม่สามารถส่งงานให้กับผู้สั่งทำตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้

2.7 แนวทางการพัฒนาธุรกิจการพิมพ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผกามาศ ผจญแก้ว [5] ได้เขียนไว้ในเอกสารการสอนหน่วยที่ 15 เรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์ ชุติวารธุรกิจการพิมพ์และการจัดพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งกล่าวถึงแนวทางการพัฒนาธุรกิจการพิมพ์ไว้ 4 แนวทาง สรุปได้ดังนี้

2.7.1 แนวทางการพัฒนาด้านการตลาดของธุรกิจการพิมพ์

การตลาดเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินธุรกิจใด ๆ แม้ในธุรกิจการพิมพ์ก็เช่นเดียวกัน เพราะการตลาดมีส่วนให้ความต้องการของลูกค้าได้รับการตอบสนอง ทำให้เกิดกิจกรรมซื้อขาย ธุรกิจก็จะมีรายได้การผลิตหรือการบริการก็จะสามารถกระทำต่อเนื่อง เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น

ธุรกิจก็จะสามารถขยายการผลิตหรือการบริการได้ การจ้างงานก็เพิ่มขึ้นผลทางอ้อมคือประชากรมีอำนาจซื้อสูงขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศก็จะดีขึ้นด้วย

การดำเนินการพัฒนาด้านการตลาดของธุรกิจการพิมพ์ จะเป็นการดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญคือ เพิ่มยอดขาย เพิ่มปริมาณการสั่งพิมพ์หรือสั่งซื้อ อันจะมีผลให้เพิ่มรายได้มากขึ้น ถ้าไรก็จะเพิ่มขึ้น และเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด ตลอดจนการยอมรับของลูกค้าที่มีต่อธุรกิจก็จะมากขึ้น ผู้บริหารธุรกิจควรมีแนวทางในการพัฒนาด้านการตลาดของธุรกิจดังนี้

2.7.1.1 การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และการบริการ

ก่อนที่จะเริ่มกิจกรรมด้านการตลาด เจ้าของธุรกิจควรพิจารณาปรับปรุงงานภายในองค์กร เพื่อให้ลูกค้ามีความเชื่อมั่นต่อธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ สิ่งที่ต้องพิจารณา คือ ความคาดหวังของลูกค้าที่ต้องการจะได้จากธุรกิจที่ติดต่อด้วยซึ่งได้แก่ คุณภาพผลิตภัณฑ์ และการบริการ

2.7.1.1.1 การพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ คุณภาพของผลิตภัณฑ์จะขึ้นกับคุณภาพของกระบวนการผลิตด้วย ซึ่งจะเป็แนวทางพัฒนาที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาทางการผลิตที่จะได้กล่าวต่อไป ในที่นี้จะกล่าวถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์อันประกอบด้วยความสามารถในการใช้งาน ความน่าเชื่อถือ ความคงทน และรูปแบบที่ดึงดูดใจ การพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์อาจใช้กลยุทธ์ของการทำให้มีความแตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นธุรกิจสำนักพิมพ์จะหมายถึงคุณภาพของสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์เพื่อจำหน่าย มีการพัฒนาในด้านเนื้อหาที่มีการคัดสรรเนื้อหาให้น่าสนใจในเรื่องที่น่าสนใจ เป็นที่ต้องการของตลาด และแตกต่างจากคู่แข่ง รวมทั้งมีการพัฒนาในด้านรูปแบบสิ่งพิมพ์ให้น่าสนใจ แตกต่างจากหนังสือทั่ว ๆ ไป เป็นต้น ในการนี้อาจจะจำเป็นต้องใช้การวิจัยและพัฒนาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาให้สิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพ มีการออกแบบอย่างมีเอกลักษณ์ รวมทั้งอาจมีการป้องกันการปลอมแปลงโดยใช้เทคโนโลยีทางการผลิต นอกจากนี้ยังต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่าย เช่น ฝ่ายการผลิตที่ต้องปรับปรุงเทคโนโลยีการผลิตให้ทันสมัย หรือพัฒนาให้ธุรกิจที่ดำเนินการนั้นมีความเชี่ยวชาญในขอบข่ายการจัดพิมพ์ด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เป็นต้น

2.7.1.1.2 การพัฒนาการบริการ การบริการด้านต่าง ๆ ที่ธุรกิจจะจัดให้มีสำหรับลูกค้าก็เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ลูกค้า แม้ว่าบริการจะไม่ใช่ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเท่ากับคุณภาพของผลิตภัณฑ์เองก็ตาม แต่จะมีผลต่อความน่าเชื่อถือ และความประทับใจจากลูกค้าให้เกิดความต้องการติดต่อกับธุรกิจอย่างต่อเนื่องต่อไป ซึ่งหมายถึงโอกาสที่จะได้ลูกค้าประจำ และรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดไว้อย่างคงที่ การบริการที่ต้องการการพัฒนา

เช่น การบริการหลังการขาย ซึ่งจำเป็นในธุรกิจจัดจำหน่ายวัสดุและอุปกรณ์ทางด้าน การพิมพ์ ทักษะของพนักงานฝ่ายการตลาดที่สามารถให้ข้อมูลข่าวสาร ตลอดจนคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ต่อลูกค้า ล้วนจะเป็นปัจจัยสำคัญให้ลูกค้ามีความพึงพอใจ และความนิยมชมชอบในองค์การ การให้บริการจัดส่งแก่ลูกค้า เช่น โรงพิมพ์มักจะมีการบริการจัดส่งสิ่งพิมพ์ที่จัดพิมพ์แล้ว ให้แก่ ลูกค้า โดยที่ลูกค้าไม่ต้องมารับเอง จนกลายเป็นหน้าที่ของโรงพิมพ์ที่ต้องดำเนินการการพัฒนา คุณภาพของการจัดส่ง อาจเป็นได้ทั้งความรวดเร็วในการจัดส่ง คุณภาพของงานที่จัดส่งอยู่ในสภาพ สมบูรณ์ สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ลูกค้า เป็นต้น

2.7.1.2 การพัฒนาด้านราคา ราคาสามารถใช้เป็นกลยุทธ์ในการแข่งขัน ระหว่างธุรกิจได้สิ่งที่ต้องการให้การดำเนินกลยุทธ์ด้านราคาให้ต่ำกว่าคู่แข่งได้ ก็คือ การลด ต้นทุนของการผลิตให้ต่ำที่สุดเท่าที่ทำได้ โดยต้องให้ฝ่ายต่าง ๆ ขององค์การร่วมมือกันที่จะหา หรือพัฒนาวัสดุการทางผลิตที่มีราคาถูกลง เทคโนโลยีการผลิตที่ง่ายขึ้น ใช้นำนวนบุคลากรลดลง ซึ่งเป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางผลิต แต่ในส่วนของการตลาด การพัฒนาปรับปรุง ทางด้านราคาสามารถทำได้หลายวิธี เช่น

2.7.1.2.1 การกำหนดเกณฑ์การประเมินราคา หรือกำหนด ราคาที่สมเหตุสมผล สามารถทำกำไร ขณะเดียวกันต้องสามารถแข่งขันกับคู่แข่งได้

2.7.1.2.2 การยอมให้มีการยืดหยุ่นของราคา สามารถต่อรอง ได้ เช่น การประเมินราคางานพิมพ์ให้แก่ลูกค้าในกรณีที่ต้องมีการแข่งขันสูง

2.7.1.2.3 การพิจารณาให้มีส่วนลดแก่ลูกค้าพิเศษ หรือลูกค้าที่มี ประสิทธิภาพการซื้อสูง เช่น ถ้าเป็นธุรกิจสำนักพิมพ์อาจจะพิจารณาให้มีส่วนลดให้แก่ผู้ที่ซื้อหนังสือ ทั้งชุด หรือให้มีส่วนลดผู้ที่เป็นสมาชิกของสำนักพิมพ์ เป็นต้น

2.7.1.2.4 การกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่เป็นลูกค้า จะทราบกำลัง ซื้อของลูกค้า เช่น กลุ่มนักธุรกิจหรือบุคคลระดับผู้บริหารย่อมมีกำลังซื้อมากกว่าลูกค้าที่เป็นกลุ่ม นักเรียนนักศึกษา การกำหนดราคาหนังสือหรือสิ่งพิมพ์สำหรับนักธุรกิจก็อาจจะสูงกว่าราคา หนังสือสำหรับนักเรียนนักศึกษา เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลต่อการกำหนดรายละเอียดทางการพิมพ์ให้ เหมาะสมกับราคาที่กำหนดไว้ด้วย

2.7.1.3 การแสวงหาตลาดเพิ่มเติม เมื่อธุรกิจกำลังดำเนินการอยู่ในระยะเสื่อม ถอย มีการเจริญเติบโตต่ำ ซึ่งเป็นช่วงที่มีอัตรากำไรปกติของยอดขายเริ่มลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับ มูลค่าของวัสดุคงคลังและสินค้าคงคลังกับเครดิตสินเชื่อของลูกค้า ทำให้เป็นปัญหาของเงินทุน หมุนเวียนลดลง ธุรกิจนั้นก็จะเกิดภาวะวิกฤตที่เสี่ยงต่อการล้มเลิกของกิจการได้ ในสภาพการณ์ ดังกล่าว แนวทางการพัฒนาทางการตลาด โดยการแสวงหาตลาดเพิ่มเติม หรือความพยายามหา

ตลาดที่ให้การใดได้ดีจะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ ซึ่งอาจจะเป็นการเพิ่มตลาดโดยยังยึดติดกับธุรกิจเดิมแต่เพิ่มขอบข่ายของตลาดมากขึ้น เช่น ตลาดในภูมิภาคต่าง ๆ หรือตลาดส่งออกไปยังต่างประเทศ หรือเป็นการพัฒนาธุรกิจไปหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้มีการขยายตลาดออกไปให้กว้างขึ้น

วิธีการแสวงหาตลาดเพิ่มเติม อาจจะใช้วิธีการเชิงรุกที่ใช้วิธีการที่สามารถเข้าถึงลูกค้าให้ได้มากที่สุด ถ้าเป็นธุรกิจโรงพิมพ์ ก็จะใช้วิธีส่งพนักงานฝ่ายขายติดต่อสอบถามหน่วยงานที่คาดว่าจะจัดพิมพ์งาน หรือมีสาขาของสำนักงานจัดตั้งในแหล่งชุมชน ในศูนย์การค้า หรือมีสาขาของโรงพิมพ์ในภูมิภาคต่าง ๆ ตามจังหวัดที่คาดว่าจะมีการสั่งพิมพ์งานเป็นจำนวนมาก เป็นต้น นอกจากนี้ การพิจารณาโรงงานพิมพ์เพื่อส่งออก ก็จะเป็นการขยายตลาดงานออกไปสู่ต่างประเทศ ในการนี้จำเป็นต้องพัฒนากระบวนการด้านอื่น ๆ เพื่อให้มีศักยภาพ ที่สามารถผลิตงานพิมพ์เพื่อการส่งออกได้ด้วย

ในการแสวงหาตลาดเพิ่มเติมนี้ จะต้องเข้าใจลักษณะตลาดแต่ละประเภทที่จะเข้าไปด้วย ปกติจะแบ่งเป็นตลาดผู้บริโภค ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ในขั้นสุดท้าย และตลาด องค์กรที่เป็นหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์ได้ทั้งการนำไปใช้ในขั้นสุดท้าย นำไปผลิตหรือนำไปขายต่อ โดยจะต้องพิจารณาว่าตลาดประเภทใดที่ธุรกิจการพิมพ์สามารถขยายขอบเขตไปได้ พฤติกรรมของการซื้อขายแลกเปลี่ยนเป็นอย่างไร

2.7.1.4. การศึกษาวิจัยตลาด การศึกษาวิจัยตลาดเป็นเครื่องมือที่จะทำให้สามารถพัฒนาธุรกิจที่ดำเนินการได้ในทิศทางที่ถูกต้องจะเน้นที่ความต้องการของลูกค้าโดยการหาข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของงานพิมพ์ที่ลูกค้าต้องการ พฤติกรรมการซื้อของลูกค้า และการว่าจ้างพิมพ์ศักยภาพในอนาคตทางการตลาด (potential market) ควรจะเป็นอย่างไรเทคโนโลยีของงานและกระบวนการผลิตควรจะเป็นอย่างไร รวมทั้งการกำหนดแผนการตลาดที่จะทำให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายสามารถมองเป็นประโยชน์และความได้เปรียบของธุรกิจอย่างชัดเจน จึงจะทำให้สามารถผลิตและพัฒนางานพิมพ์ตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ดี นอกจากนี้ยังทำให้มีความได้เปรียบด้านต้นทุนและสร้างจุดแข็งให้แก่ธุรกิจด้วย

นอกจากจะเป็นการวิจัยตลาดของธุรกิจการพิมพ์แล้ว ยังรวมทั้งการวิจัยและพัฒนาสิ่งพิมพ์ที่จะจัดพิมพ์ด้วย ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการวิจัยเบื้องต้น การวิจัยประยุกต์ การวิจัยพัฒนาและการวิจัยเพื่อการพาณิชย์ ทั้งนี้ขึ้นกับผลข้อมูลที่จะนำไปใช้ในการตลาด ส่วนใหญ่องค์กรธุรกิจควรจะต้องจัดสรรงบประมาณเพื่อการวิจัยและพัฒนาประมาณร้อยละ 1-2 ของรายได้

2.7.1.5 การร่วมมือกันและการขยายขอบข่ายธุรกิจ การแยกกันดำเนินธุรกิจ บางครั้งจะเกิดปัญหาของการแย่งลูกค้าในสถานะที่มีการแข่งขันกันสูง ทำให้มีการตัดราคา ซึ่งมีผล

ให้ไม่สามารถควบคุมราคาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้ บางครั้งอาจจำเป็นต้องผลิตงานพิมพ์ ในราคาที่ไม่สามารถทำกำไรได้ แนวทางการพัฒนาทางด้านการตลาดของธุรกิจการพิมพ์ และการจัดพิมพ์อีกแนวทางหนึ่ง ก็คือการร่วมมือกันของธุรกิจการพิมพ์ โดยการนำเอาทรัพยากรที่แตกต่างกันของธุรกิจ ต่าง ๆ มารวมกัน หรือโดยการขยายขอบข่ายงานธุรกิจไปในสาขาที่แตกต่างกัน การร่วมมือและการขยายขอบข่ายงานธุรกิจจะทำให้เกิดการประหยัดอันเกิดจากการดำเนินการได้โดยสามารถ ตัดทอนสิ่งที่ดำเนินการซ้ำซ้อนกันได้ ทั้งยังได้ประโยชน์ในด้านประสิทธิภาพ และความรู้ด้านเทคนิคจากธุรกิจที่จะร่วมมือด้วย นอกจากนี้การที่ธุรกิจการพิมพ์ สามารถร่วมมือกันได้จะทำให้สามารถกำหนดมาตรฐานอุตสาหกรรมการพิมพ์ได้ หรือการก่อตั้งสมาคมหรือองค์การรูปแบบอื่น ๆ เพื่อเสนอปัญหาของการดำเนินธุรกิจพร้อมข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลหรือดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ต่ออุตสาหกรรม

ความร่วมมือกันหรือการขยายขอบข่ายธุรกิจ อาจเป็นการรวมกันในแนวดิ่งหรือในแนวนอน โดยการรวมกันแนวดิ่งจะเป็นรวมกันของธุรกิจที่ดำเนินการต่อเนื่องกันในทิศทางไปข้างหน้าหรือข้างหลัง หรือในขั้นตอนก่อนหรือหลังผลิตภัณฑ์ที่ผลิตอยู่

การรวมกันแนวดิ่งไปข้างหน้า (forward market) เป็นการรวมธุรกิจกับธุรกิจที่มีขั้นตอนต่อจากธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ เช่น การรวมธุรกิจสำนักพิมพ์กับธุรกิจที่ให้บริการจัดจำหน่ายหรือขนส่งไปยังกลุ่มลูกค้าที่ต้องการเพื่อสามารถควบคุมธุรกิจการจัดพิมพ์ได้จนครบวงจร เป็นต้น

ส่วนการรวมแนวดิ่งไปข้างหลัง (backward market) เป็นการรวมธุรกิจที่มีขั้นตอนอยู่ก่อนหน้าธุรกิจที่ดำเนินการอยู่ เช่น การรวมธุรกิจโรงพิมพ์กับธุรกิจผลิตกระดาษ หรือธุรกิจผลิตหมึกพิมพ์ เพื่อให้มีความมั่นคงในด้านการจัดหากระดาษหรือหมึกพิมพ์ได้เพียงพอต่อความต้องการ การรวมกันของธุรกิจโรงพิมพ์กับธุรกิจแยกสี เพื่อให้มีความมั่นคงในด้านความต้องการแยกสีของโรงพิมพ์ เป็นต้น

การรวมกันแนวนอน จะเป็นการรวมกันของธุรกิจประเภทเดียวกัน เช่น ธุรกิจสำนักพิมพ์หนังสือเล่มกับธุรกิจสำนักพิมพ์นิตยสาร เพื่อจัดพิมพ์หนังสือออกสู่ตลาดได้กว้างขวางขึ้น เพิ่มความต้องการและยอดขายมาสูงขึ้น หรือการรวมตัวของธุรกิจโรงพิมพ์ทั่วไปด้วยกับธุรกิจโรงพิมพ์แบบฟอร์มคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะทำให้ธุรกิจที่ร่วมมือกันนั้นมีข้อได้เปรียบทางการตลาดเหนือธุรกิจที่ผลิตงานพิมพ์ได้อย่างเดียว สามารถเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายทางธุรกิจกันได้ เพื่อเป็นเสริมคุณค่าซึ่งกันและกัน โดยทำให้มีสายการผลิตที่จะผลิตงานพิมพ์ได้กว้างขึ้น

โดยสรุปการร่วมมือกันหรือการขยายขอบข่ายธุรกิจจะมีผลให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขัน นอกจากนี้เป็นลดปัจจัยการผลิตที่ต้องการใช้เพื่อการผลิตลง โดยแต่ละธุรกิจไม่จำเป็นต้องจัดซื้อจัดหาปัจจัยการผลิตที่ไม่ได้ใช้ หรือใช้อย่างไม่เต็มที่ ธุรกิจที่ร่วมมือ

กันจะสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การใช้ปัจจัยการผลิตก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น การระดมทุนการผลิตจะลดลง จึงทำให้สามารถแข่งขันด้านต้นทุนหรือราคาได้ นอกจากนี้ยังสามารถทำให้ขยายสายการผลิตของธุรกิจให้อยู่ในระดับที่สูงขึ้นด้วย เพราะสามารถขยายธุรกิจให้เข้าไปอยู่ในสาขาธุรกิจใหม่ หรือการผูกสัมพันธ์ โดยการแบ่งสรรธุรกิจให้แก่กัน

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ การรวมธุรกิจอาจสร้างปัญหาในการดำเนินงานได้ เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ร่วมทุน หรือผู้ที่ทำธุรกิจร่วมกันนั้นอาจขัดแย้งกัน ทำให้หลักการที่ตั้งไว้ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

รัฐมีส่วนที่สามารถสนับสนุนธุรกิจการพิมพ์ในการตลาดได้ โดยการออกกฎหมายและมาตรการช่วยเหลือด้านการลดหย่อนอัตราภาษี เช่น อัตราภาษีค่าเช่าของเครื่องจักร อุปกรณ์การผลิต วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต เป็นต้น อันจะช่วยให้ต้นทุนการผลิตลดลง โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมการพิมพ์และการจัดพิมพ์เพื่อการส่งออก เนื่องจากสามารถกำหนดราคาให้ต่ำลงได้ ก็จะมีโอกาสที่จะขยายตลาดไปยังต่างประเทศได้

2.7.2 แนวทางการพัฒนาด้านการผลิตของธุรกิจการพิมพ์

ปัจจัยหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้าน การตลาด การเงิน และบุคลากรของธุรกิจ ก็คือกิจกรรมทางด้านการผลิต ธุรกิจจะมีอำนาจการแข่งขันสูงขึ้นได้ ถ้าได้มีการพัฒนาทางด้านการผลิตแนวทางที่สามารถพัฒนาธุรกิจการพิมพ์และทางการผลิต มีหลายแนวทาง

2.7.2.1 การกำหนดมาตรฐานการผลิต มาตรฐานการผลิต มีความหมายได้หลาย ความหมาย เช่น มาตรฐานของผลิตภัณฑ์ มาตรฐานของวิธีการผลิต และมาตรฐานของเวลาผลิต การกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ดังกล่าวสำหรับขั้นตอนการผลิต จะเป็นสร้างเสถียรภาพด้านคุณภาพ และระดับการผลิต โดยอาจแบ่งออกเป็นแบบแผน หรือกฎระเบียบ หรือการสร้างลักษณะร่วมกัน

2.7.2.1.1 การกำหนดมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ เป็นการทำให้คุณสมบัติของผลิตภัณฑ์เป็นมาตรฐานเดียวกันโดยการลดจำนวนความแตกต่างของประเภทผลิตภัณฑ์ให้น้อยที่สุด ซึ่งอาจทำได้โดยสร้างลักษณะร่วมกันของวัตถุดิบในขั้นตอนการผลิต เพื่อปรับปรุงคุณภาพงานให้มีความเสถียรภาพ และเพิ่มปริมาณการผลิตให้สูงขึ้นในธุรกิจการพิมพ์ จะหมายถึง การกำหนดรูปแบบงานพิมพ์ที่ผลิตให้มีความแตกต่างกันน้อยที่สุดหรือกำหนดความสามารถที่เป็นจุดเด่นเพียงจุดเดียว ก็จะทำให้มีวัตถุดิบที่ต้องจัดเก็บมีน้อยประเภทลง หมายถึงเงินทุนหมุนเวียนเพื่อการนี้จะลดลงด้วย

2.7.2.1.2 การกำหนดมาตรฐานของวิธีการผลิต เป็นการทำให้รายละเอียดการทำงาน ขั้นตอนการผลิต และวิธีการทำงานให้เป็นมาตรฐาน เพื่อลดการสิ้นเปลืองต่าง ๆ และปรับปรุงคุณภาพของงานที่ผลิตได้ให้มีเสถียรภาพด้วย

2.7.2.1.3 การกำหนดมาตรฐานของเวลา เป็นการกำหนดมาตรฐานเวลาในการผลิตงาน ซึ่งสามารถทำได้หลายลักษณะ เช่น

การสร้างมาตรฐานเวลาการทำงานต่อคนหรือต่อเครื่องจักร

การกำหนดเวลารวมของการผลิตงานทั้งขั้นตอนการผลิต

รวมทั้งเวลาที่ใช้รอคอยต่าง ๆ

การกำหนดตารางกำหนดเสร็จของงานแต่ละงาน

มาตรฐานของเวลานี้จะช่วยปรับปรุงให้การวางแผนการผลิตทำได้เที่ยงตรงยิ่งขึ้น รวมทั้งการจัดเวลาในขั้นตอนการผลิตแต่ละขั้นตอนได้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้า ทั้งยังปรับปรุงการแข่งขันทางการส่งมอบ

2.7.2.2 การใช้ระบบควบคุมคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ เป็นการวัดและตรวจสอบผลงานที่ผลิตได้โดยเปรียบเทียบกับมาตรฐาน เพื่อเป็นหลักประกันได้ว่า ผลิตภัณฑ์หรืองานพิมพ์ที่ผลิตได้เป็นไปตามที่ลูกค้าต้องการ การพัฒนาให้มีระบบควบคุมคุณภาพจะมีความสำคัญต่อสถานะที่มีการแข่งขันสูง โดยจะต้องมีการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตงานระหว่างทำ และงานสำเร็จสุดท้าย โดยเฉพาะในการกระบวนการผลิตงานพิมพ์ ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ มากมาย คุณภาพของงานพิมพ์สุดท้ายที่ได้ขึ้นกับคุณภาพของวัสดุทางการพิมพ์ที่นำมาใช้และคุณภาพของงานที่ผลิตได้ในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย

องค์ประกอบทางด้านคุณภาพที่มีผลต่ออำนาจการแข่งขันในธุรกิจก็คือคุณภาพการใช้งานโดยพิจารณาว่างานผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้เป็นไปตามคุณสมบัติที่ได้ออกแบบไว้และสามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์ และคุณภาพสม่ำเสมอโดยพิจารณาความแปรปรวนของคุณภาพระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้ การใช้ระบบควบคุมคุณภาพอย่างไร เครื่องมือตรวจสอบคุณภาพอะไรบ้างนั้น จะขึ้นกับสิ่งที่ต้องการควบคุมคุณภาพ และลักษณะคุณภาพที่ต้องการควบคุม เช่น ถ้าต้องการควบคุมคุณภาพของการพิมพ์สีบนแผ่นพิมพ์ ก็อาจใช้แถบควบคุมคุณภาพการพิมพ์และเครื่องวัดความดำเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพแผ่นพิมพ์นั้น

การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพนั้นมีผลให้ต้องมีค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เพิ่มเติมขึ้น ไม่ว่าจะเป็นค่าจ้างแรงงาน เครื่องมือตรวจสอบ และกระบวนการผลิตต่ำช้าลงได้ แต่ความพยายามที่จะลดความจำเป็นในการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพลง ก็จะมีโอกาสเสี่ยงสูงต่อการผลิตผลิตภัณฑ์หรืองานพิมพ์ไม่ได้คุณภาพที่ดี และการสูญเสียลูกค้าได้

เมื่อมีการจัดให้มีระบบควบคุมคุณภาพงานขึ้น สิ่งสำคัญพื้นฐานที่จำเป็นต้องกระทำ คือ

2.7.2.2.1 การกำหนดระดับคุณภาพ โดยจะต้องกำหนดในทุกขั้นตอนของการผลิต เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบอย่างชัดเจนว่าต้องการระดับคุณภาพใด จึงจะเป็นที่ยอมรับได้

2.7.2.2.2 การเก็บข้อมูลของผลปฏิบัติงานโดยมีการบันทึกและรายงานผลการปฏิบัติทุกขั้นตอนการผลิตเพื่อเป็นพื้นฐานให้ทราบปัญหาที่ต้องแก้ไขและต้องแก้ไขที่ขั้นตอนใด เครื่องจักรอุปกรณ์ใด หรือผู้ปฏิบัติงานคนใด

2.7.2.2.3 การกำหนดจำนวนหน่วยที่ต้องตรวจสอบ โดยกำหนดว่าควรตรวจสอบในจำนวนเท่าใด ณ จุดใดบ้าง

2.7.2.2.4 การกำหนดวิธีตรวจสอบ โดยกำหนดว่าจะใช้วิธีใดตรวจสอบ เครื่องมือตรวจสอบเป็นเครื่องมือใดบ้าง ซึ่งพิจารณาจากสิ่งที่ต้องตรวจสอบ และลักษณะคุณภาพที่จะตรวจสอบ

2.7.2.2.5 การกำหนดจำนวนครั้งของการตรวจสอบ เป็นการกำหนดจำนวนครั้งในการตรวจสอบแต่ละขั้นตอน ทั้งนี้เพราะบางขั้นตอนจะไม่สามารถตรวจสอบงานได้ทุก ๆ งานได้ทั้งหมด เช่น การตรวจสอบคุณภาพแผ่นพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางสถิติมาช่วย

2.7.2.3 การทำให้กระบวนการผลิตง่ายและสะดวกขึ้น ในธุรกิจการพิมพ์ อาจมีต้นทุนบางอย่างที่สิ้นเปลืองแอบแฝงอยู่ ซึ่งอาจเป็นต้นทุนในรูปของปัจจัยการผลิตหรือเวลาการผลิต แนวทางหนึ่งที่จะช่วยลดต้นทุนบางอย่างที่ไม่จำเป็นก็คือ การทำให้กระบวนการผลิตง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น โดยพิจารณาว่าอะไรเป็นผลผลิต ที่สำคัญของกระบวนการผลิต ปัจจัยการผลิตที่สำคัญคืออะไร และขั้นตอนการผลิตเป็นอย่างไร และพยายามพัฒนาวิธีการที่ทำให้ง่าย สะดวกและคล่องตัวมากที่สุด ลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็นออก พัฒนาเครื่องจักรอุปกรณ์ให้เป็นระบบอัตโนมัติ มีระบบเครือข่ายการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ลดระยะเวลาการผลิต และลดต้นทุนการผลิตลงด้วย อันจะมีผลทางอ้อมอื่น ๆ ด้วย เช่น เพิ่มอำนาจแข่งขันทางการส่งมอบงาน เป็นต้น

นอกจากนี้ การควบคุมขั้นตอนการผลิตให้ผลิตผลงานที่มีคุณภาพดีไม่เกิดความผิดพลาดของงาน ได้จำนวนงานถูกต้องตามที่ลูกค้าต้องการ โดยปัจจัยการผลิตในจำนวนที่น้อยที่สุด ก็จะเป็นการลดต้นทุนการผลิตลงได้

2.7.2.4 การพัฒนาเทคโนโลยีกระบวนการผลิตให้ทันสมัย แนวทางหนึ่งในการพยายามส่งเสริมอำนาจการแข่งขันก็คือ การใช้ความก้าวหน้าเชิงเทคนิคในกระบวนการผลิต ให้ทันสมัย ซึ่งสามารถทำได้ในหลายลักษณะดังนี้

2.7.2.4.1 การพัฒนาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ให้ทันสมัย โดยอาจจะออกแบบงานพิมพ์หรือใช้วัสดุที่ทำให้ใช้งานได้ดีขึ้น มีรูปแบบที่น่าสนใจ เพื่อให้แข่งขันกับคู่แข่ง

ขั้นได้ การที่ธุรกิจพิจารณาพัฒนาคุณภาพของงานพิมพ์ที่ผลิตให้เป็นรูปแบบใหม่ ไม่เพียงแต่การสร้างความต้องการใหม่ แต่จะนำมาสู่ส่วนแบ่งทางการตลาดและกำไรที่เพิ่มขึ้นตามมา

2.7.2.4.2 การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นตอนการผลิตให้ทันสมัย จะเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีของปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ในขั้นตอนการผลิต อันเป็นผลให้สามารถเพิ่มผลผลิตพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้คงที่สม่ำเสมอรูปแบบพื้นฐานของการพัฒนาเทคโนโลยีขั้นตอนการผลิตก็คือ การพัฒนาเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิตให้เป็นระบบอัตโนมัติ นอกจากจะสามารถลดแรงงานคน ยังช่วยลดความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากการทำงานด้วยแรงงานคนตลอดจนการรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้คงที่สม่ำเสมอได้

2.7.2.4.3 การพัฒนาเทคโนโลยีการบริหารการผลิตให้ทันสมัย จะเป็นการพัฒนาด้านการบริหารการผลิต เช่น การควบคุมคุณภาพ การวางแผนการผลิต และการปรับปรุงขั้นตอนการผลิต เป็นต้น โดยใช้เทคโนโลยีด้านการบริหาร ซึ่งจะสามารถนำไปใช้กับกระบวนการผลิตได้ทุกประเภท เช่น การแนะนำให้ใช้ระบบควบคุมคุณภาพโดยใช้วิธีการทางสถิติต่าง ๆ เพื่อช่วยลดความแปรปรวนของผลิตภัณฑ์ และจำนวนของเสีย การใช้วิธีวิจัยการปฏิบัติงานมาใช้ลดต้นทุนของปัจจัยการผลิต โดยหาวิธีการปฏิบัติงานที่เหมาะสม ตลอดจนการวางแผนผังการทำงานที่เหมาะสม และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่อสารโทรคมนาคมมาใช้ในระบบควบคุมคุณภาพเพื่อลดระยะเวลาการผลิตให้สั้นลง และมีความยืดหยุ่นในการวางแผนมากขึ้น เป็นต้น

2.7.2.5 การจัดระบบบริหารพัสดุคงคลัง ในธุรกิจการพิมพ์จะมีวัสดุในการจัดพิมพ์ผลงานระหว่างการผลิตและสิ่งพิมพ์สำเร็จเป็นส่วนของพัสดุคงคลัง โดยระดับของวัสดุคงคลังจะสูงหรือต่ำ ขึ้นกับเป้าหมายของการผลิต ความผันผวนของระดับการผลิตตามความต้องการของลูกค้า รวมทั้งประสิทธิภาพของการจัดซื้อและการผลิตระดับของผลงานระหว่างการผลิต จะขึ้นอยู่กับระยะเวลาของการผลิต ถ้าใช้เวลาสั้น การหมุนเวียนของงานระหว่างการผลิตจะดีขึ้น ส่วนสิ่งพิมพ์สำเร็จรูป ถ้าเป็นธุรกิจที่ผลิตตามคำสั่ง เช่น ธุรกิจโรงพิมพ์ ก็ไม่จำเป็นต้องเก็บเป็นพัสดุคงคลัง แต่ถ้าเป็นธุรกิจที่ผลิตเพื่อรอจำหน่าย เช่น ธุรกิจสำนักพิมพ์ จะต้องมีการประสานงานระหว่างฝ่ายผลิตและฝ่ายตลาด ในการขายสินค้าให้ได้เร็วขึ้น เพื่อลดปริมาณสินค้าคงคลัง การจัดระบบบริหารพัสดุคงคลังให้มีประสิทธิภาพจะเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นสำหรับธุรกิจ เพราะนอกจากจะหมายถึง การทำให้สามารถผลิตงานได้อย่างต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพแล้ว ยังหมายถึงการจัดการเงินทุนในส่วน of สินค้าคงคลังให้มีต้นทุนที่น้อยที่สุดขณะเดียวกันก็เป็นการจัดการทางการตลาดของสินค้าในส่วนนี้ด้วย

2.7.2.5.1 การจัดการเกี่ยวกับวัสดุคงคลัง มีวัตถุประสงค์ให้สามารถมีวัสดุทางการพิมพ์ป้อนกระบวนการผลิตได้อย่างต่อเนื่อง ไม่ให้เกิดภาวะของเครื่องจักรว่างงาน

เนื่องจากขาดวัสดุ รวมทั้งการหาทางเลือกต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งที่ซื้อ เพื่อประกันคุณภาพ การ วัสดุใช้ตลอดไป และการจัดซื้อวัสดุการผลิตในราคาที่ต่ำ ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการลงทุนในส่วน ของวัสดุคงคลังให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม การจะสามารถดำเนินการให้สามารถบรรลุผลตาม วัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ จะมีแนวทางดังนี้

เลือกแหล่งซื้อที่ดีที่สุด โดยการเปรียบเทียบแหล่งซื้อต่าง ๆ ในเชิงคุณภาพ ปริมาณ ราคา และการบริการต่าง ๆ รวมทั้งประสบการณ์การทำธุรกิจของแหล่ง ซื้อต่าง ๆ นั้น

กำหนดปริมาณวัสดุที่จัดซื้อที่ประหยัดที่สุด โดยใช้หลักการ กำหนดปริมาณสั่งซื้อที่ประหยัด (Economic Order Quantity, EOQ) ซึ่งจะช่วยทำให้สามารถ สั่งซื้อวัสดุในปริมาณที่มีต้นทุนทั้งหมดต่ำสุด ต้นทุนดังกล่าว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการสั่งซื้อ ค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา และราคาวัสดุที่ต้องจัดซื้อ

พัฒนาระบบการสั่งซื้อให้มีประสิทธิภาพ โดยจัดระบบสั่งซื้อที่ มีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดจุดที่ต้องมีสั่งซื้อใหม่ และในปริมาณที่ถูกต้อง การกำหนดจุดสั่งซื้อ นั้นจะมีปัจจัยต่าง ๆ ที่ต้องพิจารณา คือ ปริมาณวัสดุสั่งซื้อประหยัด อัตราการใช้วัสดุ และ ช่วงเวลาระหว่างการจัดซื้อกับส่งของ (lead time)

2.7.2.5.2 การจัดการเกี่ยวกับปริมาณงานระหว่างการผลิต การบริหาร การผลิตที่จะทำให้มีปริมาณงานระหว่างการผลิตของธุรกิจการพิมพ์อยู่ในระดับต่ำที่สุด ก็คือการ วางแผนและควบคุมการผลิตให้เป็นไปอย่างราบรื่น งานที่ผลิตในกระบวนการผลิตสามารถทำได้ อย่างต่อเนื่องไม่ขาดช่วง นอกจากนี้การจัดลำดับงานที่จะผลิตอย่างเหมาะสมก็มีส่วนช่วยลดปริมาณ ผลงานระหว่างการผลิตได้ โดยพิจารณาจัดลำดับให้ผลิตงานที่ใช้ระยะเวลาในการผลิตสั้นก่อน หรือผลิตงานที่มีกำหนดเสร็จก่อน

2.7.2.5.3 การจัดการเกี่ยวกับปริมาณสิ่งพิมพ์สำเร็จ ตัวแปรที่จะกำหนด ปริมาณสิ่งพิมพ์สำเร็จที่จะมีคงคลัง เช่น ปริมาณขาย หรือปริมาณความต้องการของตลาด ระยะเวลาการจัดพิมพ์สิ่งพิมพ์สำเร็จ ความคงทนในระหว่างการจัดเก็บ และต้นทุนในการสั่งซื้อ และจัดเก็บสิ่งพิมพ์คงคลัง การจัดเก็บสินค้าที่เป็นสิ่งพิมพ์สำเร็จน้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อการขาย จะมีผลให้ธุรกิจนั้นเสียโอกาสในการขายสินค้านั้น แต่ถ้าจัดเก็บมากเกินไปก็จะเป็นต้นทุนที่จมกับ สินค้าคงคลังมาก กระแสการไหลของทุนหมุนเวียนมีน้อยลง

2.7.2.6 การขยายกำลังการผลิต การดำเนินธุรกิจขนาดใหญ่มักจะมีข้อได้เปรียบ ต่าง ๆ มากกว่าธุรกิจแบบเดียวกันที่มีขนาดเล็กกว่า ดังนั้นเจ้าของธุรกิจจึงมักต้องการพัฒนาธุรกิจ ทางด้านการผลิตโดยการขยายกำลังการผลิตให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อต้องการข้อได้เปรียบในทาง ต้นทุนที่เรียกว่า การประหยัดต่อขนาด (economy of scale) โดยความประหยัดจากขนาดเกิดจาก

ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลง เมื่อขยายขนาดของธุรกิจ เพราะต้นทุนรวมจะไม่เพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของขนาดการผลิตที่เพิ่มขึ้น เช่น การตั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะแออัด ทำให้การไหลของงานไม่สะดวก ต้นทุนบางส่วนเป็นต้นทุนคงที่ แต่ผลิตงานพิมพ์ได้น้อย ทำให้ต้นทุนต่อหน่วยสูง เมื่อขยายขนาดและกำลังการผลิตของโรงพิมพ์ให้มากขึ้น ต้นทุนคงที่บางส่วนไม่ได้เพิ่มขึ้น แต่สามารถผลิตงานพิมพ์ได้เพิ่มมากขึ้น ต้นทุนต่อหน่วยก็จะลดลง ปกติต้นทุนด้านเครื่องจักรอุปกรณ์มักจะลดลงเมื่อขนาดของการผลิตเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เกิดจากความสามารถของอุปกรณ์หรือความชำนาญของผู้ปฏิบัติงานที่จะทำให้ประสิทธิภาพการผลิตดีขึ้น ผลพลอยได้จากการประหยัดจากขนาดคือสามารถขยายสายการผลิตให้กว้างขึ้น และสร้างภาพพจน์ที่ดีแก่ธุรกิจ อย่างไรก็ตาม การขยายกำลังการผลิต เช่น มีเครื่องพิมพ์ขนาดใหญ่ แต่ถ้านำมาใช้งานได้น้อย ก็จะไม่เกิดการประหยัดจากขนาดได้

2.7.3 แนวทางการพัฒนาด้านการเงินของธุรกิจการพิมพ์

ในองค์การธุรกิจจะมีขอบข่ายหน้าที่ทางการเงินคล้ายคลึงกัน โดยจะต้องพยายามระดมเงินทุนแล้วจัดสรรเงินทุนเพื่อใช้จ่ายดำเนินธุรกิจ ตลอดจนควบคุมดูแลกระแสการไหลของเงินทุนหมุนเวียนให้มีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังต้องบริหารผลตอบแทนที่ได้จากการดำเนินธุรกิจให้ได้เกิดประโยชน์สูงสุด

การพัฒนาธุรกิจการพิมพ์จะเป็นการพัฒนาเงินทุนให้เพิ่มเติมขึ้น ซึ่งแหล่งที่มาของเงินทุนของธุรกิจอาจได้มาจากส่วนของเจ้าของ จากการดำเนินงาน และจากเงินกู้ การพัฒนาเงินทุนอาจทำได้โดยการระดมเงินทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การกู้ยืม การจำหน่ายหุ้นกู้ หุ้นสามัญ เป็นต้น โดยจะต้องบริหารให้สามารถระดมเงินทุนด้วยต้นทุนที่ต่ำ หรืออัตราดอกเบี้ยที่ต่ำเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้แก่ผู้ถือหุ้น และมุ่งแสวงหากำไรสูงสุดอันจะให้ผู้ถือหุ้นได้รับประโยชน์สูงสุด การระดมเงินทุนโดยใช้วิธีการกู้ยืมแบบต่าง ๆ นอกจากนี้เจ้าของธุรกิจยังสามารถพัฒนาธุรกิจการพิมพ์ด้านการเงินด้วยวิธีการอื่น ๆ ดังนี้

2.7.3.1 การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน เพื่อการวางแผนทางการเงิน เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยแผนทางการเงินจะต้องสัมพันธ์กับจุดแข็งและจุดอ่อนของธุรกิจนั้น โดยใช้ประโยชน์ทางการเงินจากจุดแข็ง และหลีกเลี่ยงและแก้ไขปัญหากจากจุดอ่อน เช่น ต้องทราบระดับสินค้าคงคลังว่าสัมพันธ์กับยอดขายหรือไม่ ลูกหนี้มากเกินไปหรือไม่ โดยถ้ามีลูกหนี้มากก็จะแสดงว่าระบบเก็บเงินขาดประสิทธิภาพ หรือวางแผนหาเงินทุนให้ทันกับความต้องการใช้เงิน โดยมีการทำงบประมาณและงบการเงินต่าง ๆ เพื่อช่วยวิเคราะห์สถานะทางการเงิน

การวิเคราะห์สถานะทางการเงินจะทำได้โดยใช้ข้อมูลจากงบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกำไรสะสมของธุรกิจ

2.7.3.1.1 งบดุล จะแสดงให้เห็นมูลค่าสินทรัพย์ในรูปต่าง ๆ ของธุรกิจ หนี้สิน และเงินทุน ณ จุดเวลาที่เปรียบเทียบกันระหว่างปี ในส่วนสินทรัพย์จะมีสินทรัพย์หมุนเวียน ที่คาดว่าจะเปลี่ยนเป็นเงินสดกับสินทรัพย์ถาวรที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้โดยเรียงลำดับ ตามสภาพคล่องของสินทรัพย์สูงสุดไปจนถึงต่ำสุด สำหรับส่วนหนี้สินจะมีหนี้สิน หมุนเวียนที่มีอายุไถ่ถอนภายใน 1 ปี และหนี้สินระยะยาวที่มีอายุไถ่ถอนเกินกว่า 1 ปี การมีมูลค่าสินทรัพย์ มากกว่าหนี้สิน แสดงว่าสถานะการเงินของธุรกิจยังดีอยู่ ยิ่งถ้ามีมากเท่าไรก็ยิ่งจะดีเท่านั้น

2.7.3.1.2 งบกำไรขาดทุน จะแสดงให้เห็นรายการยอดขาย หรือรายได้ ต้นทุนต่าง ๆ ภาษีเงินได้ กำไรสุทธิหลังหักภาษี และกำไรต่อหุ้นซึ่งได้จากการกำไรสุทธิหลังการหักภาษีแล้วหารด้วยจำนวนหุ้นสามัญทั้งหมด ถ้ามีกำไรต่อหุ้นยิ่งมาก สถานะทางการเงินของ ธุรกิจก็จะยิ่งดี

2.7.3.1.3 งบกำไรสะสม เป็นกำไรที่สะสมจากรายได้ ที่ธุรกิจมักจะกันไว้ส่วนหนึ่งเพื่อการขยายกิจการหรือสำรองไว้ปีต่อ ๆ ไปเพื่อให้มีสถานะทางการเงินของธุรกิจจะ ได้มั่นคงขึ้น การกันเงินส่วนของกำไรไว้จำนวนเท่าใดขึ้นกับกำไรสุทธิที่ได้แต่ละปี บริษัทมีวิธีการ จัดการได้หลายวิธี เช่น ถ้ากำไรสุทธิไม่มากก็จ่ายเป็นเงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นทั้งหมด หรือเพิ่มหุ้น ให้แก่ผู้ถือหุ้น หรือถ้ามีกำไรสูงมากเกินไป ก็จะกันไว้บางส่วนเพื่อใช้ขยายการดำเนินงานของ ธุรกิจ

โดยสรุป งบดุลเป็นงบแสดงฐานะทางการเงินของธุรกิจ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง ส่วนงบกำไรขาดทุนเป็นงบแสดงผลการดำเนินงานภายในระยะเวลาหนึ่ง เช่น 1 ปี ส่วนงบกำไรสะสมจะแสดงให้เห็นการปรับบัญชีสะสมในระหว่างช่วงของงบดุล การที่ธุรกิจ จะกันกำไรสะสมไว้เพื่อใช้เป็นเงินทุนในการขยายงานในธุรกิจ เป็นเงินทุนหมุนเวียนเพื่อขยาย ธุรกิจ หรือใช้เป็นเงินทุนเพื่อซื้อสินทรัพย์ โดยกำไรสะสมไม่จำเป็นต้องเป็นเงินสด เนื่องจาก บางครั้งธุรกิจอาจนำกำไรสะสมไปใช้ลงทุนในรูปสินทรัพย์อื่น ๆ ก็ได้ เช่น สิ้นค้าคงคลัง เครื่องจักร อุปกรณ์ เป็นต้น ดังนั้น เมื่อกำไรสะสมถูกกันไว้ใช้ในธุรกิจจึงเท่ากับเป็นการลงทุน เพิ่มเติมของ ผู้ถือหุ้นนั่นเอง

2.7.3.2 การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (financial ratio) จะใช้วัดประสิทธิภาพ ในการทำกำไร และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ว่ามีความคล่องตัวที่จะชำระหนี้ระยะสั้นและ ระยะยาวได้ดีเพียงใด เพื่อทราบแนวโน้มสถานะของธุรกิจว่าจะดีขึ้นหรือแย่ลงกว่าที่ผ่านมา เพื่อ จะได้้นำผลมาหาแนวทางการพัฒนาทางการเงินต่อไปได้ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน จะต้องทราบอัตราส่วนที่ควรจะเป็นสำหรับธุรกิจที่ดำเนินการในลักษณะเดียวกันที่ประสบ ความสำเร็จ เพื่อใช้เปรียบเทียบว่าควรจะเป็นเท่าใด จึงมักใช้วิธีเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงิน

ของธุรกิจที่ดำเนินการกับอัตราเฉลี่ยของธุรกิจในลักษณะเดียวกันหรืออาจจะเปรียบเทียบ
อัตราส่วนในปัจจุบันกับอัตราส่วนที่เกิดขึ้นในอนาคต

2.7.3.3 การวางแผนทำกำไร เจ้าของธุรกิจควรมีวิสัยทัศน์ในการวางแผนทำกำไร
สภาพที่จะสามารถก่อให้เกิดกำไรสูงสุด ได้แก่ การปรับราคาสินค้าหรือบริการ การเพิ่มปริมาณขาย
การลดค่าใช้จ่ายลง และ การยกระดับอัตราการหมุนเวียนให้สูงขึ้น ในสถานะเศรษฐกิจที่ดี การ
ปรับราคาสินค้าและการเพิ่มปริมาณขาย จะสามารถใช้เป็นหนทางในการเพิ่มกำไรได้ดี แม้ว่า
เจ้าของธุรกิจจะเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดราคาสินค้าก็ตาม แต่ในยุคที่ลูกค้าสามารถมี
อำนาจต่อรอง ดังนั้นราคาที่กำหนดนั้น จะต้องเป็นราคาที่เหมาะสม และลูกค้ายอมรับได้ด้วย
นอกจากนี้ยังต้องนำแนวโน้มของคู่แข่งมาพิจารณาด้วย สำหรับปริมาณการขาย จะขึ้นกับราคา
ขายด้วย แต่ควรจะมีมาตรการที่ทำให้สามารถขายได้อย่างต่อเนื่อง

ถ้าสถานะเศรษฐกิจขบเซา การลดค่าใช้จ่ายหรือต้นทุนลง และการ
ยกระดับอัตราการหมุนเวียนให้สูงขึ้นจะเป็นวิธีการที่ช่วยเพิ่มกำไรให้แก่ธุรกิจ โดยการลดต้นทุน
ให้ได้มากที่สุด ตลอดจนการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรต้องลดจำนวนวัตถุดิบ
ในคลังเก็บ และจำนวนสินค้าคงคลังให้มีน้อยลง แล้วผลิตงานที่สามารถขายได้ออกไปให้ได้มาก
ที่สุด หรือขายสินค้าคงคลังให้ได้มากที่สุด เพื่อรีบถอนทุนให้ได้เร็วที่สุดอัตราการหมุนเวียนจะ
สูงขึ้น

เครื่องมือหนึ่งที่เจ้าของธุรกิจใช้เพื่อวางแผนและควบคุมกำไรของธุรกิจ
คือการวิเคราะห์จุดคุ้มทุน เพื่อพิจารณาขนาดการผลิต กำลังการผลิต และการตัดสินใจผลิตภัณฑ์ใหม่
นอกจากนี้อาจใช้แบบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนหมุนเวียนในการวางแผนทำกำไรได้ด้วย

2.7.3.3.1 การวิเคราะห์จุดคุ้มทุน เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ
ต้นทุนคงที่ ต้นทุนผันแปร และกำไร เพื่อจุดที่รายได้รวมพอดีกับต้นทุนรวม การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนมี
ประโยชน์ใช้ในการกำหนดราคาขาย โดยเป็นหน้าที่ของเจ้าของธุรกิจหรือผู้บริการที่จะประเมิน
สถานการณ์ทางด้านตลาดของคู่แข่งว่ามีผลตอบสนองอย่างไรบางครั้งราคาสูงอาจทำให้ขาย
ไม่ได้ต้องประสบปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่นสินค้าคงคลังเหลือจำนวนมากสภาพคล่องหรือกระแส
หมุนเวียนไม่ดีจึงควรต้องตรวจสอบตลาดของราคาขายได้ดี ประโยชน์ในการวิเคราะห์และ
ประกอบการตัดสินใจทางการเงินที่เกี่ยวข้องกัน 3 ทาง คือ

ใช้วิเคราะห์โครงการ เช่น ปรับปรุงโรงงาน เพิ่มกำลังการผลิต
โดยใช้เครื่องจักรอัตโนมัติ ทำให้ต้นทุนคงที่สูงขึ้น ต้นทุนผันแปรลดลง ปริมาณการผลิตสูงขึ้น

ใช้ศึกษาผลของการขยายการผลิต โดยคิดจากจุดคุ้มทุนจาก
มูลค่าการขาย

ใช้ตัดสินใจในผลิตภัณฑ์ใหม่ว่าจะขายได้ในปริมาณเท่าใด
จึงจะคุ้มทุน

แต่การวิเคราะห์จุดคุ้มทุนจะมีข้อจำกัดตรงที่ เมื่อธุรกิจผลิตสินค้าไปนาน ๆ ย่อมจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านปริมาณ และคุณภาพ ซึ่งจะมีผลต่อต้นทุนรวมโดยเมื่อธุรกิจผลิตและขายได้มากขึ้น ธุรกิจจำเป็นต้องจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ต้นทุนผันแปรเฉลี่ยต่อหน่วยเพิ่มขึ้น หรือถ้ามีการซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์เพิ่มขึ้นต้นทุนคงที่เพิ่มขึ้นจุดคุ้มทุนก็จะเปลี่ยนไป

2.7.3.3.2 การวิเคราะห์งบแสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุน จะแสดงว่าธุรกิจใช้เงินทุนไปอย่างไร นำเงินที่กู้ไปทำอะไร และจะชำระเงินกู้อย่างไร และยังช่วยให้เห็นว่าธุรกิจจะประสบผลสำเร็จ หรือกำลังมีปัญหาทางการเงิน การวิเคราะห์ทำได้โดยนำงบดุล 2 ปีมาเปรียบเทียบกัน แล้วแสดงแหล่งที่มาเปรียบเทียบกับแหล่งใช้ไป ซึ่งการทำงานดังกล่าวได้ จะต้องปรับตัวเลขให้แสดงกำไรและจ่ายเงินปันผล แล้วแยกการเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนออกจากงบนี้ เจ้าของธุรกิจจะทราบว่ามีการขยายกำลังการผลิตโดยซื้อเครื่องจักรเพิ่มเติม สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้ได้เพิ่มสูงขึ้นตามยอดขาย ซึ่งกิจการต้องหาเงินทุนมาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียน และขยายโรงงาน ธุรกิจอาจจะหาเงินทุนจากการกู้หนี้ยืมสินระยะยาวมาใช้ขยายงาน ในขนาดที่เพียงพอต่อการชำระหนี้บางส่วน และลดบัญชีเจ้าหนี้ นอกจากนี้ยังอาจได้เงินทุนจากกำไร

2.7.3.4 การบริหารลูกหนี้ การจัดระบบบริหารลูกหนี้ เป็นกิจกรรมทางการเงินที่สำคัญของธุรกิจการพิมพ์ปริมาณลูกหนี้จะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับปริมาณการให้สินเชื่อ และระยะเวลาเฉลี่ยของการเก็บหนี้ ซึ่งระยะเวลาการเก็บหนี้ยังขึ้นกับสถานะเศรษฐกิจ ถ้าอยู่ในสถานะเศรษฐกิจตกต่ำ หรือเกิดการดึงตัวทางการเงิน ลูกหนี้ชำระหนี้ล่าช้าได้ นอกจากนี้ยังขึ้นกับนโยบายการให้สินเชื่อแก่ลูกค้า ดังนี้

2.7.3.4.1 มาตรฐานการให้สินเชื่อ ถ้าธุรกิจเลือกให้สินเชื่อเฉพาะลูกค้าที่มีเครดิตดีเท่านั้น ก็อาจมีผลให้มีลูกค้าลดลงได้ เพราะลูกค้าที่มีเครดิตรองลงมา ก็จะหันไปติดต่อกับธุรกิจคู่แข่งได้ ดังนั้นการกำหนดนโยบายการให้สินเชื่อจาก จุดทำกำไรเท่ากับการเพิ่มยอดขายที่ยอมรับได้โดยพิจารณาจากต้นทุนการผลิต การขาย และกำไร แล้วนำมาใช้ประเมินค่าความเสี่ยงของการให้สินเชื่อ

2.7.3.4.2 ระยะเวลาของการให้สินเชื่อ การขยายเวลาการให้สินเชื่อย่อมมีผลทำให้ยอดขายมากขึ้น แต่ธุรกิจนั้นจะจมกับลูกหนี้เพิ่มขึ้นด้วย จึงต้องควรพิจารณาระยะเวลาที่เหมาะสมด้วย จึงจะทำให้ธุรกิจมีกำไรสูงขึ้น

2.7.3.4.3 การให้ส่วนลดเมื่อมีการชำระหนี้เร็วกว่ากำหนด ถ้ามีการ
จงใจลูกค้าเพื่อชำระหนี้เร็ว ก็จะมีผลดีกับธุรกิจ เช่น ธุรกิจอาจให้ส่วนลดแก่ลูกค้า ร้อยละ 2 ของ
ยอดขาย ถ้าชำระหนี้ก่อนกำหนดเป็นต้น

2.7.3.4.4 นโยบายการจัดเก็บหนี้ โดยเจ้าของธุรกิจควรจะต้องหาวิธีการ
ทวงถามหนี้ที่พ้นกำหนดชำระแล้ว เช่น เมื่อพ้นกำหนดชำระ 10 วัน ก็ส่งจดหมายทวงถามถ้าพ้น
30 วัน ก็ใช้วิธีโทรศัพท์ถาม ถ้ายังไม่ได้รับการชำระอีก ก็อาจส่งตัวแทนจัดเก็บหนี้ดำเนินการ

2.7.3.5 การวางแผนลงทุน การวางแผนลงทุนมีความสำคัญต่อความสำเร็จ
ในการดำเนินธุรกิจอย่างมาก ในด้านการตัดสินใจทางการเงิน โดยจะเป็นการรวบรวมข้อเสนอการ
ลงทุนใหม่ ๆ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประเมินข้อเสนอการลงทุนนั้น ๆ โดยอาจเป็นการลงทุน
ขยายกำลังการผลิต หรือการลงทุนเพื่อทดแทนเครื่องจักรเก่า เจ้าของธุรกิจควรพิจารณา ข้อมูล
ต่าง ๆ ดังนี้เพื่อวางแผนลงทุน

2.7.3.5.1 ความต้องการในอนาคต ความต้องการขยายกำลังการผลิต ก็
เพื่อจะสนองความต้องการที่คาดว่าจะสูงขึ้นในอนาคต แต่ถ้ามีการคาดการณ์ผิดพลาดย่อมนำผลเสีย
ให้แก่ธุรกิจนั้นได้ เพราะการตัดสินใจลงทุนในสินทรัพย์ถาวรมากเกินไป ภาระค่าใช้จ่ายก็จะสูง
ตามไปด้วย แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าลงทุนน้อยเกินไป ก็อาจทำให้กำลังการผลิตมีประสิทธิภาพ
ไม่เพียงพอที่จะสู้กับคู่แข่งได้ เสียส่วนแบ่งทางการตลาดได้เช่นกัน

2.7.3.5.2 ช่วงเวลาของการขยายกำลังการผลิต ควรจะต้องเหมาะสม
โดยต้องอาศัยการพยากรณ์ความต้องการของตลาดที่ดี มีการวางแผนการขาย และกำลังการผลิต
ล่วงหน้า

2.7.3.5.3 คุณภาพของสินทรัพย์ถาวร เงินลงทุนที่ดี จะช่วยให้มีการ
วางแผนซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์ในเวลาที่เหมาะสมและได้เครื่องจักรอุปกรณ์ที่มีคุณภาพดี ปกติ
เจ้าของธุรกิจมักจะไม่ได้ตัดสินใจซื้อเครื่องจักรอุปกรณ์เพิ่มขึ้น ถ้าไม่แน่ใจว่าจะมียอดขายที่เพิ่มขึ้น
อย่างสม่ำเสมอ

2.7.3.5.4 ความสามารถในการแข่งขัน การลงทุนเครื่องจักรอุปกรณ์
จะต้องดูว่าสามารถแข่งขันกับคู่แข่งหรือไม่ เพราะถ้าลงทุนเครื่องจักรอุปกรณ์ในระดับเดิม แต่
ขณะที่คู่แข่งติดตั้งอุปกรณ์ที่ทันสมัยและทำงานโดยอัตโนมัติ สามารถผลิตผลงานที่มีคุณภาพ
ดีกว่า กำหนดราคาขายในราคาที่ต่ำกว่า ธุรกิจที่จะขยายงานก็จะไม่สามารถแข่งขันได้

2.7.4 แนวทางการพัฒนาด้านบุคลากรของธุรกิจการพิมพ์

เมื่อธุรกิจการพิมพ์จะต้องพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้มีความสามารถอยู่ในระดับให้
เป็นที่ยอมรับสามารถแข่งขันได้ และทันต่อความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่ธุรกิจการพิมพ์นั้นจะ
ไม่สามารถประสบความสำเร็จได้ ถ้าธุรกิจนั้นไม่ได้พัฒนาบุคลากรขององค์กรควบคู่กันไป

เพื่อให้มีศักยภาพเพียงพอสามารถเชื่อมโยงงานและตอบสนองความต้องการพัฒนาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไป ด้วยความพร้อมที่จะก้าวทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากรจะไม่ใช้เพียงแค่พัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะในการทำงานเท่านั้น ยังหมายรวมถึงการพัฒนาจิตสำนึก ความรับผิดชอบในหน้าที่ ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง ตลอดจนทัศนคติที่ดีต่อองค์กรด้วย

การที่จะพัฒนาฝึกอบรมบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ และทักษะที่จะปฏิบัติได้จนชำนาญและมีแนวคิดของการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ปฏิบัติหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ขององค์กร ไม่ใช่ภารกิจที่สามารถทำให้บรรลุในระยะเวลาอันสั้นจะต้องเป็นการวางแผนระยะยาว และทำอย่างต่อเนื่อง แนวทางการพัฒนาบุคลากรในองค์กรสามารถทำได้ดังนี้

2.7.4.1 การกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรให้ชัดเจน การจัดโครงสร้างการบริหารให้มีลักษณะสมเหตุสมผลกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร จะมีส่วนให้สามารถกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรได้ชัดเจน และจะช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จในการดำเนินการได้ ปัจจุบันมีแนวคิดต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมายในการจัดโครงสร้างการบริหาร ซึ่งอาจใช้วิธีการต่าง ๆ ดังนี้

2.7.4.1.1 การปรับเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานในธุรกิจนั้น โดยพิจารณากระบวนการที่สามารถทำให้เพิ่มผลผลิตได้ เช่น ขจัดงานที่สูญเสียเปล่าและไม่จำเป็นออก ลดความซ้ำซ้อนของการทำงาน จัดระบบการทำงานแบบควบคู่ เป็นต้น

2.7.4.1.2 การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหาร โดยพิจารณาเปลี่ยนเป็นโครงสร้างในแนวราบมากขึ้น เพื่อลดสายการบังคับบัญชาให้มีน้อยลงเกิดความคล่องตัวในการบริหารงานมากขึ้น

2.7.4.1.3 การพัฒนากลุ่มทำงาน (teamwork) โดยพิจารณาส่งเสริมให้ทำงานและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีผลต่อการพัฒนางานขององค์กรด้วย

2.7.4.1.4 การใช้เทคโนโลยีในการบริหาร โดยพิจารณาใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมในการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้กว้างขวางขึ้น และรวดเร็วขึ้น ตลอดจนลดต้นทุนที่เกี่ยวกับการะงานเอกสารลง เพื่อให้ธุรกิจสามารถวางแผนและตัดสินใจการดำเนินการของธุรกิจไปในทิศทางที่ถูกต้องได้

2.7.4.2 การพัฒนากระบวนการสรรหาบุคลากร ธุรกิจการพิมพ์มีบุคลากร ซึ่งมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพการพิมพ์อยู่จำนวนมากย่อมได้เปรียบกว่า เพราะจะสามารถตัดสินใจ และแก้ไขปัญหาได้อย่างเข้าใจ ด้วยสภาวะ ปัจจุบันยังอยู่ในสภาวะขาดแคลนบุคลากรที่มี

ความรู้ความสามารถเฉพาะ เนื่องจากสถาบันการศึกษาที่ให้การศึกษาด้านนี้ยังมีน้อยอยู่มาก ไม่สามารถผลิตบุคลากรให้เพียงพอต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมการพิมพ์ได้ ดังนั้นธุรกิจการพิมพ์จึงต้องมีการพัฒนากระบวนการสรรหาบุคลากรที่จะทำได้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถตรงกับตำแหน่งงานให้มาทำงานเป็นองค์การ

นโยบายการสรรหาบุคลากรอาจเป็นการสรรหาจากภายใน เช่น การโอนย้ายบุคลากรภายใน การเกลี้ยกล่อมคน เป็นต้น หรือเป็นการสรรหาภายนอก เช่น การจ้างใจด้วยค่าตอบแทน หรือความรับผิดชอบในงาน เป็นต้น

2.7.4.3 การจัดฝึกอบรม กิจกรรมหลักที่ธุรกิจจะสามารถในการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร ก็คือการจัดการฝึกอบรมซึ่งต้องการความร่วมมือจากหลาย ๆ ฝ่าย ได้แก่ เจ้าของธุรกิจ หัวหน้างาน หน่วยงานด้านฝึกอบรม และผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยเจ้าของธุรกิจต้องเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุน หัวหน้างานต้องเป็นผู้ดูแล และแนะนำให้การฝึกอบรมสามารถบรรลุเป้าหมายได้ หน่วยงานด้านฝึกอบรมต้องจัดหาสถานที่ที่เหมาะสม จัดวิทยากรที่ดีมีคุณภาพ และใช้เทคนิคที่เหมาะสม ส่วนผู้เข้ารับการฝึกอบรมก็ต้องมีทัศนคติที่ดี มีความตั้งใจมุ่งหาความรู้

การจัดฝึกอบรมสามารถทำได้ 2 ลักษณะ คือ

2.7.4.3.1 การฝึกอบรมในงาน เป็นการจัดฝึกอบรมบุคลากรในขณะที่บุคลากรยังปฏิบัติเป็นหลัก เช่น การสอนแนะนำงาน เป็นต้น

2.7.4.3.2 การฝึกอบรมนอกงาน เป็นการจัดฝึกอบรมบุคลากรในเวลาเฉพาะ ซึ่งไม่อยู่ในช่วงเวลาทำงานหรือต้องหยุดภาระงานเพื่อให้การฝึกอบรมเป็นไปอย่างจริงจัง ซึ่งการฝึกอบรมนอกงาน อาจจะจัดขึ้นภายในหน่วยงาน โดยกำหนดหัวข้อที่ต้องการฝึกอบรมขึ้น หรือส่งบุคลากรไปฝึกอบรมภายนอกที่มีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมในหัวข้อที่ต้องการอยู่แล้ว

2.7.4.4 การสร้างทัศนคติที่ดีของบุคลากรที่มีต่อธุรกิจ นอกจากพัฒนาทางด้านความรู้ความสามารถให้แก่บุคลากร แต่การธำรงรักษาบุคลากรให้ทำงานกับธุรกิจต่อไป ก็เป็นสิ่งสำคัญที่เจ้าของธุรกิจจะต้องคำนึงถึงด้วย แนวทางการสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กร จะทำได้หลายแนวทางดังนี้

2.7.4.4.1 การบริหารค่าจ้าง ในภาวะที่ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพการพิมพ์ ทำให้ธุรกิจจะต้องพัฒนาวิธีการบริหารค่าจ้างให้เป็นสากล มากขึ้น โดยอาจจะกำหนดค่าตอบแทนตามอัตราตลาดแข่งขันนอกจากพิจารณาจากวุฒิการศึกษา อาจจะพิจารณาประสบการณ์ด้วย ควรมีการจัดทำโครงสร้างค่าจ้างของแต่ละตำแหน่ง พร้อมกำหนดลักษณะงานหรือหน้าที่รับผิดชอบในแต่ละระดับชั้นของตำแหน่งนั้น

2.7.4.4.2 การจัดสวัสดิการ เป็นสิ่งจูงใจให้บุคลากร มีความเต็มใจในการทำงานให้หน่วยงาน ให้สวัสดิการที่จะสามารถจัดให้แก่บุคลากรได้ เช่น สวัสดิการในการลาประเภทต่าง ๆ สวัสดิการเพื่อประกันความมั่นคงในชีวิตการทำงาน สวัสดิการที่ทำให้เกิดความพอใจในการทำงาน สวัสดิการในด้านสุขภาพร่างกาย และความปลอดภัยในการทำงาน เป็นต้น

2.7.4.4.3 ความก้าวหน้าในอาชีพ บุคลากรจะทำงานกับธุรกิจได้ต่อไปก็ด้วยความหวังว่าจะมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่สูงขึ้นต่อไป ซึ่งอาจเป็นการเลื่อนตำแหน่ง การโอนย้ายงาน การหมุนเวียนเปลี่ยนงาน การให้ทุนการศึกษา ซึ่งควรมีการกำหนดเลื่อนตำแหน่งระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน การจัดกลุ่มสายอาชีพแทนทดแทนตำแหน่งที่ชัดเจน

2.7.4.4.4 แรงงานสัมพันธ์ การให้ความสำคัญแก่แรงงานสัมพันธ์ ก็มีผลช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อองค์กรได้ ลักษณะแรงงานสัมพันธ์ที่ดีให้มีในองค์กร เช่น การจัดกิจกรรมของบุคลากร การสำรวจความคิดเห็น การรับเรื่องราวร้องทุกข์ เป็นต้น

2.7.4.4.5 การจูงใจด้วยงาน การสร้างความรักหรือชอบงานในหน้าที่จะมีผลให้บุคลากรมีความตั้งใจทำงานในหน้าที่มากขึ้นประสิทธิภาพการทำงานก็จะเพิ่มขึ้นด้วยการจูงใจด้วยงาน อาจทำได้โดยการแสดงให้เห็นความสำเร็จของงาน การได้รับการยกย่องชมเชย การหมุนเวียนงาน การเพิ่มปริมาณงาน การเพิ่มคุณค่างาน และการจัดสภาพแวดล้อมการทำงานที่ดี

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.8.1 จากการศึกษาสถานภาพปัจจุบันของอุตสาหกรรมการพิมพ์ไทยของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [11] ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงพิมพ์ ไม่ว่าจะเป็นขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ จะประสบปัญหาแตกต่างกันออกไป ทั้งปัญหาด้านการผลิต การตลาด การเงิน แรงงาน ภาษีอากร และปัญหาการใช้วัตถุดิบ การวิเคราะห์ปัญหาในแต่ละด้านจะแบ่งตามขนาดของโรงพิมพ์ ซึ่งสรุปได้เป็นปัญหาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.8.1.1 ปัญหาทางด้านการผลิต สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.8.1.1.1 โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ประสบปัญหาสำคัญมากที่สุด ได้แก่ ต้นทุนการผลิตสูงมาก ปัญหาที่สำคัญมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ปัญหาขาดการตรวจสอบระบบในแต่ละขั้นตอน ขาดแคลนช่างซ่อมเครื่องจักรในท้องถิ่น เครื่องจักรที่มีอยู่ล้าสมัย ปัญหาการติดตามความก้าวหน้าทางด้านเทคนิคการผลิตใหม่ ๆ ไม่ทัน ปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต ใช้กำลังเครื่องจักรไม่เต็มที่ ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการผลิต และขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ

2.8.1.1.2 โรงพิมพ์ขนาดกลาง ประสบปัญหาสำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ ปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต ปัญหาขาดการตรวจสอบระบบในแต่ละขั้นตอน ปัญหาใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ ขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญในการผลิต ขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ เครื่องจักรที่มีอยู่ ล้าสมัย และใช้กำลังเครื่องจักรไม่เต็มที่

2.8.1.1.3 โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ไม่ประสบปัญหาที่สำคัญและสำคัญมาก

2.8.1.1.4 ทั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็กและโรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาต่าง ๆ คล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเทคนิคการผลิต การตรวจสอบระบบในแต่ละขั้นตอน ขาดแคลนช่างฝีมือและการใช้กำลังการผลิตของเครื่องจักรไม่เต็มที่ซึ่งปัญหาดังกล่าวผู้เกี่ยวข้องในวงการพิมพ์และรัฐบาลควรควรจะได้หาทางแก้ไขกันไป

2.8.1.2 ปัญหาทางด้านการตลาด สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.8.1.2.1 โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาการแข่งขันจากผู้ผลิตสินค้าในประเทศมาก ปัญหาการผูกขาดของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่บางแห่ง ปัญหาความต้องการสิ่งพิมพ์ขึ้นอยู่กับสภาพของเศรษฐกิจ ส่วนปัญหาที่สำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ ปัญหาไม่สามารถขึ้นราคาสินค้าให้คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น การตัดราคากันเองของเจ้าของโรงพิมพ์ การบริหารงานการตลาดยังไม่เหมาะสม ขาดการวางแผนทางด้านการตลาดที่ดี การส่งเสริม การจำหน่ายยังทำได้น้อย ไม่มีเจ้าหน้าที่ทางด้านการตลาดที่ดี การส่งเสริมการจำหน่ายยังทำได้น้อยไม่มีเจ้าหน้าที่ทางด้านการตลาด และไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดปี

2.8.1.2.2 โรงพิมพ์ขนาดกลาง ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาการตัดราคากันเองของเจ้าของโรงพิมพ์ ปัญหาไม่สามารถขึ้นราคาสินค้าให้คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ส่วนปัญหาที่สำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ ปัญหาความต้องการสิ่งพิมพ์ขึ้นอยู่กับสภาพของเศรษฐกิจ การบริหารงานการตลาดยังไม่เหมาะสม ขาดการวางแผนทางด้านการตลาดที่ดี การส่งเสริมการจำหน่ายยังทำได้น้อย ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดปี ความต้องการสิ่งพิมพ์ในตลาดมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ ความต้องการสิ่งพิมพ์ในตลาดไม่แน่นอนและขาดความร่วมมือและความจริงจังต่อกัน

2.8.1.2.3 โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาไม่สามารถขึ้นราคาสินค้าให้คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้นส่วนปัญหาที่สำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ ปัญหาการตัดราคากันเองของเจ้าของโรงพิมพ์และความต้องการสิ่งพิมพ์ในตลาดไม่แน่นอน

2.8.1.2.4 โรงพิมพ์ขนาดเล็กและโรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาทางด้านการตลาดมากกว่าโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ปัญหาการตลาดส่วนใหญ่เกิดขึ้นเนื่องจากอุตสาหกรรม

พิมพ์เป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้ผลิตหรือผู้ขายมาก จึงเป็นผลให้มีการตัดราคากันเอง การไม่สามารถขึ้นราคาสินค้าให้คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น เป็นเหตุให้โรงพิมพ์ต่าง ๆ มีกำไรส่วนเกิน (Excess profit) น้อยมาก นอกจากนั้นโรงพิมพ์ขนาดใหญ่บางแห่งยังมีการผูกขาดทางการผลิตด้วย

2.8.1.3 ปัญหาทางการเงิน สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.8.1.3.1 โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ การไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล และลูกค้าชำระเงินช้า ส่วนปัญหาที่สำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ ปัญหาดอกเบี้ยสูง การใช้เงินทุนยังไม่เหมาะสมและรัดกุม และมีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก

2.8.1.3.2 โรงพิมพ์ขนาดกลาง ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ การไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล ต้องให้เครดิตกับลูกค้าระยะยาว และลูกค้าชำระเงินช้า ส่วนปัญหาที่สำคัญมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ปัญหาอัตราดอกเบี้ยสูงและอัตราหนี้สูญมีมาก

2.8.1.3.3 โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ การไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล ส่วนปัญหาที่สำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก และอัตราดอกเบี้ยสูง

2.8.1.3.4 ปัญหาทางการเงินทั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ มีความคล้ายคลึงกัน คือ การไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐบาล อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดสูง และยังมีหนี้สินที่ต้องชำระอีกมาก ปัญหาดังกล่าวข้างต้นรัฐบาลควรให้ความสนใจและให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมการพิมพ์อย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะอุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นแหล่งของการจ้างงาน และยังสามารถส่งเป็นสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศได้อีกด้วย

2.8.1.4 ปัญหาทางด้านการเงิน สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.8.1.4.1 แรงงานที่ทำงานกับเครื่องมือเครื่องจักร

โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ประสบปัญหาที่สำคัญมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ขาดแคลนช่างเทคนิคทางการพิมพ์ ไม่สามารถซ่อมเครื่องจักรเครื่องมือเองได้ แรงงานมีความสามารถในการทำงานต่ำ แรงงานเรียนรู้งานช้า ค่าแรงงานสูง ขาดความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิค ขาดความรู้ในการบำรุงรักษาเครื่องจักร และขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม

โรงพิมพ์ขนาดกลาง ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ ขาดแคลนช่างผู้ควบคุมงาน ส่วนปัญหาที่สำคัญมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ค่าแรงงานสูง คนงานเรียนรู้งานช้า มีความสามารถในการทำงานต่ำ ขาดความรู้ความสามารถทางด้านเทคนิค ไม่สามารถซ่อมเครื่องจักรเครื่องมือเองได้ และขาดความรู้ในการบำรุงรักษาเครื่องจักร

โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ประสบปัญหาที่สำคัญมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ขาดแคลนช่างผู้ควบคุมงาน และแรงงานไม่เคยฝึกอบรมเทคนิคและวิธีการผลิตใหม่ ๆ

ปัญหาเรื่องแรงงานที่ทำงานกับเครื่องมือเครื่องจักร โรงพิมพ์ทั้งสามขนาดมีปัญหาเหมือนกันคือ ขาดแคลนช่างผู้ควบคุมงาน สำหรับปัญหาอื่น ๆ นั้นโรงพิมพ์ขนาดเล็กและขนาดกลางจะมีปัญหามากกว่าโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ โดยเฉพาะด้านความรู้ความสามารถของแรงงานทางด้านเทคนิค ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาทางการพิมพ์ จะต้องหาทางพิจารณาและให้ความช่วยเหลือต่อไป

2.8.1.4.2 แรงงานทั่วไป

โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ประสบปัญหาที่สำคัญมาก ได้แก่ คนงานลาออกบ่อยและมีความรับผิดชอบในงานต่ำ

โรงพิมพ์ขนาดกลาง ประสบปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ คนงานขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม

โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ประสบปัญหาที่สำคัญมากได้แก่ คนงานมีความรับผิดชอบต่ำและขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม

2.8.1.5 ปัญหาทางด้านภาษีอากร สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ทั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญมากที่สุด เรียงลำดับ ได้แก่ อัตราภาษีการค้าสูง อัตราภาษีเงินได้สูง ความไม่เป็นธรรมในการเก็บภาษีมีมาก ส่วนปัญหาที่สำคัญมาก เรียงลำดับ ได้แก่ ภาษีขาเข้าของวัตถุดิบสูง ภาษีขาเข้าของเครื่องจักร/อุปกรณ์สูง และกรณีได้รับการยกเว้นภาษีได้รับคืนเงินค่าภาษีช้า

จากผลการวิเคราะห์ นับได้ว่าโรงพิมพ์ทุกขนาดมีปัญหาทางด้านภาษีอากรมาก ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับรัฐบาลโดยตรง

2.8.1.6 ปัญหาทางด้านวัตถุดิบ สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

วัตถุดิบที่ใช้ในโรงพิมพ์ที่สำคัญ ได้แก่ กระดาษพิมพ์ หมึกพิมพ์ ฟิล์ม และแม่พิมพ์ ซึ่งการใช้วัตถุดิบแต่ละประเภทมีปัญหาแตกต่างกัน ดังนี้

2.8.1.6.1 ปัญหากระดาษพิมพ์

ทั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่มีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ ปัญหากระดาษมีคุณภาพต่ำ หรือไม่ได้มาตรฐานและราคากระดาษขึ้น-ลงไม่แน่นอน เป็นผลให้การดำเนินงานทางด้านการพิมพ์เกิดความไม่สะดวก ส่วนปัญหาที่สำคัญมากเรียงลำดับ ได้แก่ กระดาษมีราคาสูง มีการปลอมปนมาก ผู้นำเข้ากระดาษมักมีการผูกขาดการขายกระดาษ และต้องซื้อกระดาษจากบริษัทร่วมทุนในราคาผูกขาด

จากผลการวิเคราะห์สามารถแยกต้นเหตุของปัญหาได้ 2 ประเด็นใหญ่ ๆ คือต้นเหตุจากต่างประเทศ เนื่องจากกระดาษส่วนใหญ่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ การกำหนดราคากระดาษมักจะเป็นไปตามผู้ขายเป็นสำคัญ กับอีกต้นเหตุหนึ่งมาจากในประเทศ ซึ่งเกิดจากการ ผูกขาดและความไม่ซื่อสัตย์ของผู้ขาย โดยหวังกำไรระยะสั้นเป็นสำคัญ

2.8.1.6.2 ปัญหาหมึกพิมพ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาการใช้หมึกพิมพ์ในโรงพิมพ์ขนาดต่าง ๆ ได้พบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ หมึกพิมพ์มีราคาสูง ส่วนปัญหาที่สำคัญมาก ได้แก่ หมึกพิมพ์มีราคาขึ้น-ลงไม่แน่นอน และหมึกพิมพ์ในประเทศมีคุณภาพต่ำหรือ ไม่ได้มาตรฐาน

2.8.1.6.3 ปัญหาฟิล์ม

จากการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ฟิล์มในโรงพิมพ์ขนาดต่าง ๆ ได้พบปัญหาที่ คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ ฟิล์มมีราคาสูง ส่วนปัญหาที่สำคัญมาก ได้แก่ ร้านจำหน่ายฟิล์มมีน้อยและมีลักษณะผูกขาดและฟิล์มมีราคาขึ้น-ลงไม่แน่นอน

2.8.1.6.4 ปัญหาแม่พิมพ์

จากการวิเคราะห์ปัญหาการใช้ฟิล์มในโรงพิมพ์ขนาดต่าง ๆ ได้พบปัญหาที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ปัญหาที่สำคัญมากที่สุด ได้แก่ แม่พิมพ์มีราคาสูง ส่วนปัญหาที่สำคัญมาก ได้แก่ แม่พิมพ์มีราคาขึ้น-ลงไม่แน่นอน และไม่ได้รับสินเชื่อในการซื้อแม่พิมพ์

จากปัญหาของวัตถุดิบทั้งหมดที่ใช้ในอุตสาหกรรมโรงพิมพ์นั้น โรงพิมพ์ส่วนใหญ่จะมีความเห็นคล้ายกันคือ วัตถุดิบราคาสูง มีราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงอยู่เสมอ และตลาดจำหน่ายวัตถุดิบทางการพิมพ์เป็นตลาดที่มีผู้ขายน้อยรายจึงมักมีอำนาจผูกขาดทางด้านราคา

2.8.2 จากการศึกษาสถานภาพและความต้องการในการฝึกอบรมของบุคลากร ในอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ไทย ของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [13] ผลการวิจัยพบว่า

2.8.2.1 บุคลากรในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-40 ปี สำเร็จการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี บุคลากรเหล่านี้ไม่ได้เรียนสำเร็จมาทางด้านโรงพิมพ์โดยตรง

2.8.2.2 บุคลากรทางการพิมพ์ มีความรู้ความสามารถในงานที่ปฏิบัติดีพอสมควร แต่ความรู้ในเชิงทฤษฎี ความรู้ด้านเทคนิคที่ลึกซึ้ง การแก้ปัญหาทางเทคนิคทางการพิมพ์และความรู้ในองค์ประกอบด้านการพิมพ์อื่น ๆ ที่ตนเองไม่ได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำมีน้อยมาก บุคลากร

ด้านต่าง ๆ ในอุตสาหกรรมการพิมพ์ส่วนใหญ่ จึงมีความต้องการที่จะฝึกอบรมเพิ่มเติมเป็นอย่างมาก โดยมีความมุ่งหวังในอนาคตที่จะเป็นช่างชำนาญการและจะทำงานให้นานที่สุดที่จะทำงานไหว

2.8.3 จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษานโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ โดย รองศาสตราจารย์ศักดา ศิริพันธุ์ และคณะ [14] ได้รายงานสภาพปัญหาในอุตสาหกรรมการพิมพ์ไว้ ดังนี้

2.8.3.1 ปัญหาด้านข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการพิมพ์

2.8.3.2 ปัญหาด้านการจัดการ เช่น ขาดการนำหลักการบริหารมาใช้ ขาดการวางแผนการตลาด ขาดประสบการณ์ในตลาดต่างประเทศ

2.8.3.3 ปัญหาด้านอุตสาหกรรมผลิตหนังสือ วารสารและสิ่งพิมพ์บรรจุภัณฑ์

2.8.3.4 ปัญหาด้านบุคลากรทางการพิมพ์

2.8.3.5 ปัญหาด้านอุปกรณ์การพิมพ์

2.8.3.6 ปัญหาด้านวัสดุ

2.8.3.7 ปัญหาด้านการส่งออกสิ่งพิมพ์

2.8.3.8 ปัญหาด้านการนำเข้าสิ่งพิมพ์

2.8.4 จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ลักษณะวิชาการเศรษฐกิจ โดยนายประสิทธิ์ เทียนประภา [15] ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาไว้เป็นประเด็นหลัก ๆ ดังนี้

2.8.4.1 ให้รัฐบาลประกาศโครงสร้างภาษีนำเข้ากระดาษ ที่ภาคเอกชนเสนอ เพื่อผลการ แข่งขันการส่งออกสิ่งพิมพ์

2.8.4.2 ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ให้เป็นแนวทางที่เหมาะสมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการพิมพ์ของประเทศ และออกกฎหมายรับรองการพัฒนาอาชีพให้เหมาะสม

2.8.4.3 มุ่งเน้นพัฒนาศูนย์ฝึกอบรมการพิมพ์แห่งชาติให้เป็นระดับสากล พร้อมทั้งเสริมหลักสูตรวิชาชีพระดับช่างชำนาญการพิเศษ (Meister) หรือ Master craftman เพื่อก่อให้เกิดคุณภาพของอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานระดับสากล

2.8.5 จากผลการวิจัยเรื่อง ปัญหาเรื่องบุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์ [16] โดย อนุสรณ์ สีนประเสริฐศรี และ บุญเสริม ศักดิ์คงกระพัน ได้ทำการวิจัยโดยออกแบบสอบถาม จำนวน 200 ชุด สอบถามสถานประกอบการทางการพิมพ์ ผลการวิจัยตามหัวข้อต่าง ๆ มีดังนี้

2.8.5.1 หัวข้อคุณสมบัติทั่วไปของนักเทคโนโลยีการพิมพ์ระดับปริญญาตรีที่ สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริหารสถานประกอบการอุตสาหกรรมการพิมพ์ ปรากฏว่าส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า ต้องมีประสบการณ์ในการทำงานด้านการพิมพ์ ซึ่งมีความสำคัญที่สุด

รองลงมาต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และเคยเข้าร่วมกิจกรรมในสถาบันการศึกษา รวมทั้งมีคะแนนการเรียนที่ดี

2.8.5.2 หัวข้อคุณสมบัติด้านบุคลิกภาพ ปรากฏว่า สถานประกอบการให้ความสำคัญด้านความรับผิดชอบและการตรงต่อเวลาเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาต้องเป็นคนมีเหตุผลและความอดกลั้น นอกจากนั้นก็ต้องมีความละเอียดรอบคอบ มีความกระตือรือร้นและคล่องแคล่วว่องไว มีปฏิภาณไหวพริบที่ดีในการทำงาน รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย

2.8.5.3 หัวข้อคุณสมบัติด้านจริยธรรม ปรากฏว่า ความสำคัญประการแรกที่สถานประกอบการอยากได้ คือ ความเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ รองลงมาต้องเป็นคนที่เสียสละและมีความละเอียดความเกรงกลัวต่อการกระทำผิด มีความซื่อสัตย์สุจริตไม่คดโกงและมีอุดมการณ์ที่จะพัฒนาสังคม

2.8.5.4 หัวข้อความรู้ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา ปรากฏว่าสถานประกอบการให้ความสำคัญกับความสามารถในการคำนวณต้นทุนสิ่งพิมพ์มากที่สุด รองลงมาคือความสามารถทางด้านการตลาด การออกแบบสิ่งพิมพ์ และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ส่วนความสามารถทางวิชาสามัญ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคม ถือว่ามีความสำคัญน้อยในสายตาของผู้ประกอบการ โรงพิมพ์

2.8.5.5 หัวข้อคุณสมบัติด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและพัฒนาวิชาชีพปรากฏว่าสถานประกอบการให้ความสำคัญกับความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ความสามารถประยุกต์ความรู้ที่มีมาใช้ให้เป็นประโยชน์ ความสามารถในการประสานงานหรือร่วมทำงานกับผู้อื่นได้ดี ส่วนความสามารถในด้านวิชาการทางสถานประกอบการให้ความสำคัญน้อยที่สุด

2.8.5.6 หัวข้อคุณสมบัติด้านความรู้ความสามารถพิเศษ ปรากฏว่าสถานประกอบการให้ความสำคัญกับการมีความสามารถใช้กฎระเบียบและข้อบังคับของสถานประกอบการ มากที่สุด รองลงมาเป็นความสามารถในการพูดจูงใจคน ความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ ความสามารถในการใช้เครื่องใช้สำนักงาน รวมทั้งความสามารถในการนำเสนอแนวความคิด

หัวข้อจัดอันดับความสำคัญของคุณสมบัติด้านต่างๆ ทั้ง 6 ด้าน ปรากฏว่าสถานประกอบการให้ความสำคัญ

อันดับที่ 1 คือ ด้านจริยธรรม

อันดับที่ 2 คือ ด้านความรู้ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา

อันดับที่ 3 คือ ด้านคุณสมบัติทั่วไป

อันดับที่ 4 คือ ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานและพัฒนาวิชาชีพ

อันดับที่ 5 คือ ด้านบุคลิกภาพ

อันดับที่ 6 คือ คุณสมบัติด้านความสามารถพิเศษ

กล่าวสรุปว่า การที่สถานประกอบการแสดงความต้องการออกมาเช่นนี้ เพราะ
โรงพิมพ์มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงจากระบบครอบครัวไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น อย่างเช่นจะ
เห็นว่า หลายแห่งพยายามที่ทำให้ได้ตามมาตรฐาน ISO 9002 ซึ่งจะมีความต้องการการบริหาร
งานพิมพ์มากขึ้น จะอยู่ในระบบครอบครัวทำกันเอง คนนอกเป็นช่างอย่างเดียวจะไม่ค่อยมีแล้ว
ไม่เช่นนั้นโรงพิมพ์ก็จะอยู่ไม่ได้เพราะนับวันการแข่งขันมีทั้งภายในและต่างประเทศ ซึ่งรุนแรงขึ้น
ทุก ๆ วัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามลำดับ คือประชากร กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ การตรวจสอบเครื่องมือ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร [4] ซึ่งมีจำนวน 457 แห่ง จำแนกเป็น

3.1.1.1 ขนาดเล็ก	จำนวน	249	แห่ง
3.1.1.2 ขนาดกลาง	จำนวน	96	แห่ง
3.1.1.3 ขนาดใหญ่	จำนวน	112	แห่ง

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป โดยใช้สูตร [8] ดังนี้

$$\text{โดยใช้สูตร } n = \frac{\sum N_i^2 S_i^2}{\frac{N^2 E^2}{(Z)_{\alpha/2}} + \sum N_i^2 S_i^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนของประชากรตัวอย่าง

N คือ จำนวนของประชากรทั้งหมด 457 แห่ง

N_i คือ จำนวนประชากรแต่ละขนาดของโรงพิมพ์

- S_i^2 คือ Error mean square ของชั้นภูมิที่ I
- E คือ ความคาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง การวิจัยในครั้งนี้กำหนดให้
ความคาดเคลื่อน = 0.15
- W_i คือ สัดส่วนของประชากรแต่ละขนาดของโรงพิมพ์
- L คือ จำนวนชั้นภูมิ
- α คือ 0.05 (จากการเปิดตารางได้ค่า $Z = 1.96$)

จากการคำนวณ

โรงพิมพ์ขนาดเล็ก $S_1^2 = 1.85$

โรงพิมพ์ขนาดกลาง $S_2^2 = .737$

โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ $S_3^2 = 1.361$

แทนค่าในสูตรเพื่อขนาดตัวอย่าง n

$$n = \frac{\sum N_i^2 S_i^2}{W_i} \div \frac{N^2 E^2 + \sum N_i^2 S_i^2}{(Z)\alpha_{/2}}$$

$$\begin{aligned} n &= \frac{(249)^2 (1.85)}{249} + \frac{(96)^2 (.737)}{96} + \frac{(112)^2 (1.361)}{112} \\ &\quad \div \frac{(457)^2 (.15)^2 + (249)(1.85) + (96)(.737) + (112)(1.361)}{(1.96)^2} \\ &= \frac{312875.959}{1907.048} \\ &= 164.06 \\ &= 164 \end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 164

เมื่อได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 164 แห่งแล้ว ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดตัวอย่างที่เพียงพอของประชากร แยกตามขนาดของโรงพิมพ์ตามสัดส่วน (proportional allocation) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$n_i = n \frac{N_i}{N}$$

เมื่อ n_i คือ ขนาดตัวอย่างสุ่มในแต่ละขนาดของโรงพิมพ์

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N_i คือ จำนวนประชากรแต่ละขนาดของโรงพิมพ์

N คือ จำนวนของประชากรทั้งหมดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

คำนวณหาค่าต่าง ๆ ตามสูตร ดังนี้

กลุ่มโรงพิมพ์ขนาดเล็ก

$$\begin{aligned} n_i &= n \frac{N_i}{N} \\ &= 164 \times \frac{249}{457} \\ &= 89.35 \\ &= 89 \end{aligned}$$

กลุ่มโรงพิมพ์ขนาดกลาง

$$\begin{aligned} n_i &= n \frac{N_i}{N} \\ &= 164 \times \frac{96}{457} \\ &= 34.45 \\ &= 35 \end{aligned}$$

กลุ่มโรงพิมพ์ขนาดใหญ่

$$\begin{aligned}n_i &= n \frac{N_i}{N} \\&= 164 \times \frac{112}{457} \\&= 40.19 \\&= 40\end{aligned}$$

ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลตามจำนวนในแต่ละขนาดของโรงพิมพ์ ดังแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ดังนี้

ขนาดของกลุ่ม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ขนาดเล็ก	249 แห่ง	89 แห่ง	54.27
ขนาดกลาง	96 แห่ง	35 แห่ง	21.34
ขนาดใหญ่	112 แห่ง	40 แห่ง	24.39
รวม	457 แห่ง	164 แห่ง	35.88

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปใน 6 ด้าน ได้แก่ ปัญหาด้านการตลาด ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านวัตถุดิบ และปัญหาด้านการบริหารจัดการ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ ได้แก่ เงินทุนจดทะเบียน รูปแบบธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ จำนวน 6 ด้าน คือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหาด้านวัตถุดิบ มีคำถามด้านละ 5 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และมีคำถามปลายเปิด (Open End) กรณีที่มีปัญหาด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ

ตารางที่ 3.2 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามในแต่ละข้อกำหนด สำหรับตอนที่ 2

คำตอบ	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
มีปัญหามากที่สุด	5	1
มีปัญหามาก	4	2
มีปัญหปานกลาง	3	3
มีปัญหาน้อย	2	4
มีปัญหาน้อยที่สุด	1	5

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ จำนวน 6 ด้าน คือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหา ด้านวัตถุดิบ มีคำถามด้านละ 5 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และมีคำถามปลายเปิด(Open End) กรณีที่มีแนวทางแก้ไขปัญหาด้านอื่น ๆ ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ

ตารางที่ 3.3 เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามในแต่ละข้อกำหนด สำหรับตอนที่ 3

คำตอบ	ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

3.3 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในครั้งนี้มีขั้นตอนและวิธีสร้างดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3.3.2 กำหนดจุดประสงค์ของแบบสอบถาม เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

3.3.3 กำหนดประเด็นของแบบสอบถาม มีดังนี้

3.3.3.1 สถานภาพทางธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ ได้แก่ เงินทุนจดทะเบียน รูปแบบธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนิน

3.3.3.2 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จำนวน 6 ด้าน คือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาด และปัญหาด้านวัตถุดิบ

3.3.3.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จำนวน 6 ด้าน คือ ปัญหาการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหาด้านวัตถุดิบ

3.3.4 กำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม จากประเด็นที่ได้วิเคราะห์ออกมาเป็นรูปแบบของแบบสอบถามเป็น 3 รูปแบบ คือ

3.3.4.1 แบบสำรวจรายการ (Check List)

3.3.4.2 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.3.4.3 แบบปลายเปิด (Open End)

3.3.5 สร้างแบบทดสอบฉบับร่าง

3.3.6 นำแบบสอบถามฉบับร่างที่สร้างขึ้น ให้ประธานกรรมการที่ปรึกษาและประธานกรรมการร่วมที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากประธานกรรมการที่ปรึกษาและประธานกรรมการร่วมที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และครอบคลุมของเนื้อหา โดยการพิจารณาถึงความเห็นในแต่ละข้อคำถาม ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

+1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าเป็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์/แนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าเป็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์/แนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

-1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่เป็นปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์/แนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำมาคำนวณเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า รายชื่อในแบบสอบถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.6 – 1.00

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามในบางข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำคะแนนที่ได้จากการพิจารณาถึงความเห็นในแต่ละข้อคำถามของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาความเที่ยงตรงและครอบคลุมของเนื้อหา

คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเที่ยงตรงและครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละด้านของปัญหาการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จำนวน 6 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ และแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จำนวน 6 ด้าน ด้านละ 5 ข้อ รวม 30 ข้อ รวมทั้งสิ้น 60 ข้อ โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกข้อคำถามคือ ถ้าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันเป็นรายชื่อคำถามมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.5 ถือว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้

สำหรับรายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือมี ดังนี้

3.3.6.1 รองศาสตราจารย์ ดร.อรรณู หาญสืบสาย รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีภาพถ่ายและเทคโนโลยีการพิมพ์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.6.2 รองศาสตราจารย์ผกามาศ ผจญแก้ว รองศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมเทคโนโลยีการพิมพ์แห่งชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

3.3.6.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์วารี เกิดดำ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำโปรแกรมวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา และรองประธานศูนย์การศึกษาคุณพิทยา ฝ่ายวางแผนและวิจัย

3.3.6.4 นายปฐม สุทธาธิกุลชัย กรรมการผู้จัดการ บริษัท ด้านสุทธาการพิมพ์ จำกัด และอดีตนายกสมาคมการพิมพ์ไทย

3.3.6.5 นางเทียมใจ ยอร์เกนเซน กรรมการผู้จัดการบริษัท คราฟแมนเพรส จำกัด และบรรณาธิการวารสารข่าวสารในวงการพิมพ์

3.3.7 นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวนกลุ่มละ 20 แห่ง รวม 60 แห่ง

3.3.8 นำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้มาตรวจให้คะแนน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient)

3.3.9 นำแบบสอบถามที่ตรวจถูกต้องสมบูรณ์แล้วมาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ได้เท่ากับ .9122

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ถึงเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูล

3.4.2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือแนะนำตัวไปทำการเก็บข้อมูลทางไปรษณีย์ ในกรณีที่แบบสอบถามบางชุดไม่ได้ส่งกลับในเวลาที่กำหนดได้ทำการสอบถามกลับ โดยดำเนินการระหว่างวันที่ 10 ตุลาคม 2544 ถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2544 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 70 วัน

ผลการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้แบบสอบถามกลับคืนมา รวมจำนวนทั้งสิ้น 164 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งออกไป จำนวน 164 ชุด และเมื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามพบว่า เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ผลเพื่อการวิจัยได้ทั้งหมด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังต่อไปนี้

3.5.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเจ้าของโดยหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปของตารางประกอบความเรียง

3.5.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดระดับความคิดเห็นของการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไปในกรุงเทพมหานคร ใช้หลักของ John W. Best [17] ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49	หมายถึง	มีปัญหามาก
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49	หมายถึง	ปัญหาน้อย
ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49	หมายถึง	ปัญหาน้อยที่สุด

แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง ส่วนการเปรียบเทียบปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จำแนกตามขนาดของโรงพิมพ์ ด้วยการวิเคราะห์การผันแปรแบบทางเดียว (The Kruskal Wallis Test One-way Analysis of Variance) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

3.5.3 แบบสอบถามตอนที่ 3 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยรวม เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดระดับความคิดเห็นของการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร ใช้หลักของ John W.Best [17] ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง เห็นด้วย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

แล้วนำเสนอในรูปของตารางประกอบความเรียง ส่วนการเปรียบเทียบแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จำแนกตามขนาดของโรงพิมพ์ ด้วยการวิเคราะห์การผันแปรแบบทางเดียว (The Kruskal Wallis Test One-way Analysis of Variance) จากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.6.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) สูตรสำหรับการคำนวณมีสูตร [18] ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

$\sum R$ = ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.6.2 หาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค มีสูตร [19] ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

N = จำนวนข้อ

S_i^2 = คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

S_t^2 = คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

$\sum S_i^2$ = คะแนนผลรวมความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ

3.6.3 หาร้อยละ [20]

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนที่ต้องการเปรียบเทียบ} \times 100}{\text{จำนวนเต็ม}}$$

3.6.4 เนื่องจากเก็บรวบรวมแบบรายชั้น ดังนั้นในการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะดำเนินการ [21] ดังนี้

หาค่าเฉลี่ย

$$\bar{y}_{st} = \sum_{h=1}^L \frac{N_h}{N} \bar{y}_h$$

เมื่อ $\bar{y}_{st}$ เป็นค่าเฉลี่ยของทุกชั้นภูมิ

$\bar{y}_h$ เป็นค่าเฉลี่ยของแต่ละชั้นภูมิ

N_h จำนวนทั้งหมดในชั้นภูมิที่ h

N จำนวนประชากรทั้งหมด

h แทนชั้นภูมิ $h = 1, 2, 3$

3.6.5 หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน [21]

$$S.D. = \sqrt{\frac{1}{N^2} \sum_{h=1}^L N_h (N_h - n_h) s_h^2}$$

เมื่อ s_h^2 เป็นความแปรปรวนของชั้นภูมิที่ h

3.6.6 วิเคราะห์การผันแปรแบบทางเดียว (The Kruskal Wallis Test One-way Analysis of Variance) [22]

สูตรที่ใช้วิเคราะห์การผันแปรแบบทางเดียว

$$H = \frac{12}{N(N+1)} \sum \frac{R^2}{n} - 3(N+1)$$

เมื่อ N คือ จำนวนการให้อันดับทั้งหมด

n คือ จำนวนการให้อันดับของกลุ่มย่อย

R คือ ค่ารวมของอันดับของแต่ละกลุ่มย่อย

3.6.7 วิเคราะห์การเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกันและทดสอบว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ (Mann-Whitney U-test) โดยใช้สูตรดังนี้ [22]

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1(n_1 + 1)}{2} - R_1$$

$$\text{หรือ } U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2(n_2 + 1)}{2} - R_2$$

โดยใช้ค่า U ที่น้อยกว่า

เมื่อ n_1 คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่มีน้อยกว่า

n_2 คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่มีมากกว่า

R_1 คือ ผลบวกของอันดับในกลุ่ม n_1

R_2 คือ ผลบวกของอันดับในกลุ่ม n_2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานผลการวิจัย เป็นการนำเสนอผลการวิจัยจากการวิจัยเชิงสำรวจ เรื่อง ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 164 โรงพิมพ์ ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแสดงให้เห็นว่าการศึกษามีการครอบคลุมเนื้อหา และตรงตามวัตถุประสงค์ โดยมีลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ผลและนำเสนอมีเป็นลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปทางธุรกิจโรงพิมพ์

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านปัญหาและแนวทางแก้ไขที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

4.3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบลักษณะของปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

4.4 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจโรงพิมพ์

ข้อมูลสภาพทั่วไปของธุรกิจโรงพิมพ์ประกอบด้วย เงินทุนจดทะเบียน รูปแบบธุรกิจระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ

4.1.1 เงินทุนจดทะเบียน

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 164 ชุด ผลปรากฏว่าผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 5 ล้านบาทเป็นธุรกิจขนาดเล็ก จำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.3 มีเงินทุนจดทะเบียน มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 และมีเงินทุนจดทะเบียน 5 – 10 ล้านบาทเป็นธุรกิจขนาดกลางจำนวน 35 รายคิดเป็นร้อยละ 21.3 โดยมีรายละเอียดได้แสดงในตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามข้อมูลสภาพทั่วไปจำแนกตาม
เงินทุนจดทะเบียน

ธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามเงินทุนจดทะเบียน	จำนวน	ร้อยละ
ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดเล็กเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท	89	54.3
ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดกลางเงินทุนจดทะเบียน 5 – 10 ล้านบาท	35	21.3
ธุรกิจโรงพิมพ์ขนาดใหญ่เงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาท ขึ้นไป	40	24.4
รวม	164	100

4.1.2 รูปแบบธุรกิจ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 164 ชุด ผลปรากฏว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจแบบบริษัทจำกัดจำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็น รูปแบบห้างหุ้นส่วนจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9 และเป็นรูปแบบธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7 มีจำนวนน้อยที่สุดโดยมีรายละเอียดได้แสดงในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามข้อมูลสภาพทั่วไปจำแนกตาม
รูปแบบธุรกิจ

รูปแบบธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	29	17.7
ห้างหุ้นส่วน	49	29.9
บริษัทจำกัด	86	52.4
รวม	164	100

4.1.3 ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ประกอบการ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 164 ชุด ผลปรากฏว่าผู้ประกอบการ ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มากกว่า 6 ปี มีจำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมามีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ 4 – 6 ปี มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 ส่วนที่น้อยมีระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ 1 – 3 ปี เป็นจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8 โดยมีรายละเอียดได้แสดงในตารางที่ 4.3 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์จำแนกตามข้อมูลสภาพทั่วไปจำแนกตามระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลา 1 – 3 ปี	3	1.8
ระยะเวลา 4 – 6 ปี	16	9.8
ระยะเวลา มากกว่า 6 ปี	145	88.4
รวม	164	100

สรุปจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดหรือข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 5 ล้านบาทเป็นธุรกิจขนาดเล็ก จำนวน 89 รายคิดเป็นร้อยละ 54.3 มีเงินทุนจดทะเบียน มากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.4 และมีเงินทุนจดทะเบียน 5 – 10 ล้านบาท เป็นธุรกิจขนาดกลางจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.3 ส่วนใหญ่มีรูปแบบธุรกิจแบบบริษัทจำกัด จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.4 รองลงมาเป็นรูปแบบห้างหุ้นส่วนมีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.9 และเป็นรูปแบบธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว เป็นจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.7 มีจำนวนน้อยที่สุด ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการดำเนินการพิมพ์ มากกว่า 6 ปี มีจำนวน 145 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมามีระยะเวลาในการดำเนินการพิมพ์ 4 – 6 ปี มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.8 ส่วนที่น้อยมีระยะเวลาในการดำเนินการพิมพ์ 1 – 3 ปี เป็นจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.8

4.2 ผลการศึกษาข้อมูลด้านปัญหาและแนวทางแก้ไขที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

4.2.1 ข้อมูลด้านปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ป็นข้อความเชิงบวก ทั้งหมดผลปรากฏว่าข้อ 1 ของปัญหาด้านการตลาด ข้อความว่า การตัดราคากันเองของโรงพิมพ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ข้อ 5 ของปัญหาด้านวัตถุดิบ ข้อความว่า วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.09 ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 สรุปมีปัญหาในระดับปานกลางตามตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลด้าน
ปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละข้อ

ข้อมูลด้านปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ปัญหา
ปัญหาด้านการผลิต			
1. เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย	2.68	1.06	ปานกลาง
2. การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่	2.90	1.02	ปานกลาง
3. ขาดเสียจากการผลิตมีมาก	2.51	0.86	ปานกลาง
4. ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต	2.51	0.87	ปานกลาง
5. คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ	2.20	0.95	ปานกลาง
รวม	2.56	0.95	ปานกลาง
ปัญหาด้านการเงิน			
1. ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน	2.33	1.20	ปานกลาง
2. ระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน	2.23	1.16	ปานกลาง
3. ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี	2.34	1.23	ปานกลาง
4. มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก	2.26	1.27	ปานกลาง
5. อัตราหนี้สูง	2.17	1.10	ปานกลาง
รวม	2.26	1.19	ปานกลาง
ปัญหาด้านบุคลากร			
1. ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการพิมพ์	2.23	1.12	ปานกลาง
2. ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจ	2.24	0.99	ปานกลาง
3. ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์	2.77	1.09	ปานกลาง
4. บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่	2.85	0.99	ปานกลาง
5. บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม	3.12	0.99	ปานกลาง
รวม	2.64	1.03	ปานกลาง
ปัญหาด้านการบริหารจัดการ			
1. โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน	2.49	1.08	ปานกลาง
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน	2.39	0.98	ปานกลาง
3. ขาดระบบการบริหารงานบุคคล	2.60	1.03	ปานกลาง
4. การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้	2.79	1.04	ปานกลาง
5. ขาดการติดตามและประเมินผล	2.81	1.06	ปานกลาง

รวม	2.61	1.03	ปานกลาง
-----	------	------	---------

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลด้านปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละข้อ (ต่อ)

ข้อมูลด้านปัญหาที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ (ต่อ)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับปัญหา
ปัญหาด้านการตลาด			
1. การตัดราคากันเองของโรงพิมพ์	3.56	1.18	ปานกลาง
2. การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง	3.02	1.14	ปานกลาง
3. ขาดการวางแผนทางการตลาด	2.74	0.96	ปานกลาง
4. ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา	2.74	1.11	ปานกลาง
5. การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำได้	2.71	1.06	ปานกลาง
รวม	2.71	1.06	ปานกลาง
ปัญหาด้านวัตถุดิบ			
1. วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน	3.13	1.09	ปานกลาง
2. วัตถุดิบมีราคาไม่ได้มาตรฐาน	2.70	0.82	ปานกลาง
3. วัตถุดิบมักขาดแคลน	2.45	0.83	ปานกลาง
4. มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ	2.61	1.10	ปานกลาง
5. วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว	2.09	0.94	ปานกลาง
รวม	2.71	1.06	ปานกลาง

4.2.2 ข้อมูลด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์เป็นข้อความเชิงบวกทั้งหมด ผลปรากฏว่าจากการวิเคราะห์พบว่าความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงมากที่สุดมีใน ข้อ 1 ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบ ข้อความว่า รัฐควรลดภาษีวัตถุดิบลง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือข้อ 1 ของแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิต ข้อความว่า วางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 สรุปมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาระดับเห็นด้วย ตามตารางที่ 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลด้าน
แนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละข้อ

ข้อมูลด้านแนวทางในการแก้ไขปัญหา ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น ในการแก้ไขปัญหา
ด้านการผลิต			
1. วางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้	3.82	0.84	เห็นด้วย
2. วางแผนการผลิตให้ชัดเจน	4.11	0.72	เห็นด้วย
3. พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิต อยู่เสมอ	4.18	0.66	เห็นด้วย
4. จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้เกิดความ เข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง	4.18	0.68	เห็นด้วย
5. ตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต	4.43	0.55	เห็นด้วย
รวม	4.09	0.72	เห็นด้วย
ด้านการเงิน			
1. รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ	4.20	0.76	เห็นด้วย
2. นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้	4.15	0.63	เห็นด้วย
3. สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน และบัญชีมาช่วยวางระบบ	3.88	0.67	เห็นด้วย
4. มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ชัดเจน	3.93	0.62	เห็นด้วย
5. นำวิธีการเรียกชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบ และรัดกุมเพื่อป้องกันหนี้สูญ	4.17	0.70	เห็นด้วย
รวม	4.06	0.67	เห็นด้วย
ด้านบุคลากร			
1. จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์	4.14	0.56	เห็นด้วย
2. สถาบันการศึกษา ควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ ให้เพียงพอ	4.24	0.74	เห็นด้วย
3. สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร	4.38	0.56	เห็นด้วย
4. จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร	4.29	0.54	เห็นด้วย
5. จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ	4.14	0.57	เห็นด้วย
รวม	4.23	0.59	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลด้าน
แนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละข้อ (ต่อ)

ข้อมูลด้านแนวทางในการแก้ไขปัญหา ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ (ต่อ)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น ในการแก้ไขปัญหา
ด้านการบริหารจัดการ			
1. จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ต่างๆอย่างชัดเจน	4.25	0.66	เห็นด้วย
2. นำกระบวนการบริหารงานมาใช้	4.13	0.61	เห็นด้วย
3. นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้	4.12	0.56	เห็นด้วย
4. นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้	4.10	0.57	เห็นด้วย
5. จัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลในฝ่ายต่าง ๆ	4.22	0.62	เห็นด้วย
รวม	4.16	0.60	เห็นด้วย
ด้านการตลาด			
1. มีมาตรฐานของราคางานพิมพ์	4.27	0.72	เห็นด้วย
2. ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก	4.07	0.68	เห็นด้วย
3. วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด	3.98	0.62	เห็นด้วย
4. สร้างลูกค้าใหม่ขึ้นตลอดเวลา	4.15	0.70	เห็นด้วย
5. มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล	4.32	0.54	เห็นด้วย
รวม	4.15	0.65	เห็นด้วย
ด้านวัตถุดิบ			
1. รัฐควรลดภาษีวัตถุดิบลง	4.39	0.77	เห็นด้วย
2. รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน	4.35	0.66	เห็นด้วย
3. มีระบบการตรวจสอบและจัดเตรียมวัตถุดิบคงคลังให้เพียงพอ	4.29	0.57	เห็นด้วย
4. ค้นหาแหล่งวัตถุดิบหลายๆแห่ง	4.28	0.55	เห็นด้วย
5. มีการควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม	4.28	0.52	เห็นด้วย
รวม	4.31	0.61	เห็นด้วย

4.3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหาด้านการผลิต ด้านการเงิน ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านวัตถุดิบ

4.3.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า ปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.73 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดกลาง มีปัญหาด้านการผลิตมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ของเสียจากการผลิตมีมาก โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายข้อโดยใช้
Kruskal –Wallis

สภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ปัญหาด้านการผลิต					
1. เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย	2.94	2.85	2.05	18.34	0.00*
2. การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่	3.07	3.08	2.37	15.09	0.00*
3. ของเสียจากการผลิตมีมาก	2.51	2.80	2.27	7.06	0.02*
4. ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต	2.71	2.68	1.87	27.82	0.00*
5. คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ	2.34	2.25	1.85	7.76	0.02*
รวม	2.71	2.73	2.08		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.6 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางในทุกข้อปัญหา โดยมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 1, 2, 4, 5 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 3 ทั้งมีความแตกต่างในโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ทุกข้อปัญหา โดยมีปัญหาด้านการผลิตดังนี้ ข้อ 1 เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ข้อ 2 การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ ข้อ 3 ของเสียจากการผลิตมีมาก ข้อ 4 ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต และข้อ 5 คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ ตามตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของปัญหาการผลิต

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์			
ปัญหาการผลิต			
1. เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย	0.77	0.00*	0.00*
2. การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่	0.96	0.00*	0.00*
3. ของเสียจากการผลิตมีมาก	0.07	0.20	0.00*
4. ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต	0.79	0.00*	0.00*
5. คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ	0.72	0.01*	0.01*

4.3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า ปัญหาการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.55 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาด้านการเงินมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาการเงินในข้อ 1 ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหา

มากที่สุด ข้อ 4 มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหา
มากที่สุด ข้อ 5 อัตราหนี้สูง โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ตามตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหา
ด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งแต่เป็นรายชื่อโดยใช้
Kruskal-Wallis

สภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ปัญหาด้านการเงิน					
1. ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน	2.67	2.08	1.80	16.18	0.00*
2. ระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน	2.63	2.14	1.52	28.23	0.00*
3. ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี	2.69	2.51	1.42	33.08	0.00*
4. มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ ต้องชำระมาก	2.60	1.94	1.80	14.86	0.00*
5. อัตราหนี้สูง	2.19	2.45	1.87	8.57	0.01*
รวม	2.55	2.22	1.68		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกัน
ในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ ตามตารางที่ 4.8 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความ
แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์
ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง ในข้อ 1, 2, 3 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 4, 5 สำหรับ โรง
พิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในทุกข้อปัญหา และโรงพิมพ์ขนาดกลาง
กับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 3 และ 5 สำหรับข้อ 1 และ 4 ไม่มีความแตกต่าง
กัน โดยมีปัญหาด้านการเงินดังนี้ ข้อ 1 ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ข้อ 2 ระบบการเงินไม่ชัดเจน
ไม่แน่นอน ข้อ 3 ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี ข้อ 4 มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือ
หนี้สินที่ต้องชำระมาก ข้อ 5 อัตราหนี้สูง ตามตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
ปัญหาด้านการเงิน

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ปัญหาด้านการเงิน			
1. ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน	0.03*	0.00*	0.53
2. ระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน	0.04*	0.00*	0.00*
3. ขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงิน และบัญชี	0.04*	0.20*	0.00*
4. มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้ สินที่ต้องชำระมาก	0.41	0.00*	0.10
5. อัตราหนี้สูญสูง	0.18	0.01*	0.00*

4.3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมี
ลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า ปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่
แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.85 เป็นของโรงพิมพ์ขนาด
กลาง มีปัญหาด้านบุคลากรมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 ผู้บริหารขาดความรู้ความ
เข้าใจในการดำเนินการพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจ
ในการบริหารธุรกิจ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดแคลนบุคลากรทางการ
พิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ โรงพิมพ์
ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ
เพิ่มเติม โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ตามตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้าน
บุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้

Kruskal -Wallis

สภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ปัญหาด้านบุคลากร					
1. ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจใน ด้านการพิมพ์	2.35	2.45	1.70	12.39	0.00*
2. ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจใน ด้านการบริหารธุรกิจ	2.48	2.28	1.60	24.06	0.00*
3. ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์	2.88	3.00	2.40	7.76	0.02*
4. บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่	2.95	3.22	2.32	16.33	0.00*
5. บุคลากรขาดความกระตือรือร้นใน การแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม	3.28	3.34	2.60	13.04	0.00*
รวม	2.78	2.85	2.12		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.10 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางทุกข้อปัญหา แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ทุกข้อปัญหา โดยมีปัญหาด้านบุคลากร ดังนี้ ข้อ 1 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพิมพ์ ข้อ 2 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารธุรกิจ ข้อ 3 ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์ ข้อ 4 บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ข้อ 5 บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมตาม ตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
ปัญหาด้านบุคลากร

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ปัญหาด้านบุคลากร			
1. ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพิมพ์	0.36	0.00*	0.00*
2. ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารธุรกิจ	0.49	0.00*	0.00*
3. ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์	0.44	0.04*	0.00*
4. บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่	0.17	0.00*	0.00*
5. บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม	0.54	0.00*	0.00*

4.3.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหาเป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า ปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.91 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดเล็ก มีปัญหาด้านการบริหารจัดการมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบ ข้อ 1 โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดระบบการบริหารงานบุคคล โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 ขาดการติดตามและประเมินผล โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาที่สุด ตามตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายข้อโดยใช้ Kruskal –Wallis

สภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ปัญหาด้านการบริหารจัดการ					
1. โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน	2.80	2.68	1.70	28.36	0.00*
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน	2.67	2.51	1.75	23.03	0.00*
3. ขาดระบบการบริหารงานบุคคล	2.84	2.00	1.95	20.10	0.00*
4. การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้	3.04	3.00	2.10	20.74	0.00*
5. ขาดการติดตามและประเมินผล	3.20	2.80	2.22	14.81	0.00*
รวม	2.91	2.59	1.94		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.12 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีควา แตกต่างกัน ในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางในทุกข้อปัญหา แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อปัญหา โดยมี ปัญหาด้านการบริหารจัดการดังนี้ ข้อ 1 โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน ข้อ 2 ขาดความรู้ความ เข้าใจในการวางแผน ข้อ 3 ขาดระบบการบริหารงานบุคคล ข้อ 4 การนำระบบการจัดการ คุณภาพมาใช้ ข้อ 5 ขาดการติดตามและประเมินผล ตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์			
ปัญหาด้านการบริหารจัดการ			
1. โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน	0.67	0.00*	0.00*
2. ขาดความรู้ความเข้าใจในด้าน การวางแผน	0.67	0.00*	0.00*
3. ขาดระบบการบริหารงานบุคคล	0.79	0.00*	0.00*
4. การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้	0.79	0.00*	0.00*
5. ขาดการติดตามและประเมินผล	0.26	0.00*	0.01*

4.3.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์โดยมี ลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า ปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่
แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.91 ค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุดเท่ากับ
2.91 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาด้านการตลาดมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1
การตรวจราคากันเองของโรงพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 การผูกขาดของโรงพิมพ์
บางแห่ง โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดการวางแผนทางการตลาด โรงพิมพ์ขนาด
เล็กมีปัญหาที่สุด ข้อ 4 ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา โรงพิมพ์ขนาดเล็ก
มีปัญหาที่สุด ข้อ 5 การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหา
มากที่สุด ตามตาราง ที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้ Kruskal -Wallis

สภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ปัญหาด้านการตลาด					
1. การตัดราคากันเองของโรงพิมพ์	3.84	3.22	3.20	12.64	0.00*
2. การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง	3.29	2.85	2.57	11.31	0.00*
3. ขาดการวางแผนทางการตลาด	2.92	2.71	2.42	8.37	0.01*
4. ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ ตลอดเวลา	3.03	2.62	2.20	16.83	0.00*
5. การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้	2.97	2.54	2.30	12.23	0.00*
รวม	2.91	2.59	1.94		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.14 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อปัญหา มีความไม่แตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง ในข้อ 2, 3, 4 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 3, 4 ปัญหาด้านการตลาดมีดังนี้ ข้อ 1 การตัดราคากันเองของโรงพิมพ์ ข้อ 2 การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง ข้อ 3 ขาดการวางแผนทางการตลาด ข้อ 4 ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา ข้อ 5 การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้ ตามตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
ปัญหาด้านการตลาด

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์			
ปัญหาด้านการตลาด			
1. การตัดราคากันเองของโรงพิมพ์	0.00*	0.01*	0.95
2. การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง	0.053	0.00*	0.15
3. ขาดการวางแผนทางการตลาด	0.23	0.00*	0.04*
4. ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ ตลอดเวลา	0.07	0.00*	0.00*
5. การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำได้	0.02*	0.00*	0.15

4.3.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์โดยมี
ลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า ปัญหาด้านการวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่
แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ ในข้อ 1, 3, 4 , 5 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2 โดย
ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.84 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาด้านวัตถุดิบมากที่สุด เมื่อแยกเป็น
รายข้อพบว่า ข้อ 1 วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 วัตถุดิบ
มีราคาไม่ได้มาตรฐาน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 วัตถุดิบมักขาดแคลน โรงพิมพ์
ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหา
มากที่สุด ข้อ 5 วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาที่สุด ตามตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบปัญหาด้าน
 วัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายชื่อโดยใช้
 Kruskal -Wallis

สภาพปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ปัญหาด้านวัตถุดิบ					
1. วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน	2.96	3.45	2.77	8.38	0.01*
2. วัตถุดิบมีราคาไม่ได้มาตรฐาน	2.79	2.74	2.52	2.22	0.32
3. วัตถุดิบมักขาดแคลน	2.59	2.54	2.10	10.77	0.00*
4. มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ	2.45	3.17	2.57	14.26	0.00*
5. วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว	2.14	2.34	1.85	7.60	0.02*
รวม	2.58	2.84	2.36		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกัน
 ในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.16 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความ
 แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์
 ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในข้อ 1, 3, 4 และ 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์
 ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 4, 5 สำหรับ โรงพิมพ์
 ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 4 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 3, 5
 โดยมีปัญหาด้านวัตถุดิบดังนี้ ข้อ 1 วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน ข้อ 3 วัตถุดิบมักขาดแคลน ข้อ 4
 มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ ข้อ 5 วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว ตามตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
ปัญหาด้านวัตถุดิบ

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจ โรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ปัญหาในธุรกิจ โรงพิมพ์			
ปัญหาด้านวัตถุดิบ			
1. วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน	0.14	0.06	0.00*
3. วัตถุดิบมักขาดแคลน	0.92	0.00*	0.00*
4. มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ	0.00*	0.38	0.01*
5. วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว	0.12	0.12	0.00*

4.4 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจ โรงพิมพ์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหามีปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหาด้านการผลิต ด้านการเงิน ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด ด้านวัตถุดิบ

4.4.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ ในข้อ 3, 4 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.27 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 วางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้ ข้อ 2 วางแผนการผลิตให้ชัดเจน ข้อ 3 พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ ข้อ 4 จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง ข้อ 5 ตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดในทุกข้อ ตามตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบแนวทางการ
แก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็น
รายชื่อโดยใช้ Kruskal –Wallis

แนวทางการแก้ไขปัญหา ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ด้านการผลิต					
1. วางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้	3.79	3.77	3.97	3.50	0.17
2. วางแผนการผลิตให้ชัดเจน	4.10	4.11	4.15	2.35	0.30
3. พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของ กระบวนการผลิตอยู่เสมอ	4.21	3.97	4.30	10.77	0.03*
4. จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อ ให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะ ของงานที่ถูกต้อง	4.25	3.85	4.37	14.26	0.00*
5. ตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอน กระบวนการผลิต	4.41	4.31	4.57	7.60	0.09
รวม	4.15	4.00	4.27		

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มี
แนวทางการแก้ไขปัญหาก็ไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 2 และ 5 สำหรับข้อ 3 และ 4 มีความแตกต่างกัน
ในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.18 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความ
แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์
ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 3, 4
แต่ไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ โดยมีแนวทางการแก้ไข
ปัญหาการผลิตดังนี้ ข้อ 3 พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ ข้อ 4
จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้องตาม
ตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิต

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ แนวทางการแก้ไข ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ด้านการผลิต			
3. พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของ กระบวนการผลิตอยู่เสมอ	0.02*	0.55	0.01*
4. จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้ เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของ งานที่ถูกต้อง	0.00*	0.42	0.00*

4.4.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจ โรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหาเป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินใน ข้อ 1 รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ข้อ 2 นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 3 สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ ข้อ 4 มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ชัดเจน ข้อ 5 นำวิธีการชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันหนี้สูญ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหาทุกข้อในทุกข้อ ตามตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบแนวทาง
การแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็น
รายชื่อโดยใช้ Kruskal -Wallis

แนวทางการแก้ไขปัญหา ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ด้านการเงิน					
1. รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินใน อัตราดอกเบี้ยต่ำ	4.27	3.85	4.42	11.51	0.00*
2. นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้	4.17	3.91	4.30	7.81	0.02*
3. สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ ทางการเงินและบัญชีมาช่วย วางระบบ	3.68	3.68	4.20	12.50	0.00*
4. มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ ชัดเจน	3.90	3.74	4.17	10.01	0.00*
5. นำวิธีการชำระเงินจากลูกค้าอย่าง เป็นระบบเพื่อป้องกันหนี้สูญ	4.22	3.85	4.32	8.42	0.01*
รวม	4.04	3.80	4.28		

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์
มีแนวทางการแก้ไขปัญหาก็แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.20 นำมา
วิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U
พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อ สำหรับโรงพิมพ์
ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ
3, 4 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความ
แตกต่างกันในข้อ 3, 4 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินดังนี้ ข้อ 1 รัฐควรช่วยสนับสนุน
แหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ข้อ 2 นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 3 สรรหาบุคลากรที่มีความ
เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ ข้อ 4 มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่
ชัดเจน ข้อ 5 นำวิธีการชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันหนี้สูญ ตามตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงิน

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ แนวทางการแก้ไข ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ด้านการเงิน			
1. รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตรา ดอกเบี้ยต่ำ	0.00*	0.25	0.00*
2. นำนระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้	0.02*	0.34	0.01*
3. สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทาง ด้านการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ	0.43	0.00*	0.00*
4. มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ ชัดเจน	0.34	0.01*	0.00*
5. นำวิธีการชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็น ระบบเพื่อป้องกันหนี้สูญ	0.01*	0.36	0.00*

4.4.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจ โรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.41 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์ ข้อ 2 สถาบันการศึกษาควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ ข้อ 3 สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร ข้อ 5 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดในข้อ 1, 2, 3, 5 ส่วนข้อ 4 จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร โรงพิมพ์ขนาดกลางมีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด ตามตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายข้อ โดยใช้ Kruskal -Wallis

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ด้านบุคลากร					
1. จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์	4.21	3.65	4.42	35.24	0.00*
2. สถาบันการศึกษา ควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ	4.23	4.05	4.50	8.88	0.01*
3. สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร	4.47	3.97	4.57	25.50	0.00*
4. จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร	4.29	4.57	4.10	24.49	0.00*
5. จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ	4.10	3.88	4.47	21.92	0.00*
รวม	4.26	4.02	4.41		

จากผลการศึกษาแนวการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.6 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อ ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 1, 3, 4 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2, 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 4, 5 และมีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2, 3 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้ ข้อ 1 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์ ข้อ 2 สถาบันการศึกษา ควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ ข้อ 3 สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร ข้อ 4 จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร ข้อ 5 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ตามตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากร

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ แนวทางการแก้ไข ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ด้านบุคลากร			
1. จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิค การพิมพ์	0.00*	0.02*	0.00*
2. สถาบันการศึกษา ควรผลิตบุคลากรด้าน การพิมพ์ให้เพียงพอ	0.08	0.14	0.00*
3. สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อ ธุรกิจแก่บุคลากร	0.00*	0.36	0.00*
4. จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร	0.00*	0.01*	0.00*
5. จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความ รู้ความสามารถ	0.59	0.00*	0.00*

4.4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนิน
ธุรกิจโรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนิน
ธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่ต่างกันโดยมีนัยสำคัญในข้อ 1, 2, 3, 4 แต่มีความ
ไม่แตกต่างกันในข้อ 5 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.40 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1
จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ ข้อ 2 นำกระบวนการบริหารงานมาใช้ ข้อ 3
นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 4 นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ ข้อ 5 จัดให้มีการ
ตรวจสอบและประเมินผลในฝ่ายต่าง ๆ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไข
ปัญหามากที่สุดในทุกข้อ ตามตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจงเป็นรายข้อโดยใช้ Kruskal -Wallis

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ด้านการบริหารจัดการ					
1. จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ อย่างชัดเจน	4.17	4.14	4.50	7.69	0.02*
2. นำกระบวนการบริหารงานมาใช้	4.10	3.91	4.40	12.16	0.00*
3. นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้	4.08	3.91	4.37	14.83	0.00*
4. นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้	4.02	4.00	4.42	16.97	0.00*
5. จัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลในฝ่ายต่าง ๆ	4.20	4.14	4.35	1.50	0.47
รวม	4.11	4.02	4.40		

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.6 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ทั้งมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในข้อ 1, 2, 3, 4 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการดังนี้ข้อ 1 จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ ข้อ 2 นำกระบวนการบริหารงานมาใช้ ข้อ 3 นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 4 นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ ตามตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการ

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ แนวทางการแก้ไข ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ด้านการบริหารจัดการ			
1. จัดโครงสร้างบริหารภายในและ กำหนดอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ อย่างชัดเจน	0.81	0.00*	0.04*
2. นำกระบวนการบริหารงานมาใช้	0.26	0.00*	0.00*
3. นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้	0.059	0.01*	0.00*
4. นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้	0.74	0.00*	0.00*

4.4.5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจ
โรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์
มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญในข้อ 2, 3, 5 แต่มีความไม่
แตกต่างในข้อ 1, 4 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็น
เกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า แนวทางการ
แก้ไขปัญหาด้านการตลาด ข้อ 1 มีมาตรฐานของราคางานพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีความ
คิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ข้อ 3
วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด ข้อ 4 สร้างลูกค้าใหม่ขึ้น
ตลอดเวลา ข้อ 5 มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับ
แนวทางการ แก้ไขปัญหามากที่สุดในข้อ 2, 3, 4, 5 ตามตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็นรายข้อ โดยใช้ Kruskal -Wallis

แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ด้านการตลาด					
1. มีมาตรฐานของราคางานพิมพ์	4.25	4.37	4.25	0.31	0.85
2. ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก	4.10	3.60	4.35	22.44	0.00*
3. วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด	4.00	3.62	4.27	20.80	0.00*
4. สร้างลูกค้าใหม่ขึ้นตลอดเวลา	4.19	4.00	4.25	3.95	0.13
5. มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล	4.39	4.08	4.40	10.97	0.00*
รวม	4.18	3.93	4.30		

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหาคู่ที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.26 นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 2, 3, 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 5 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้ ข้อ 2 ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ข้อ 3 วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด ข้อ 5 มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล ตามตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ แนวทางการแก้ไข ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ด้านการตลาด			
2. ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก	0.00*	0.11	0.00*
3. วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัย ถึงความต้องการของตลาด	0.00*	0.02*	0.00*
5. มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล	0.00*	0.83	0.00*

4.4.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจ
โรงพิมพ์ โดยมีลักษณะปัญหา เป็นข้อความเชิงบวก

ผลปรากฏว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรง
พิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญในข้อ 2, 4, 5 แต่มีความ
ไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 3 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความ
คิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 รัฐ
ควรลดภาษีวัตถุดิบลง โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด ข้อ
2 รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน ข้อ 3 มีระบบการตรวจสอบและจัดเตรียม
วัตถุดิบคงคลังให้เพียงพอ ข้อ 4 ควรหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง ข้อ 5 มีการควบคุมสภาพการ
จัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสมโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามาก
ที่สุดตาม ตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงจำนวนผู้ประกอบการที่มีคะแนน ค่าเฉลี่ย และผลการเปรียบเทียบแนวทาง
การแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในแต่ละขนาดแจ้งเป็น
รายชื่อ โดยใช้ Kruskal -Wallis

แนวทางการแก้ไขปัญหา ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์	โรงพิมพ์ ขนาดเล็ก ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย	โรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย	H	Sig
ด้านวัตถุดิบ					
1. รัฐควรลดภาษีวัตถุดิบลง	4.42	4.40	4.37	0.91	0.63
2. รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบ ที่ได้มาตรฐาน	4.45	4.05	4.45	18.90	0.00*
3. มีระบบการตรวจสอบและจัดเตรียม วัตถุดิบคงคลังให้เพียงพอ	4.26	4.20	4.45	5.41	0.06
4. ควรหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง	4.28	4.06	4.52	20.25	0.00*
5. มีการควบคุมสภาพการจัดเก็บ วัตถุดิบให้เหมาะสม	4.28	4.06	4.50	19.27	0.00*
รวม	4.33	4.15	4.45		

จากผลการศึกษาปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไข
ปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญตามตารางที่ 4.28 นำมาวิเคราะห์ด้วยการ ใช้สถิติ
เปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกัน
ในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับ
โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 2, 4, 5 สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่าง
กันในข้อ 4 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 5 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้ ข้อ 2 รัฐควร
ส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน ข้อ 4 ควรหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง ข้อ 5 มีการ
ควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม ตามตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ของ
แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบ

เปรียบเทียบ ขนาดธุรกิจโรงพิมพ์ แนวทางการแก้ไข ปัญหาในธุรกิจโรงพิมพ์	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง เปรียบเทียบกับ ขนาดใหญ่
ด้านวัตถุดิบ			
2. รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน	0.00*	0.22	0.00*
4. ควหาแหล่งวัตถุดิบหลายๆแห่ง	0.00*	0.03*	0.00*
5. มีการควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม	0.00*	0.053	0.00*

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร ตามที่ได้นำเสนอไว้แล้วในบทก่อน ๆ สามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร

5.1.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ระหว่างขนาดของแต่ละกลุ่มการลงทุนในธุรกิจโรงพิมพ์

5.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

5.2.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ทั้งขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวน 457 แห่ง จำแนกเป็น โรงพิมพ์ขนาดเล็ก จำนวน 249 แห่ง โรงพิมพ์ขนาดกลาง จำนวน 96 แห่ง และโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ จำนวน 112 แห่ง

5.2.2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ใช้วิธีเก็บตัวอย่างรายชั้นภูมิ ซึ่งจำแนกประเภทของโรงพิมพ์ตามขนาดของธุรกิจโรงพิมพ์ จำแนกเป็นขนาดเล็ก (เงินทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 5 ล้านบาท) ขนาดกลาง (เงินทุนจดทะเบียน 5-10 ล้านบาท) และขนาดใหญ่ (เงินทุนจดทะเบียนมากกว่า 10 ล้านบาทขึ้นไป) โดยคำนวณหาตัวอย่างทั้งหมดได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม จำนวน 164 โรงพิมพ์ ผู้วิจัยได้คำนวณหาตัวแทนรวมทุกชั้นภูมิโดยประมาณค่าเฉลี่ยประชากร จากนั้นหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้สุ่มแต่ละขนาดของโรงพิมพ์ตามสัดส่วน(Proportional Allocation) ได้กลุ่ม ตัวอย่างจำแนกเป็นโรงพิมพ์ขนาดเล็กจำนวน 89 แห่ง โรงพิมพ์ขนาดกลาง จำนวน 35 แห่ง และโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ จำนวน 40 แห่ง

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 1 ชุด ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำถามปลายเปิด (Open-End) ใช้สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทางธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ ได้แก่ เงินทุนจดทะเบียน รูปแบบธุรกิจ และระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ จำนวน 6 ด้าน คือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหาด้านวัตถุดิบ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และมีคำถามปลายเปิดกรณีที่มีปัญหาด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม ที่พบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์สิ่งพิมพ์ทั่วไป ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน คือ ปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเงิน ปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาด้านการบริหารจัดการ ปัญหาด้านการตลาดและปัญหาด้านวัตถุดิบ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า และมีคำถามปลายเปิดกรณีที่มีแนวทางแก้ไขปัญหาด้านอื่น ๆ ในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ของผู้ตอบ

5.4 การวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ผลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ คำนวณค่าต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Window ในแต่ละส่วนดังนี้

5.4.1 ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย Kruskal-Wallis เพื่อหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบความแตกต่างของธุรกิจโรงพิมพ์

ทั้งสามกลุ่ม เมื่อทราบความแตกต่างทั้งสามกลุ่มจากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U

5.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบความแตกต่างด้วย Kruskal-Wallis เพื่อหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบความแตกต่างของธุรกิจโรงพิมพ์ทั้งสามกลุ่ม เมื่อทราบความแตกต่างทั้งสามกลุ่มจากนั้นนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U

5.5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 164 โรงพิมพ์ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

5.5.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ประกอบธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.2 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.3 แนวทางแก้ไขในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.4 การเปรียบเทียบลักษณะของปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.5 การเปรียบเทียบลักษณะของแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.6 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์เพิ่มเติม

5.5.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ประกอบธุรกิจโรงพิมพ์ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียน ต่ำกว่า 5 ล้านบาท เป็นธุรกิจขนาดเล็ก จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.0 มีเงินทุนจดทะเบียน มากกว่า 10 ล้านบาท ขึ้นไป เป็นธุรกิจขนาดใหญ่ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.6 และมีเงินทุนจดทะเบียน 5 – 10 ล้านบาท เป็นธุรกิจขนาดกลางจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.4

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีรูปแบบธุรกิจแบบบริษัทจำกัดจำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.2 รองลงมาเป็นรูปแบบห้างหุ้นส่วนมีจำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.2 และส่วนน้อยที่สุดเป็นรูปแบบธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียว เป็นจำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.6

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระยะเวลาในการดำเนินการพิมพ์ มากกว่า 6 ปี มีจำนวน 108 ราย คิดเป็นร้อยละ 90.8 รองลงมามีระยะเวลาในการดำเนินการพิมพ์ 4 – 6 ปี

มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.6 ส่วนน้อยที่สุดมีระยะเวลาในการดำเนินการพิมพ์ 1 – 3 ปี เป็นจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.7

5.5.2 ปัญหาในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีปัญหาการผลิตในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.56 โดยมีข้อที่มีปัญหาในการผลิตสูงสุดคือ ข้อ 2 การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีปัญหาด้านการเงินในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 โดยมีข้อที่มีปัญหาในการเงินสูงสุดคือ ข้อ 3 ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีปัญหาด้านบุคลากรในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.64 โดยมีข้อที่มีปัญหาด้านบุคลากรสูงสุดคือ ข้อ 5 บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีปัญหาด้านการบริหารจัดการในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.61 โดยมีข้อที่มีปัญหาด้านการบริหารจัดการสูงสุดคือ ข้อ 5 ขาดการติดตามและประเมินผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.81

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีปัญหาด้านการตลาดในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 โดยมีข้อที่มีปัญหาด้านการตลาดสูงสุดคือ ข้อ 1 การตลาดด้รราคากันเองของโรงพิมพ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีปัญหาด้านวัตถุดิบอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.71 โดยมีข้อที่มีปัญหาด้านวัตถุดิบสูงสุดคือ ข้อ 1 วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.13

5.5.3 แนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์ พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาการผลิตในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 โดยมีข้อที่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาการผลิตสูงสุดคือ ข้อ 3 พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ และข้อ 4 จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิต เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีแนวทางแก้ไขปัญหาด้านการเงินในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 โดยมีข้อที่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินสูงสุดคือ ข้อ 1 รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 โดยมีข้อที่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรสูงสุดคือ ข้อ 3 สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 โดยมีข้อที่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการสูงสุดคือ ข้อ 1 จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 โดยมีข้อที่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดสูงสุดคือ ข้อ 5 มีการประเมินราคาที่เหมาะสมเหตุผล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากจะมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 โดยมีข้อที่มีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบสูงสุดคือ ข้อ 1 รัฐควรลดภาษีวัตถุดิบลง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39

5.5.4 การเปรียบเทียบลักษณะของปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.4.1 ปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.73 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดกลาง มีปัญหาด้านการผลิตมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ โรงพิมพ์ขนาดกลาง มีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ของเสียจากการผลิตมีมาก โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาที่สุด

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางในทุกข้อปัญหา โดยมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 1 เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ข้อ 2 การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ ข้อ 4 ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต และข้อ 5 คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 3 ของเสียจากการผลิตมีมาก ทั้งมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ทุกข้อปัญหา

5.5.4.2 ปัญหาด้านการเงินในการดำเนินการธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า ปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.55 เป็นของโรงพิมพ์

ขนาดเล็กมีปัญหาด้านการเงินมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาด้านการเงินในข้อ 1 ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ระบบการเงินไม่ชัดเจน ไม่แน่นอน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินและบัญชี โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 อัตราหนี้สูง โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง ในข้อ 1 ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ข้อ 2 ระบบการเงินไม่ชัดเจน ไม่แน่นอน และข้อ 3 ขาดผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเงินและบัญชี แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 4 มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก และข้อ 5 อัตราหนี้สูง สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในทุกข้อปัญหา และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างในข้อ 2, 3 และ 5 สำหรับข้อ 1 และ 4 ไม่มีความแตกต่างกัน

5.5.4.3 ปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.85 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดกลาง มีปัญหาด้านบุคลากรมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางทุกข้อปัญหา แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ทุกข้อในปัญหา โดยมีปัญหาด้านบุคลากร ดังนี้ ข้อ 1 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการพิมพ์ ข้อ 2 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจ ข้อ 3 ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์ ข้อ 4 บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ข้อ 5 บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม

5.5.4.4 ปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.91 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดเล็ก มีปัญหาด้านการบริหารจัดการมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบ ข้อ 1 โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดระบบการบริหารงานบุคคล โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 ขาดการติดตามและประเมินผล โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญนำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างในธุรกิจขนาดเล็กกับขนาดกลางในทุกข้อปัญหา แต่มีความแตกต่างในธุรกิจขนาดเล็ก กับขนาดใหญ่มาก และธุรกิจขนาดกลางกับขนาดใหญ่มากด้วย ในปัญหาด้านการผลิต ข้อ 1 โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน ข้อ 2 ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ข้อ 3 ขาดระบบการบริหารงานบุคคล ข้อ 4 การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ ข้อ 5 ขาดการติดตามและประเมินผล

5.5.4.5 ปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.91 ค่าเฉลี่ยรวมมากที่สุดเท่ากับ 2.91 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาด้านการตลาดมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 การตั้งราคากันเองของโรงพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 ขาดการวางแผนทางการตลาด โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา โรงพิมพ์ขนาดเล็ก มีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้ โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาที่สุด

จากผลการศึกษาปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่มโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อปัญหา มีความไม่แตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง ในข้อ 2 การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง ข้อ 3 ขาดการวางแผนทางการตลาด และข้อ 4 ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลาแต่มีความแตกต่างกันในข้อ 1 การตั้งราคากันเองของโรงพิมพ์ และข้อ 5 การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้ ส่วนโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 3, 4

5.5.4.6 ปัญหาด้านการวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ ในข้อ 1, 3, 4 , 5 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.84 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาด้านวัตถุดิบมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 2 วัตถุดิบมีราคาไม่ได้มาตรฐาน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 3 วัตถุดิบมักขาดแคลน โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด ข้อ 4 มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด ข้อ 5 วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในข้อ 1 วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน ข้อ 3 วัตถุดิบมักขาดแคลน ข้อ 4 มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ และข้อ 5 วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 4, 5 สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 4 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 3, 5

5.5.5 การเปรียบเทียบลักษณะของแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

5.5.5.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ ในข้อ 3, 4 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.27 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 วางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้ ข้อ 2 วางแผนการผลิตให้ชัดเจน ข้อ 3 พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ ข้อ 4 จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง ข้อ 5 ตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดในทุกข้อ

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่ไม่แตกต่างกันในข้อ 1 การวางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้ ข้อ 2 วางแผนการผลิตให้ชัดเจน และข้อ 5 ตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอนการผลิต มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 3 พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ และข้อ 4 จัดให้มีฝ่ายประสานงานการ

ผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง แต่ไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่

5.5.5.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.28 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินใน ข้อ 1 รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ข้อ 2 นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 3 สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ ข้อ 4 มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ชัดเจน ข้อ 5 นำวิธีการเรียกชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบและรัดกุมเพื่อป้องกันหนี้สูญ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดในทุกข้อ

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อ สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 1 รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ข้อ 2 นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ และข้อ 5 นำวิธีการเรียกชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบและรัดกุมเพื่อป้องกันหนี้สูญ แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 3 สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ และข้อ 4 มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ชัดเจน ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 3, 4

5.5.5.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.41 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์ ข้อ 2 สถาบันการศึกษาควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ ข้อ 3 สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร ข้อ 5 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดในข้อ 1, 2, 3, 5 ส่วนข้อ 4 จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร โรงพิมพ์ขนาดกลางมีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วย

การใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อ ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 1 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์ ข้อ 3 สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร และข้อ 4 จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2 สถาบันการศึกษาควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ และข้อ 5 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 4, 5 และมีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2, 3

5.5.5.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจ

โรงพิมพ์ จากการศึกษพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญในข้อ 1, 2, 3, 4 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 5 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.40 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ ข้อ 2 นำกระบวนการบริหารงานมาใช้ ข้อ 3 นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 4 นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ ข้อ 5 จัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลในฝ่ายต่าง ๆ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุดในทุกข้อ

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ทั้งมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 1 จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ ข้อ 2 นำกระบวนการบริหารงานมาใช้ ข้อ 3 นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ และข้อ 4 นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้

5.5.5.5 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

จากการศึกษาพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่มโดยมีนัยสำคัญในข้อ 2, 3, 5 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 4 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.30 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด ข้อ 1 มีมาตรฐานของราคางานพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดกลางมีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด ส่วนข้อ 2 ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ข้อ 3 วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด ข้อ 4 สร้างลูกค้าใหม่

ขึ้นตลอดเวลา และข้อ 5 มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 2 ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ข้อ 3 วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด และข้อ 5 มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 5

5.5.5.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ จากการศึกษาพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญในข้อ 2, 4, 5 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 3 โดยค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.45 เป็นของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบมากที่สุด เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ข้อ 1 รัฐควรลดภาษีวัตถุดิบลง โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด ส่วนข้อ 2 รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน ข้อ 3 มีระบบการตรวจสอบและจัดเตรียมวัตถุดิบคงคลังให้เพียงพอ ข้อ 4 ควรหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง และข้อ 5 มีการควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด

จากผลการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ มีแนวทางการแก้ไขปัญหที่แตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยมีนัยสำคัญ นำมาวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติเปรียบเทียบความแตกต่างกันในแต่ละกลุ่ม โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U พบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 2 ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ข้อ 3 วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด และข้อ 5 มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 5

5.5.6 ข้อคิดเห็นเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์เพิ่มเติม

จากผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ ปัญหาการวางแผนการผลิตระยะยาวไม่ได้ เนื่องจาก

โรงพิมพ์ส่วนใหญ่เป็นการรับจ้างผลิตของตามคำสั่งลูกค้า ปัญหาด้านราคาสวนทางกับต้นทุนการผลิต ปัญหาการแข่งขันและตัดราคากันอย่างมาก ปัญหาการขาดแหล่งข้อมูลทางการพิมพ์

นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ได้แก่ ควรมีการประกันคุณภาพของบุคลากรทางการพิมพ์ รัฐควรส่งเสริมการอ่านหนังสือให้มากขึ้น เพื่อให้มีปริมาณงานพิมพ์มากขึ้นด้วย

5.6 อภิปรายผล

จากการศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.6.1 ปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร

5.6.1.1 ปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาเครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ปัญหาขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต และปัญหาคุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามความต้องการ โรงพิมพ์ขนาดกลางจะมีปัญหามากที่สุดในเรื่องปัญหาการใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ และปัญหาของเสียจากผลิตมีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [11] ที่ว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาขาดการตรวจสอบระบบในแต่ละขั้นตอน ปัญหาเครื่องจักรที่มีอยู่ล้าสมัย โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาการใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ จรินทร์ เทสวานิช [10] กล่าวว่าเครื่องจักรที่นำเข้ามาใช้ยังไม่เต็มกำลังการผลิต นับเป็นอุปสรรคต่อการขยายการลงทุนเพื่อรองรับตลาดในอนาคต

5.6.1.2 ปัญหาด้านการเงินในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ปัญหาระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน ปัญหาขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี และปัญหามีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก โรงพิมพ์ขนาดกลางจะมีปัญหามากที่สุดในเรื่องอัตราหนี้สูญสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [11] ที่ว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาอัตราดอกเบี้ยสูง ปัญหาการใช้เงินทุนยังไม่เหมาะสมและรัดกุม ปัญหามีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาลูกค้าชำระเงินช้า ปัญหาอัตราหนี้สูญสูงมาก ผกามาศ ผงยูเกศว [5] กล่าวว่า ปัญหาด้านการเงินของธุรกิจการพิมพ์เกิดจากการจัดการเงินไม่เป็นระบบ การขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน เงินสดสำรองไม่เพียงพอ หนี้สูญ องค์กรของการดำเนินธุรกิจไม่เหมาะสม

5.6.1.3 ปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจ โรงพิมพ์ขนาดกลางจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการพิมพ์ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์ ปัญหาบุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ และปัญหาบุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [11] ที่ว่า โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาความสามารถในการทำงานต่ำ ปัญหาขาดความสามารถทางด้านเทคนิค ขาดความกระตือรือร้นในการหาความรู้เพิ่มเติม จรินทร์ เทศวานิช [10] กล่าวว่า จากการวิเคราะห์และสถานประกอบการโรงพิมพ์ ผู้ประกอบการในสถานประกอบการมักขาดความรู้ความสามารถ เนื่องจากไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางการพิมพ์หรือด้านบริหารธุรกิจโดยตรง การบริหารมักใช้ประสบการณ์ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ นอกจากนี้ [10] ยังกล่าวว่า ธุรกิจการพิมพ์ขาดแคลนแรงงาน บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม กนกวรรณ นิลเพ็ชร [12] กล่าวว่า ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถเพราะมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับสูงเข้าทำงานด้านการพิมพ์โดยตรงน้อยมาก ทำให้ธุรกิจการพิมพ์ไม่สามารถขยายตัวได้เต็มที่

5.6.1.4 ปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาโครงสร้างการบริหารไม่ชัดเจน ปัญหาขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ปัญหาขาดระบบการบริหารงานบุคคล ปัญหาการนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ ปัญหาขาดการติดตามและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ จรินทร์ เทศวานิช [10] ที่ว่า จากการวิเคราะห์และสถานประกอบการโรงพิมพ์ ผู้ประกอบการขาดความรู้ความสามารถ ขาดระบบการวางแผนที่ถูกต้อง ระบบการจัดองค์กรไม่เหมาะสมและชัดเจน ไม่มีระบบการบริหารงานที่ดีในสถานประกอบการ การสั่งการมักทำโดยการใช้อำนาจและมีความผิดพลาดบ่อย ขาดการติดตามและประเมินผล

5.6.1.5 ปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาการตัดราคากันเองของโรงพิมพ์ ปัญหาการผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง ปัญหาขาดการวางแผนทางการตลาด ปัญหาไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา ปัญหาการตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [11] ที่ว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหาการผูกขาดของโรงพิมพ์ขนาดใหญ่บางแห่ง ปัญหาไม่สามารถขึ้นราคาสินค้าให้คุ้มกับต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ปัญหาการตัดราคากันเองของเจ้าของโรงพิมพ์ ปัญหาการบริหารงานทางการตลาดยังไม่เหมาะสมขาดการวางแผนทางการตลาดที่ดี ปัญหาไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดปี ผกามาศ ผจญเกล้า [5] กล่าวว่า ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการตลาดที่ทำให้ไม่

สามารถทำยอดขายได้ตามเป้าคือ การตั้งราคางานพิมพ์ที่ไม่สามารถแข่งขันหรือทำกำไรได้ จรินทร์ เทศวานิช [10] กล่าวว่า ปัญหาด้านการตลาดภายในประเทศคือ ปัญหาการแข่งขัน ปัญหาการมีงานพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ และปัญหาสิ่งพิมพ์มีราคาสูง

5.6.1.6 ปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินงานธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีปัญหาในระดับปานกลาง เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาวัตถุดิบมีราคาไม่ได้มาตรฐาน ปัญหาวัตถุดิบมักขาดแคลน โรงพิมพ์ขนาดกลางจะมีปัญหามากที่สุดในปัญหาวัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน ปัญหาการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ ปัญหาวัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวันชัย ศิริชนะ และคณะ [11] ที่ว่า ทั้งโรงพิมพ์ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหากระดาษมีคุณภาพต่ำหรือไม่ได้มาตรฐาน ปัญหากระดาษขึ้น-ลง ไม่แน่นอน ปัญหากระดาษมีราคาสูง ปัญหาการปลอมปนมาก ปัญหาผู้จำหน่ายกระดาษมักมีการผูกขาดการขายกระดาษ ปัญหาต้องซื้อกระดาษจากบริษัทร่วมทุนในราคาผูกขาด กนกวรรณ นิลเพ็ชร [12] กล่าวว่า วัตถุดิบที่สำคัญทางด้านการพิมพ์คือ กระดาษและหมึก การผลิตกระดาษภายในประเทศยังไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีคุณภาพไม่ดีเท่าที่ควร จรินทร์ เทศวานิช [10] กล่าวว่า วัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ ซึ่งได้แก่ หมึกและกระดาษ มีปริมาณไม่เพียงพอและคุณภาพไม่สม่ำเสมอ เช่น กระดาษสีไม่ค่อยเหมือนกัน กระดาษมีความชื้นสูง

5.6.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร

5.6.2.1 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขในแนวทางวางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้ แนวทางวางแผนการผลิตให้ชัดเจน แนวทางพัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ แนวทางจัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิต เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง แนวทางตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต ซึ่งสอดคล้องกับ ผกามาศ ผจญแก้ว [5] ที่ว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการวางแผนเวลาการผลิตก็คือ จะต้องมีการควบคุมติดตามตารางการผลิตอย่างใกล้ชิด สม่ำเสมอ โดยกำหนดให้เป็นระบบของงาน ในส่วนของแนวทางด้านการประสานงานการผลิต [5] จะต้องจัดให้มีระบบประสานงานการผลิตขึ้นภายในหน่วยงานหรือจัดให้มีเจ้าหน้าที่ประสานงาน ติดตามความก้าวหน้า และแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการให้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการผลิตของธุรกิจการพิมพ์ [5] ว่า แนวทางการพัฒนาการผลิตมีหลายแนวทางได้แก่ การกำหนดมาตรฐานการผลิต การใช้ระบบควบคุมคุณภาพ การทำให้กระบวนการผลิตง่ายและสะดวกขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีกระบวนการผลิตให้ทันสมัย

5.6.2.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

ส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายข้อ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขในแนวทางรัฐควรสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ แนวทางนำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ แนวทางสรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ แนวทางมีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ชัดเจน แนวทางนำวิธีการเรียกชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบ และรัดกุมเพื่อป้องกันหนี้สูญ ซึ่งสอดคล้องกับ ผกามาศ ผจญเกล้า [5] ที่ว่า เจ้าของธุรกิจต้องมีระบบข้อมูลทางการเงินที่ตรงไปตรงมาตลอดเวลา หลีกเลี่ยงความเป็นเพื่อนและญาติพี่น้องในการบริหารเงิน สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงิน พัฒนาระบบบัญชีที่มีประสิทธิภาพ มีการติดตามข้อมูลบัญชีงบดุล งบกำไรขาดทุน ตัวเลขบัญชีในธนาคาร และสถิติทางการเงินต่าง ๆ เนื่องจากข้อมูลต่าง ๆ จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงฐานะของธุรกิจ ส่วนแนวทางป้องกันหนี้สูญ [5] ได้กล่าวว่า เจ้าของธุรกิจจะต้องกำหนดให้มีระบบกลั่นกรองลูกค้าที่มีอยู่ และคาดว่าจะเป็ลูกค้า ให้เป็นระบบที่เคร่งครัดและเป็นแบบเดียวสำหรับลูกค้าทั้งหมด ไม่รับลูกค้าที่สร้างภาระการเก็บเงินเป็นประจำตั้งแต่ต้น เพื่อลดความเสี่ยงต่อการสูญหนี้ ควรทำระบบเรียกเก็บเงินมัดจำล่วงหน้าก่อนดำเนินการผลิตงานให้ คู่ทุน ลูกค้าที่ปัญหาในการเรียกเก็บเงิน ควรให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นมืออาชีพเป็นตัวแทนในการดำเนินการ ซึ่งจะมีความรู้ในการติดตามหนี้ที่ค้างชำระได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ วันชัย ศิริชนะ [11] ยังกล่าวไว้ในรายงานการวิจัยว่า จากปัญหาการไม่ได้รับการส่งเสริมจากรัฐ อัตราดอกเบี้ยในท้องตลาดสูง และยังมีหนี้สินที่ต้องชำระอีกมาก รัฐควรให้ความสนใจและให้การส่งเสริมอุตสาหกรรมการพิมพ์อย่างจริงจัง เพราะอุตสาหกรรมเป็นแหล่งของการจ้างงานและยังสามารถส่งเป็นสินค้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศอีกด้วย

5.6.2.3 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

ส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายข้อ โรงพิมพ์ขนาดกลางจะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขในแนวทางจัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร โรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางจัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับการพิมพ์ แนวทางสถาบันการศึกษาควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ แนวทางสร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร และแนวทางจัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับวันชัย ศิริชนะ [11] ที่กล่าวไว้ในรายงานการวิจัยว่า ด้านความรู้ความสามารถของแรงงานทางด้านเทคนิค ซึ่งหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาทางการพิมพ์จะต้องหาทางพิจารณาและให้ความช่วยเหลือต่อไป ในส่วนของการส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับการพิมพ์นั้น วันชัย ศิริชนะ [13] ได้กล่าวในรายงานการวิจัยไว้ว่า

สถานประกอบการส่วนใหญ่มีความยินดีส่งบุคลากรไปฝึกอบรมนอกสถานประกอบการ ถึงร้อยละ 90.82 อนุสรณ์ สีนประเสริฐศรี และคณะ [16] กล่าวไว้ในรายงานการวิจัยว่า บุคลากรในอุตสาหกรรมการพิมพ์ที่ผู้ประกอบการต้องการคือ มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง มีอุดมการณ์ที่จะพัฒนาสังคม ศักดา ศิริพันธุ์ [14] ได้กล่าวถึงวิธีการแก้ไขปัญหามูลค่าการพิมพ์ไว้ว่า ควรเร่งผลิตบุคลากรให้มีจำนวนมากขึ้น เปิดการฝึกอบรมแบบเข้มข้นนอกเวลาทำงาน เปิดอบรมให้แก่ผู้บริหารโรงพิมพ์เพื่อเรียนรู้ถึงหลักการจัดการในโรงพิมพ์ ประสิทธิ์ เทียนประภา [15] ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรคือ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน ให้เป็นแนวทางที่เหมาะสมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม การพิมพ์ของประเทศและออกกฎหมายรับรองการพัฒนาอาชีพให้เหมาะสม มุ่งเน้นพัฒนาศูนย์ ฝึกอบรมการพิมพ์แห่งชาติให้เป็นระดับสากล พร้อมทั้งเสริมหลักสูตรวิชาชีพระดับช่างชำนาญการพิเศษ (Meister) หรือ Master craftman เพื่อก่อให้เกิดคุณภาพของอุตสาหกรรมให้ได้มาตรฐานระดับสากล ผกามาศ ผจญเกล้า [5] กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาบุคลากรเป็นข้อ ๆ คือ การกำหนด บทบาทหน้าที่ของบุคลากรให้ชัดเจน การพัฒนา กระบวนการสรรหามูลค่า การจัดฝึกอบรม การสร้างทัศนคติที่ดีของบุคลากรที่มีต่อธุรกิจ

5.6.2.4 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจ

โรงพิมพ์ ส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขในแนวทางจัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ แนวทางนำกระบวนการบริหารงานมาใช้ แนวทางนำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ แนวทางนำระบบการจัดการ คุณภาพมาใช้ แนวทางจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลในฝ่ายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ จรินทร์ เทศวานิช [10] ที่กล่าวไว้ว่า ผู้ประกอบการในโรงพิมพ์จะต้องมีบทบาทหน้าที่ในการวางแผน การจัดองค์กร การวิเคราะห์ระบบงาน การบริหารงานบุคคล การสั่งการ การจัดการด้านการตลาด การควบคุมต้นทุนการผลิต ผกามาศ ผจญเกล้า [2] กล่าวถึง การจัดโครงสร้างทางการบริหารให้มีลักษณะสมเหตุสมผลกับลักษณะการดำเนินงานขององค์กร จะมีส่วนช่วยให้สามารถกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรได้ชัดเจน และจะช่วยให้อุปกรณ์ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานได้ นอกจากนี้ ผกามาศ ผจญเกล้า [7] ยังกล่าวว่า สำหรับธุรกิจโรงพิมพ์ที่มีขนาดกลางและขนาดใหญ่ ซึ่งต้องมีขอบข่ายและปริมาณงานที่กว้างขึ้น มักจะจัดโครงสร้างองค์กรให้กระจายอำนาจการบริหาร โดยมีการมอบหมายหัวหน้าฝ่ายสามารถรับผิดชอบและสั่งการได้โดยอิสระภายใต้ขอบเขตงานที่กำหนด ทำให้การสั่งการเป็นไปอย่างรวดเร็ว ความยุ่งยากในการทำงานน้อยลง เพราะต่างคนมีหน้าที่เฉพาะตามบทบาทหน้าที่ มอบหมาย ถ้าหัวหน้าฝ่ายเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและ ประสบการณ์ตรงกับบทบาทหน้าที่

ของฝ่าย จะทำให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพ มีการควบคุมงานอย่างใกล้ชิด รายงานการสัมมนาผู้ประกอบการกิจการการพิมพ์ [5] ได้สรุปว่า โรงพิมพ์ต้องการโครงสร้างการบริหารงานที่เป็นระบบ การแบ่งหน่วยงานต่าง ๆ การกำหนดบทบาทหน้าที่ของบุคลากรให้ ชัดเจน และต้องการนำวิธีการบริหารการผลิตมาใช้ เช่น การควบคุมการผลิต รวมทั้งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ

5.6.2.5 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์

ส่วนมากจะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาด ในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดกลางจะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขใน

แนวทาง มีมาตรฐานของราคางานพิมพ์ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับ

แนวทางการ แก้ไขในแนวทางประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก แนวทางวางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด แนวทางสร้างลูกค้าใหม่ขึ้นตลอดเวลา แนวทางมีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล ซึ่งสอดคล้องกับ ผลกามาศ ผจญเกล้า [5] ที่กล่าวไว้ว่า แนว

ทางการ แก้ไขปัญหาการตลาดเกี่ยวกับราคา เจ้าของธุรกิจควรกำหนดหลักเกณฑ์ของการประเมินราคาที่ สมเหตุสมผลกับต้นทุนที่แท้จริง เจ้าของธุรกิจควรศึกษาความต้องการของตลาด หรือลูกค้าอยู่เสมอ นอกจากนี้ผลกามาศ ผจญเกล้า [5] ยังกล่าวถึงแนวทางการพัฒนาด้

การตลาดเป็นข้อ ๆ คือ การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการ การพัฒนาด้านราคา การแสวงหาตลาดเพิ่มเติม การศึกษาวิจัยตลาด การร่วมมือและขยายขอบข่ายธุรกิจ

5.6.2.6 แนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ส่วนมาก

จะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบ ในระดับเห็นด้วย เมื่อแยกตามรายชื่อโรงพิมพ์ขนาดเล็กจะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขในแนวทางรัฐคว

ลดภาษีวัตถุดิบลง โรงพิมพ์ขนาดใหญ่จะมีความเห็นด้วยมากที่สุดกับแนวทางการแก้ไขในแนวทางรัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน แนวทางมีระบบการตรวจสอบและจัดเตรียม

วัตถุดิบคงคลังให้เพียงพอ แนวทางควรมหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง แนวทางมีการควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลกามาศ ผจญเกล้า [5] ที่กล่าวว่า แนวทาง

แก้ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพของวัสดุ เครื่องจักรและอุปกรณ์ก็คือ การให้ความสำคัญที่จะมีขั้นตอนของการตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนควบคุมสภาพการจัดเก็บวัสดุการพิมพ์ให้เหมาะสมกับวัสดุการ

พิมพ์แต่ละประเภท ควรจัดทำระบบตรวจสอบจำนวนวัสดุคงคลังและปริมาณการใช้วัสดุแต่ละชนิด นอกจากนี้ยังกล่าวว่า [5] รัฐควรออกกฎหมายและมาตรการช่วยเหลือด้านการลดหย่อนอัตราภาษี เช่น

อัตราภาษีขาเข้าของเครื่องจักรอุปกรณ์การผลิต วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต รั้งค์สิมา มโนปัญจสิริ [1] กล่าวว่ รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industries) ของสิ่งพิมพ์

โดยเฉพาะการผลิตเชื้อกระดาษ หมึกพิมพ์ เพื่อให้อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์มีวัตถุดิบที่ต้นทุนต่ำและคุณภาพดี

5.6.3 ผลการเปรียบเทียบปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร

5.6.3.1 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของวันชัย สิริชนะ [11] ที่ว่า ปัญหาด้านการผลิตโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีปัญหาน้อยที่สุด

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางในทุกข้อปัญหา โดยมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 1, 2, 4, 5 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 3 ทั้งมีความแตกต่างในโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ทุกข้อปัญหา โดยมีปัญหาด้านการผลิตดังนี้ ข้อ 1 เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย ข้อ 2 การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ ข้อ 3 ของเสียจากการผลิตมีมาก ข้อ 4 ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต และข้อ 5 คุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามต้องการ

5.6.3.2 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของวันชัย สิริชนะ [11] ที่ว่า ปัญหาด้านการเงินโรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง ในข้อ 1, 2, 3 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 4, 5 สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในทุกข้อปัญหา และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 3 และ 5 สำหรับข้อ 1 และ 4 ไม่มีความแตกต่างกัน โดยมีปัญหาด้านการเงินดังนี้ ข้อ 1 ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน ข้อ 2 ระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน ข้อ 3 ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี ข้อ 4 มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก ข้อ 5 อัตราหนี้สูง

5.6.3.3 การเปรียบเทียบปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของวันชัย สิริชนะ [11] ที่ว่า ปัญหาด้านบุคลากรโรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหาที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางทุกข้อปัญหา แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ทุกข้อปัญหา โดยมีปัญหาด้านบุคลากรดังนี้ ข้อ 1 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการพิมพ์ ข้อ 2 ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารธุรกิจ ข้อ 3 ขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์ ข้อ 4 บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ข้อ 5 บุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม

5.6.3.4 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการบริหารจัดการในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางในทุกข้อปัญหา แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ และโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อปัญหา โดยมีปัญหาด้านการบริหารจัดการดังนี้ ข้อ 1 โครงสร้างบริหารงานไม่ชัดเจน ข้อ 2 ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ข้อ 3 ขาดระบบการบริหารงานบุคคล ข้อ 4 การนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ ข้อ 5 ขาดการติดตามและประเมินผล

5.6.3.5 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของวันชัย ศิริชนะ [11] ที่ว่า โรงพิมพ์ขนาดเล็กมีปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อปัญหา มีความไม่แตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง ในข้อ 2, 3, 4 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 3, 4 ปัญหาด้านการตลาดมีดังนี้ ข้อ 1 การตัดราคากันเองของโรงพิมพ์ ข้อ 2 การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง ข้อ 3 ขาดการวางแผนทางการตลาด ข้อ 4 ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา ข้อ 5 การตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้

5.6.3.6 การเปรียบเทียบปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดกลางมีปัญหามาก ที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และมีปัญหาน้อยที่สุดคือโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของวันชัย ศิริชนะ [11] ที่ว่า โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีปัญหาน้อยที่สุด

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในข้อ 1, 3, 4 และ 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 4, 5 สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 4 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 1, 3, 5 โดยมีปัญหาด้านวัตถุดิบดังนี้ ข้อ 1 วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน ข้อ 3 วัตถุดิบมักขาดแคลน ข้อ 4 มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ ข้อ 5 วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว

5.6.4 ผลการเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ในกรุงเทพมหานคร

5.6.4.1 การเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และโรงพิมพ์ขนาดกลาง

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 3, 4 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการผลิตดังนี้ ข้อ 3 พัฒนาเทคโนโลยีและวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ ข้อ 4 จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง

5.6.4.2 การเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับกับแนวทางการแก้ไขปัญหาที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และโรงพิมพ์ขนาดกลาง

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อ สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 3, 4 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 2, 5 แต่มีความแตกต่างกันในข้อ 3, 4 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการเงินดังนี้ ข้อ 1 รัฐควรช่วยสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ข้อ 2 นำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 3 สรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ ข้อ 4 มีการจัดวางแผนการใช้งบประมาณที่ชัดเจน ข้อ 5 นำวิธีการชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบเพื่อป้องกันหนี้สูญ

5.6.4.3 การเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านบุคลากรในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์

ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ โรงพิมพ์ขนาดเล็ก และ โรงพิมพ์ขนาดกลาง

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างใน โรงพิมพ์ขนาดกลางกับ

โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในทุกข้อ ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลางมีความแตกต่างกันใน ข้อ 1, 3, 4 แต่มีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2, 5 ส่วน โรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในข้อ 1, 4, 5 และมีความไม่แตกต่างกันในข้อ 2, 3 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหา ดังนี้ ข้อ 1 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการพิมพ์ ข้อ 2 สถาบันการศึกษา ควรผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ ข้อ 3 สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร ข้อ 4 จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร ข้อ 5 จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ

5.6.4.4 การเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการในการ

ดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และโรงพิมพ์ขนาดกลาง

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าไม่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับ

โรงพิมพ์ขนาดกลาง แต่มีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ทั้งมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ในข้อ 1, 2, 3, 4 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารจัดการดังนี้ ข้อ 1 จัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ ข้อ 2 นำกระบวนการบริหารงานมาใช้ ข้อ 3 นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ ข้อ 4 นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้

5.6.4.5 การเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านการตลาดในการดำเนินธุรกิจ

โรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และโรงพิมพ์ขนาดกลาง

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่ามีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรง

พิมพ์ขนาดกลาง และมีความแตกต่างกันใน โรงพิมพ์ขนาดกลางกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 2, 3, 5 ส่วนโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ ขนาดใหญ่ มีความแตกต่างกันในข้อ 3 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 5 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้ ข้อ 2 ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ข้อ 3 วางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด ข้อ 5 มีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล

5.6.4.6 การเปรียบเทียบแนวทางการแก้ไขปัญหาด้านวัตถุดิบในการดำเนินธุรกิจ

โรงพิมพ์ ระหว่างโรงพิมพ์ขนาดเล็ก โรงพิมพ์ขนาดกลางและโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ พบว่า โรงพิมพ์

ขนาดใหญ่มีความคิดเห็นกับกับแนวทางการแก้ไขปัญหามากที่สุด รองลงมาคือโรงพิมพ์ขนาดเล็ก และโรงพิมพ์ขนาดกลาง

เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่าพบว่ามีแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดกลาง และมีความแตกต่างกันในโรงพิมพ์ขนาดกลางกับ โรงพิมพ์ขนาดใหญ่ ในข้อ 2, 4, 5 สำหรับโรงพิมพ์ขนาดเล็กกับโรงพิมพ์ขนาดใหญ่มีความแตกต่างกันในข้อ 4 แต่ไม่มีความแตกต่างกันในข้อ 2, 5 โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหาดังนี้ ข้อ 2 รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน ข้อ 4 ควรหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง ข้อ 5 มีการควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม

5.7 ข้อเสนอแนะ

จากผลงานการวิจัยการศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหในการดำเนินธุรกิจโรงพิมพ์ ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอเสนอแนะแนวทางเพื่อปรับปรุงและพัฒนาธุรกิจโรงพิมพ์ไว้ดังนี้

5.7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยไปใช้

5.7.1.1 จากผลการวิจัยปัญหาด้านการผลิต พบว่า เครื่องจักรที่มีอยู่ไม่ทันสมัย การใช้กำลังการผลิตไม่เต็มที่ ของเสียจากผลิตมีมาก ขาดการวางแผนและควบคุมเวลาในการผลิต และคุณภาพงานพิมพ์ไม่ตรงตามความต้องการ ดังนั้นเจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ควรวางแผนนำเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้ มีการวางแผนการผลิตให้ชัดเจน พัฒนาเทคโนโลยี และวิธีการของกระบวนการผลิตอยู่เสมอ จัดให้มีฝ่ายประสานงานการผลิตเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในลักษณะของงานที่ถูกต้อง และมีการตรวจสอบคุณภาพของงานทุกขั้นตอนกระบวนการผลิต

5.7.1.2 จากผลการวิจัยปัญหาด้านการเงิน พบว่า ธุรกิจโรงพิมพ์ขาดแคลนเงินทุนหมุนเวียน มีระบบการเงินไม่ชัดเจนไม่แน่นอน ขาดผู้เชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชี มีภาระเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือหนี้สินที่ต้องชำระมาก และอัตราหนี้สูง ดังนั้นรัฐควรสนับสนุนแหล่งเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำ ส่วนเจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ควรนำระบบการเงินที่ชัดเจนมาใช้ พิจารณาสรรหาบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางการเงินและบัญชีมาช่วยวางระบบ มีการจัดวางแผน การใช้งบประมาณที่ชัดเจน และนำวิธีการเรียกชำระเงินจากลูกค้าอย่างเป็นระบบและรัดกุม เพื่อป้องกันหนี้สูญ

5.7.1.3 จากผลการวิจัยปัญหาด้านบุคลากร พบว่า ผู้บริหารขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการพิมพ์และด้านการบริหารธุรกิจ บุคลากรขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ และบุคลากรขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติม เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์

ควรจัดส่งผู้บริหารเข้าอบรมเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในการพิมพ์และด้านบริหารธุรกิจ สร้างทัศนคติที่ดี ความจงรักภักดีต่อธุรกิจแก่บุคลากร จัดสวัสดิการให้เหมาะสมกับบุคลากร จัดส่งบุคลากรเข้าอบรมเกี่ยวกับการพิมพ์หรือส่งบุคลากรเข้าอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ ส่วนปัญหาขาดแคลนบุคลากรทางการพิมพ์ รัฐควรสนับสนุนส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาผลิตบุคลากรด้านการพิมพ์ให้เพียงพอ

5.7.1.4 จากผลการวิจัยปัญหาด้านการบริหารจัดการ พบว่า โครงสร้างการบริหารไม่ชัดเจน ขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผน ขาดระบบการบริหารงานบุคคล ปัญหาการนำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ และขาดการติดตามและประเมินผล เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ควรจัดโครงสร้างบริหารภายในและกำหนดอำนาจหน้าที่ นำกระบวนการบริหารงานมาใช้ นำวิธีการบริหารบุคคลที่ชัดเจนมาใช้ นำระบบการจัดการคุณภาพมาใช้ รวมทั้งจัดให้มีการตรวจสอบและประเมินผลในฝ่ายต่าง ๆ

5.7.1.5 จากผลการวิจัยปัญหาด้านการตลาด พบว่า ธุรกิจโรงพิมพ์มีการตัดราคากันเอง การผูกขาดของโรงพิมพ์บางแห่ง ขาดการวางแผนทางการตลาด ไม่สามารถหางานมาป้อนโรงพิมพ์ได้ตลอดเวลา และการตั้งราคางานพิมพ์ไม่สามารถทำกำไรได้ เจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ควรมีมาตรฐานของราคางานพิมพ์ ประชาสัมพันธ์โรงพิมพ์ให้เป็นที่รู้จัก ต้องวางแผนทางการตลาด ศึกษาและวิจัยถึงความต้องการของตลาด สร้างลูกค้าใหม่ขึ้นตลอดเวลา รวมทั้งมีการประเมินราคาส่งพิมพ์ที่สมเหตุสมผล

5.7.1.6 จากผลการวิจัยปัญหาด้านวัตถุดิบ พบว่า วัตถุดิบมีราคาไม่แน่นอน วัตถุดิบมีราคาไม่ได้มาตรฐาน วัตถุดิบมักขาดแคลน มีการผูกขาดการจำหน่ายวัตถุดิบ วัตถุดิบเสื่อมสภาพเร็ว รัฐควรลดภาษีวัตถุดิบลง รัฐควรส่งเสริมให้มีการผลิตวัตถุดิบที่ได้มาตรฐาน ส่วนเจ้าของสถานประกอบการธุรกิจโรงพิมพ์ควรมีระบบการตรวจสอบและจัดเตรียมวัตถุดิบคงคลังให้เพียงพอ ควรหาแหล่งวัตถุดิบหลาย ๆ แห่ง มีการควบคุมสภาพการจัดเก็บวัตถุดิบให้เหมาะสม

5.7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้ผลงานวิจัยในครั้งนี้สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

5.7.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยด้านศักยภาพของอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ไทย

5.7.2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับการแข่งขันในการตลาดอุตสาหกรรมโรงพิมพ์ไทย

